

ஸ்ரீ வித்யாரண்யர் அருளிய

பஞ்சதஸி

(தத்வ விவேகம்)

ப்ரக்ஞன்

நூல் விளக்கம்

நூலின் பெயர் :	பஞ்சதஸி - தத்வ விவேகம்
தெளிவுரை :	ப்ரக்ஞன் (Prajnan)
வெளியீடு :	பராபரம் பாடசாலை
வகை :	வேதாந்தம்
முதற்பதிப்பு :	2026
பக்கங்கள் :	201
விலை :	௮௧ விழிப்பு
கணினி அச்சு :	ஓம் கிராமிக்ஸ்

பஞ்சதஸி

(தத்வ ல்வேகம்)

(விசாரம்)

ப்ரக்ஞன்

பஞ்சதஸி

முகவுரை

அத்வைத வேதாந்தத்தின் உச்சமான ஞானத்தை, மிகத் தெளிவாகவும் முறையாகவும் உபதேசிக்கும் "பதினைந்து அத்தியாயங்களைக் கொண்ட உயரிய ஞான நூல்" என்பதே இந்த பஞ்சதஸி என்பதின் நேரடி பொருள் ஆகும்.

இதை இயற்றியவர் 14 - ஆம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த ஸ்ரீ வித்யாரண்ய ஸ்வாமிகள் ஆவார். இவர் ஸ்ரீ சங்கர பகவத்பாதரின் அத்வைத மரபைத் தொடர்ந்து, உபநிஷத்துகள், பிரம்ம சூத்திரம், பகவத்கீதையின் சாரத்தை ஒரே நூலில் விளக்கிய மாபெரும் ஞானி. மேலும், இவர் விஜயநகர சாம்ராஜ்யத்தின் ஆன்மிக வழிகாட்டியாகவும் திகழ்ந்தவர் என்பதை வரலாற்றுச் சான்றுகள் விளக்குகின்றன.

இந்த நூல் "பஞ்சதஸி" என்ற பெயர் பெற்றதற்குக் காரணம், 15 (பஞ்ச + தச) அத்தியாயங்களைக் கொண்டது என்பதைக் குறிக்கிறது. ஆனால், இந்நூல் வெறும் தத்துவ விவாதங்களுக்காக மட்டும் கொடுக்கப்பட்டது அல்ல. மனிதன் தன்னைத் தானே அறிந்து, அறியாமை எனும் துக்கத்திலிருந்து விடுதலை அடைந்து, நித்திய ஆனந்தத்தில் நிலைபெறுவதற்கான நடைமுறை வழிகாட்டி என்று கூறலாம்.

1. பஞ்சதஸியின் தனிச்சிறப்பு

- கடினமான அத்வைத கருத்துகளை எளிய உவமைகள் மூலம் விளக்குதல் இந்த நூலின் சிறப்பு.
- புத்தி (Intellect), மனம் (Mind), அனுபவம் (Experience) மூன்றையும் இணைக்கும் போக்கு இந்த நூலுக்கு உண்டு.
- தத்துவம் மட்டும் அல்ல, உள் அனுபவ மாற்றத்திற்கான வழிகாட்டல்.
- சாதாரண சாதகனும் புரிந்து கொள்ளும் வகையில் அமைந்த ஆழமான ஞானம்

இதனால், பஞ்சதஸி, "படிக்க வேண்டிய நூல்" அல்ல. "ஆழ்ந்து தியானிக்க வேண்டிய ஞானப் பாதை" என்றே கூறலாம்.

2. பஞ்சதஸியின் அடிப்படை நோக்கம்

பஞ்சதஸி நூலின் மைய நோக்கம் ஒன்றே - அது, "ஜீவன் = பிரம்மம்" என்ற அத்வைத உண்மையை புத்தியாலும், அனுபவத்தாலும் தெளிவு படுத்துதல்.

இதன் வழியாக, நான் யார்? இந்த உலகம் என்ன? இதில் பந்தமும் மோட்சமும் எது? இத்துடன் அவித்யை (அறியாமை) எங்கு உள்ளது? அதில், ஞானம் எவ்வாறு உதயம் ஆகின்றது? எனும் கேள்விகளுக்கு நுட்பமான, தர்க்கரீதியான, அனுபவப்பூர்வமான விளக்கம் அளிக்கப்படுகிறது.

3. பஞ்சதஸியின் தனித்துவம்

பஞ்சதஸி ஒரு சாதாரண தத்துவ நூல் மட்டும் அல்ல. அதன் சிறப்புகள் ஏராளமாகக் கூறலாம். அந்த வகையிலே, இந்த நூல் உபநிஷதத் தத்துவத்தை முறையாக வகுத்த நூல். அத்துடன் பகவான் ஸ்ரீ சங்கரர் அத்வைதத்தை சுலபமாக எடுத்துரைக்கும் அருமையான விளக்க நூல். இத்துடன் புத்தி - அனுபவம் - சாதனை மூன்றையும் இணைக்கும் ஆழமான நூல்.

மேலும், ஆரம்ப சாதகனின் மனநிலையை கருத்தில் கொண்டு எழுதப்பட்ட நூல். அதனால் தான், "அத்வைத வேதாந்தத்தில் பஞ்சதஸி படிக்காமல் நிறைவு இல்லை" என்று அத்வைத வழியில் வந்த ஆச்சாரியர்கள் கூறுவார்கள்.

4. பஞ்சதஸியின் மூன்று காண்டங்கள்

பஞ்சதஸி நூல் என்பது, 15 பிரகரணங்களைக் (அத்தியாயங்கள்) கொண்ட ஒரு அத்வைத வேதாந்த நூல். இந்த நூல் மொத்தம் 1570 ஸ்லோகங்கள் கொண்ட, மூன்று பெரிய பகுதிகளாக (காண்டங்கள் போல) பிரிக்கப்பட்டுள்ளது.

1. விவேக காண்டம் (அத்தியாயங்கள் 1-5)

அடிப்படை தத்துவ தெளிவு இதில், தத்வ விவேகம், பிரம்ம - ஜகத் - ஜீவ விளக்கம். பஞ்சபூதங்கள், அவித்யை மற்றும் சாக்ஷி தத்துவம் ஆகியவைகள் விளக்கப்படுகின்றன.

"நான் உடல் அல்ல. மனமும் அல்ல. நான் சாட்சி" என்ற அறிவு இங்கே வேரூன்றுகிறது.

2. தீப காண்டம் (அத்தியாயங்கள் 6-10)

ஆத்ம எனும் தூய அறிவு எவ்வாறு பிரகாசிக்கிறது? இதில், சைதன்யத்தின் பிரதிபலிப்பு எப்படி நிகழ்கின்றது? அது எவ்வாறு ஞானத்தின் உதயம் என்பதாகப் பார்க்கப்படுகின்றது.

அதில், மாயை - அவித்யை, ஞானி - அஞ்ஞானி, அத்துடன் ஜீவன் - ஈசுவரன் வேறுபாடுகள் இங்கு விளக்கப்படுகின்றன.

ஆத்மா எனும் தூய "அறிவு எங்கே மறைகிறது? எங்கே பிரகாசிக்கிறது?"

என்பதும் இந்த அத்தியாயத்தின் வாயிலாக தெளிவாகிறது.

3. ஆனந்த காண்டம் (அத்தியாயங்கள் 11-15)

இந்த அத்தியாயத்தில் ஆத்மாவின் அனுபவ நிலை - ஞானத்தின் பலன் கூறப்படுகின்றது. அத்துடன், ஆத்மாவின் (தூய அறிவின்) ஆனந்த இயல்பு அறியப்படுகின்றது.

அத்துடன், விசுஷயம் - நிவர்த்தி, ஜீவன்முக்தி, விதேஹ முக்தி, பிரம்மானுபவ நிலை போன்றவைகள் விளக்கப்படுகின்றன.

இதில், அடையப்பட்ட "ஞானம் என்பது, ஒருவருடைய புத்தியில் மட்டும் அல்ல. அது அவர்களுடைய வாழ்வில் அனுபவமாக வெளிப்படும் நிலை" விரிவாகப் பார்க்கப்படுகின்றது.

இவ்வாறு, இந்த மூன்று காண்டங்களின் மூலம், 15 அத்தியாயங்களில் வெளிப்படும் இந்த நூல் மூலம் ஸம்ஸ்க்ருத மொழி என்பதினால், இதன் ஸ்லோகங்களை ஸம்ஸ்க்ருத ஸ்லோக வடிவில் கூறுவதற்காக முயற்சியில் பல ஆச்சாரியர்கள் முன்வந்து, முடிந்தவரை முயற்சித்துள்ளார்கள்.

அத்துடன், உபநிஷத மஹாவாக்கியங்களை அடிப்படையாகக் கொண்டு இந்த நூலை உண்டாக்கிய விஜயநகர சாம்ராஜ்யத்தின் ஆஸ்தான வித்வானாகிய மகான் ஸ்ரீ வித்யாரண்யர் எனும் இந்த நூலாசிரியர் இன்னும் சில ஆச்சாரியர்களின் ஆழமான உபதேசங்களை உள்வாங்கி, அதில், பகவான் ஸ்ரீசங்கராச்சாரியார், சுரேஸ்வராச்சாரியார் மற்றும் பத்மபாதர் போன்றவர்களின் ஆழமான பல அரிய கருத்துகளை ஒருங்கிணைத்து இந்த "பஞ்சதஸி" எனும் நூலை வடிவமைத்து தந்துள்ளார் என்று பார்க்க முடிகின்றது.

அத்தகைய அரிதான இந்த நூலைக் கற்பது என்பதும், இதன் ஆழமான உண்மைகளை ஆச்சாரியர்கள் மூலம் கேட்பது (ஸ்ரவணம்) என்பதும், அவ்வாறு கேட்டவைகளிலிருந்து சந்தேகம் தெளிவது (மனனம்) என்பதும், அவ்வாறு தெளிந்த நிலையில், தன் சுயத்தில், ஸ்வரூபத்தில் நிலைப்பெறுவது (நிதித்யாசனம்) என்பதும் எத்தனையோ பிறவி எடுத்து உண்டாக்கிக் கொண்ட உயர் அறிவுப் பரிமாணத்தின் உன்னதம் என்றும் பார்க்க முடிகின்றது.

இந்த பஞ்சதஸி எனும் நூல் ஆரம்ப சாதகருக்கும், தன்னை ஆராய்கின்ற தீவிர விசாரணையாளருக்கும், விவேகிகளுக்கும், அகத் தியான அனுபவம் கொண்டவருக்கும் ஒரே நேரத்தில் பயன்படும் அரிய நூல் ஆகும்.

இந்த பஞ்சதஸி நூலானது, அனைவரையும் "அவித்யை என்னும் அறியாமை இருளிலிருந்து, "அறிவு" எனும், ஆத்ம ஞான ஒளிக்குள் அழைத்துச் செல்லும், ஒரு முழுமையான "அத்வைத வேதாந்த தீபம்" என்பதே உண்மை.

அத்தகைய அரிதான, ஆழமான சம்ஸ்க்ருத மொழி அறிவில் அதிக பாண்டியத்தியம் கொண்ட அருமையான ஆச்சாரியரின் இந்த நூலை இன்றைய இளைய தலைமுறைக்கு இன்னும் எளிதாக கொண்டு சேர்க்க வேண்டுமென்ற உயரிய நோக்கில், எளிய தமிழ் மொழியில் எல்லோருக்கும் புரியும் உரைநடையில், உத்தம சாதகர்களுக்கு நடைமுறையில் உபதேசிக்கும் ஒரு உயரிய பணியை இந்த பௌதீக உடலும், உள்ளமும், அந்த தூய அறிவு பிரகாசிக்கும் ஒரு ஊடகமாக, இந்த உலகத்துக்கு உபகாரமாக அளிப்பதை அனைவரும் அறிவீராக.

நன்றி!

என்றும் அன்புடன்,

ப்ரக்ஞன்.

பஞ்சதசி

I. தீப பஞ்சகம் (1 – 5)

பிரம்ம – ஜகத் – ஜீவ விளக்கம்

1. தத்வ விவேக பிரகரணம்

- ❖ ஜீவ – பிரம்ம விவேகத்தை உருவாக்கும் பகுதி.
- ❖ (உண்மை – அவாஸ்தவம் வேறுபாடு).
- ❖ பஞ்ச பூத விவேகம்.
- ❖ காரண – காரிய விவேகம்.
- ❖ சத்யம் – மித்யா – அத்யாஸம்
- ❖ "பிரம்மமே உண்மை. உலகம் தோற்றம்" என்பதற்கான அடிப்படை.

2. மகாபூத விவேக பிரகரணம்

- ❖ பஞ்சமஹாபூதங்களின் தோற்றம்.
- ❖ தன்னிலையிலிருந்து உலக விரிவு.
- ❖ ஸூக்ஷ்ம – ஸ்தூல சரீரம்.

3. பஞ்சகோச விவேக பிரகரணம்

- ❖ அன்னமய, பிராணமய, மனோமய, விஞ்ஞானமய, ஆனந்தமய கோசங்கள்.
- ❖ "நான்" கோசங்களில் இல்லை என்ற விசாரணை.

4. த்வைத விவேக பிரகரணம்

❖ த்வைதத்தின் மூன்று நிலைகள்

1. ஸ்வபாவிக
2. கார்மிக
3. ஆகந்திக

❖ த்வைதம் எங்கு நசியும்?

5. மகாவாக்ய விவேக பிரகரணம்

- ❖ தத் த்வம் அசி.
- ❖ அஹம் பிரம்மாஸ்மி.
- ❖ ப்ரஜ்ஞானம் பிரம்ம.
- ❖ அயம் ஆத்மா பிரம்ம.

II. தீப பஞ்சகம் (6 – 10)

சைதன்யம் (அறிவு) எப்படி பிரதிபலிக்கிறது

6. சித்தீப பிரகரணம்

- ❖ சைதன்யத்தின் இயல்பு.
- ❖ பிரதிபிம்ப வாதம்.
- ❖ சிதாபாஸம்.

7. திருப்தி தீப பிரகரணம்

- ❖ ஆனந்தத்தின் மூல காரணம்.
- ❖ விஷய ஆனந்தம் vs ஆத்மானந்தம்.

8. கூடஸ்த தீப பிரகரணம்

- ❖ மாற்றமற்ற சாக்ஷி.
- ❖ அவஸ்தா திரயம் (ஜாக்ரத், ஸ்வப்ன, ஸுஷுப்தி).

9. தியான தீப பிரகரணம்

- ❖ அத்வைத தியானம்
- ❖ நிதித்யாஸனம்.
- ❖ நிர்விகல்ப சமாதி.

10. நாடக தீப பிரகரணம்

- ❖ ஸவிகல்ப - நிர்விகல்ப.
- ❖ ஞான சமாதி.
- ❖ ஜீவன் முக்தி.

அடுத்த 5 அத்தியாயங்கள் முறையே...

யோகானந்தம் (சமாதி சுகம்)

ஆத்மானந்தம் (ஸ்வரூப சுகம்)

அத்வைதானந்தம் (பேதமின்மை)

வித்யானந்தம் (ஞான சாந்தி)

விஷயானந்தம் (விஷய சுகத்தின் பொய்மை)

பூர்ண நிறைவு.

III. ஆனந்த பஞ்சகம் (11 – 15)

ஜீவன் முக்தி மற்றும் பரிபூர்ண ஆனந்தம்

11. ஆனந்த தீப பிரகரணம்

- ❖ ஆனந்தத்தின் தரங்கள்.
- ❖ பிரம்மானந்தம்.

12. ஆனந்த கல்ப பிரகரணம்

- ❖ வாசனைகள்.
- ❖ மனோ லயம்.
- ❖ ஞான நிலைத்தன்மை

13. அத்வைத சித்தி பிரகரணம்

- ❖ ஞான நிஷ்டை.
- ❖ பந்த – மோக நாசம்.

14. வித்யா சித்தி பிரகரணம்

- ❖ அபரோகூடி ஞானம்.
- ❖ சாக்ஷாத்த்காரம்

15. ஆனந்தாத்வைத பிரகரணம்

- ❖ ஜீவன் முக்தன் நிலை.
- ❖ பிரம்ம நிஷ்டை.
- ❖ முழுமை.

பஞ்சதசி என்பது 15 பிரகரணங்களைக் (அத்தியாயங்கள்) கொண்ட ஒரு அத்வைத வேதாந்த நூல். இது மொத்தம் 1570 ஸ்லோகங்கள் கொண்டு, மூன்று பெரிய பகுதிகளாக (காண்டங்கள் போல) அமைந்துள்ளது.

- ❖ முதல் 5 - விவேக பஞ்சகம் → "உண்மை என்ன?" என்ற ஞான விசாரணை.
- ❖ அடுத்த 5 - தீப பஞ்சகம் → "அறிவு எப்படி ஒளிர்கிறது?" என்ற அனுபவ விசாரணை.
- ❖ மூன்றாவதாக வருவது 5 - ஆனந்த பஞ்சகம் → "ஆத்மானந்தம் என்ன?" என்ற பூர்ண நிறைவு விசாரணை.

पञ्चदशी (Pañcadaśī) பஞ்சதசீ

முதல் காண்டம் – விவேக பஞ்சகம்

1. தத்வ விவேக பிரகரணம்

பிரகரணத்தின் நோக்கம்

தத்வ விவேகம் என்பது,

எது உண்மை (ஸத்யம்)?

எது தோற்றம் (மித்யா)?

நான் யார்?

உலகம் என்ன நிலை? என உணரப்படுவது.

இதுவே அத்வைத வேதாந்தத்தின் அடித்தளம்.

ஸ்லோகம் 1 (மங்கள ஸ்லோகம்)

नमः श्रीशङ्करानन्दगुरुपादाम्बुजन्मने /

सविलासमहामोहग्राहग्रासैककर्मणे // १//

namaḥ śrīśaṅkarānandagurupādāmbujanmane /

savilāsamahāmohagrāhagrāsai kakarmaṇe // 1 //

நம: ஸ்ரீசங்கரானந்த குருபாதாம்பு ஜன்மனே /

ஸவிலாஸ மஹாமோஹ கிராஹ கிராஸைக கர்மணே //

பதப் பிரிப்பு

நம: - வணக்கம்

ஸ்ரீ-சங்கர-ஆனந்த-குரு - ஸ்ரீ ஆதிசங்கரரின் ஆனந்த ஸ்வரூப குரு
பாத-அம்புஜ-ஜன்மனே - திருவடித் தாமரையில் பிறந்தவரைப் போல
விளங்குவோருக்கு

ஸ-விலாஸ - லீலையுடன், சுலபமாக

மஹா-மோஹ - பெரும் அறியாமை

கிராஹ - முதலை (பிடித்துவிட்டால் விடாதது)

கிராஸ - விழுங்குதல்

ஏக-கர்மணே - ஒரே செயலை உடையவர்க்கு

தமிழ் விளக்கம்

ஸ்ரீ ஆதிசங்கரரின் திருவடித் தாமரையில் பிறந்தவனைப் போல (அவரது பரம்பரையில் விளங்கும்) ஆனந்த ஸ்வரூபமான ஸ்ரீமத் சங்கரானந்த குருவுக்கு எனது பணிவான வணக்கம்.

இயல்பாகவே, ஜீவர்களைப் பிடித்திருக்கும் பெரும் அறியாமை (மஹா மோஹம்) என்னும், விடாப்படியாகப் பிடித்திருக்கும் முதலையின் வாயில் சிக்கியவர்களை தனது ஞானம் எனும் வாளால் வெட்டி வீழ்த்தும் வல்லமை உடையவர்க்கு என் வணக்கம்.

அத்வைத விளக்கம் (போதனை சாரம்)

இது ஒரு சாதாரண மங்கள ஸ்லோகம் என்பதாக மட்டும் எடுத்துக் கொள்ளக்கூடாது. இதில் ஸ்ரீவி யாரண்யர் தமது குருவை அதிசய மனிதராகப் புகழவில்லை. ஒரு குருவின் காரியம் என்ன என்பதையே சுட்டுகிறார் என்பதாகப் பார்க்க வேண்டும்.

❖ குரு = மஹா மோஹ நாசகன்.

➤ "மஹா மோஹ கிராஹ" - மிக ஆழமாக பிடித்திருக்கும் அறியாமை.

❖ மோஹம் = அறியாமை. இது, ஒருமுறை பிடித்தால், விடவே விடாத மிகப்பெரிய சம்சார முதலை.

❖ இது, கர்மம், புண்ணியம், பாவம் எதுவும் விடுவிக்காது.

➤ "ஏக கர்மணே" - குருவின் ஒரே செயல்

குரு உலகத்தை மாற்றுவதில்லை. அனுபவங்களை மாற்றுவதில்லை. மனதைச் சீரமைப்பதில்லை. ஒருவனது அறியாமையை முழுவதுமாக அகற்றுவது மட்டுமே அவரது அரிய செயல்.

இதுவே ஞானம்.

இதுவே முக்தி.

சாதகனுக்கான உபதேசம்

1. பஞ்சதசி படிக்க வேண்டிய மனநிலை

இந்த நூல் தகவல்களை தருவதற்கல்ல, அறியாமை அகந்தையைச் அழிப்பதற்காக மட்டுமே.

➤ "நான் எல்லாம் அறிந்தவன்" என்ற உணர்வு முதலில் ஒடுங்க வேண்டும்.

2. குரு பக்தியின் உண்மையான பொருள்

குருவை வணங்குவது அல்ல. குரு காட்டும் மோக நாசப் பாதையில் நடப்பதே உண்மையான குரு பக்தி.

3. தினசரி சாதனை (நிதித்யாஸனம்)

தினசரி இதை நினைவில் வைக்க வேண்டும்.

"என்னைப் பிடித்துக் கொண்டிருக்கும் இந்த சம்சார முதலை எது?"

➤ அதற்கு பெயர்: அவித்யை (அறியாமை)

➤ அதை விழுங்குவது: ஞானம்.

ஸ்லோகம் 2

तत्पादाम्बुरुहद्वन्द्वसेवानिर्मलचेतसाम् /
सुखबोधाय तत्त्वस्य विवेकोऽयं विधीयते // २//

tatpādāmburuhadvandvasevānirmalacetasām /
sukhabodhāya tattvasya viveko'yam vidhīyate // 2 //

தத் பாதாம்புருஹத் த்வந்த்வ சேவா நிர்மல சேதஸாம் /
ஸுகபோதாய தத்வஸ்ய விவேகோ(அ)யம் விதீயதே //

பதப் பிரிப்பு

தத் - அவருடைய (குருவின்)

பாத-அம்புருஹ-த்வந்த்வ - இரு திருவடித் தாமரைகள்

சேவா - சேவை செய்வதனால்

நிர்மல-சேதஸாம் - தூய்மையடைந்த மனமுடையோருக்கு

ஸுக-போதாய - எளிதாகவும் இனிமையாகவும் விளங்கும் ஞானத்திற்காக

தத்வஸ்ய - உண்மையின், பரமார்த்தத்தின்

விவேக: அயம் - இந்த விவேகம்

விதீயதே - ஏற்படுத்தப்படுகிறது / அருளப்படுகிறது.

தமிழ் விளக்கம்

குருவின் திருவடித் தாமரைகளுக்குச் சேவை செய்வதன் மூலம், மனம் தூய்மையடைந்தவர்களுக்கு, மகத்தான உண்மையை எளிதாகவும் இனிமையாகவும் உணர்வதற்கான உயரிய இந்த தத்வ விவேகம் (வித்யாரண்யரால்) அருளப்படுகிறது.

அத்வைத விளக்கம் (போதனை சாரம்)

1. ஞானத்திற்கான அதிகாரி யார்?

இந்த ஸ்லோகத்தில் வித்யாரண்யர் தெளிவாகச் சொல்கிறார்:

- தத்வ விவேகம் எல்லோருக்கும் அல்ல.

அப்படியானால் அது யாருக்கு?

நிர்மல சேதஸ் - அகந்தை, ஆசை, அஹங்காரம் குறைந்த தூய மனமுடையோருக்கு மட்டுமே ஆகும்.

2. அப்படியானால், அந்த தூய்மை எவ்வாறு வருகிறது? குருவுக்கு செய்யும் பாத சேவையால் வருகின்றது.

➤ "சேவை" என்றால் என்ன?

இது, அவரது உடலுக்கு செய்யும் சேவை மட்டும் அல்ல, அல்லது அவரைப்பற்றி புகழ்ச்சி கூறுவதும் அல்ல. அல்லது அவர்புக்கு செய்யும் வெறும் வணக்கத்தினால் வருவது அல்ல.

➤ குரு கூறுகின்ற உயரிய உபதேசத்தில் நம்பிக்கை வைத்து, அதை தமது வாழ்க்கையில் நடைமுறைப்படுத்துதல் மூலம் மட்டுமே ஒருவனுக்கு உண்மையான குரு பக்தி அல்லது குரு சேவை என்பது என்ன என்று புரியும். - இதுவே உண்மையான சேவை.

3. "ஸுகபோதாய" - வித்யாரண்யரின் தனித்துவம்

ஞானம்:

- (1) வாதமாக மாறக்கூடாது.
- (2) தர்க்கச் சிக்கலாக மாற்றிக் கொள்ளக்கூடாது.
- (3) மற்றவர்களை பயமுறுத்தும் தத்துவமாக மாற்றிக் கொள்ளக்கூடாது.

➤ ஸுகபோதம் - மனத்தில் இயல்பாக விழும் எளிதான, இனிய தெளிவு.

இதுவே பஞ்சதசியின் சிறப்பு.

4. "விவேகம்" என்றால்?

- விவேகம் என்பது உலகியல் விவகாரங்களில் வருவது அல்ல. அல்லது ஆத்ம ஞானத்தினால் உலகத்தைத் துறப்பது அல்ல. அல்லது உங்களுடைய அனுபவங்களை அழிப்பது அல்ல
- விவேக: ப்ரஹ்மம் மட்டுமே உண்மை (ஸத்யம்) என்று உணர்வதும், உலகம் என்பது, அதே தூய அறிவில் ஏற்றி வைக்கப்பட்டுள்ள தோற்றம் (மித்யா) மட்டுமே என்று அறிவதும் ஆகும். இவற்றைத் தெளிவாகப் பிரித்தறிதல் என்பதே விவேகம் ஆகும்.

சாதகனுக்கான உபதேசம்

1. இன்று செய்ய வேண்டிய சாதனை

இன்று உன்னிடம் நீ கேள். "என் மனம் நிர்மலமாக இருக்கின்றதா? அல்லது நான் அறிந்ததைப் பற்றி அகந்தை கொண்டுள்ளதா?"

அப்படி, அகந்தை தெரிந்தால், விவேகம் இன்னும் தூரத்தில் உள்ளது.

2. குரு பாத சேவை - நடைமுறை வடிவம்

குரு கூறும் உபதேசங்களை நினைவில் நிறுத்தி, அதில் ஏதாவது ஒன்றை உண்மையில் உன் வாழ்க்கையில் வழி நடத்து, அதனால் உன் மனம் உண்மையில் இலேசாகும்.

➤ அது நடந்தால், அப்பொழுதே ஞானம் ஸுகபோதமாக மாறும்.

3. பஞ்சதசி படிப்பவருக்கான பயன்

இந்த நூல் உங்களுக்கான புத்திசாலித்தனத்தை வளர்க்காது. ஆனால், உங்களிடம் உண்மையான பணிவை வளர்க்கும்

அதாவது, உங்களிடம் பணிவு இல்லையெனில், விவேகம் தோன்றாது.

ஆக, கல்வி என்பது ஒருவனுக்கு பணிவைத் தரவேண்டும். அதற்கு பதிலாக ஆணவத்தை தந்தால், அதை கல்வி என்று கூற முடியாது. அத்தகைய கல்வி முறைகள் எல்லாம் அவனது மனதில் ஏற்றி வைத்துக் கொண்ட ஏராளமான அறியாமை எண்ணங்கள் என்பதாகவே பார்க்கப்படுகின்றது.

ஸ்லோகம் 3

शब्दस्पर्शादयो वेद्या वैचित्र्याज्जागरे पृथक् /
ततोविभक्ता तत्संविदैक्यरूप्यान्न भिद्यते // ३//

śabdasparsādayo vedyā vaicitryājāgare pṛthak /
tatovibhaktā tatsaṁvidaikyārūpyān na bhidyate // 3 //

சப்த ஸ்பர்ஸ ஸாதயோ வேத்யா வைசித்ரயாஜ் ஜாகரே ப்ருதக் /
ததோ விபக்தா தத்-ஸம்வித் ஐக்யரூப்யான் ந பித்யதே //

பதப் பிரிப்பு

சுப்த-ஸ்பர்ஸ-ஆதய: - ஒலி, ஸ்பர்ஸம் முதலியவை
வேத்யா: - அறியப்படுபவை (புலன் பொருள்கள்)
வைசித்ர்யாத் - பல்வகைத் தன்மையினால்
ஜாகரே - ஜாக்ரத் நிலையில்
ப்ருதக் - தனித்தனியாக
தத: - அதனால்
விபக்தா: - வேறுபட்டவை
தத்-ஸம்வித் - அவற்றை அறியும் அந்த அறிவிலிருந்து
ஜக்ய-ரூப்யாத் - ஒரே சுவபாவம் உடையதால்
ந பித்யதே - பிரிந்து நிற்பதில்லை / வேறுபடுவதில்லை.

தமிழ் பொருள்

ஜாக்ரத் நிலையில், ஒலி, ஸ்பர்ஸம் முதலான புலன் பொருள்கள் பல்வகைத் தன்மையால் தனித்தனியாக அறியப்படுகின்றன.

அவைகள் இவ்வாறு வேறுபட்டதாகத் தோன்றினாலும், அவற்றை அறியும் அந்த ஒரே அறிவிலிருந்து பிரிந்து நிற்பதில்லை; ஏனெனில் அந்த அறிவு ஒற்றைச் சுவபாவமே உடையது.

அத்வைத விளக்கம் (போதனை சாரம்)

(a) வித்யாரண்யர் தொடங்கும் முதல் விசாரணை

இது பஞ்சதசியின் முதல் உண்மையான தத்வ விசாரணை ஸ்லோகம்.

புலன் பொருள்கள் → பல

அனுபவங்கள் → பல

அறியும் அறிவு (ஸம்வித்) → ஒன்று

பன்மை பொருள்களில்; ஒருமை அறிவில்.

(b) "வைசித்ர்யாத்" - வேறுபாடு எங்கே?

வேறுபாடு:

ஒலியில்

ஸ்பர்ஸத்தில்

ரூபம், ரசம், கந்தம்

ஆனால், அறிவில் இல்லை. அறிவு ஒருபோதும் "பல" ஆகாது.

(c) "தத்-ஸம்வித் ஐக்யரூப்யாத்"

எல்லா அனுபவங்களுக்கும் அடிப்படையாக இருப்பது ஒரே சைதன்யம்.

- கண்கள் பல பொருள்களைப் பார்க்கலாம்;
- ஆனால் பார்ப்பவன் மாறுவதில்லை.

(d) இதன் தத்துவ முக்கியத்துவம்

இந்த ஸ்லோகம் மெதுவாக இந்த முடிவை நோக்கி செல்கிறது:

"அறிவு தான் ஆதாரம்; பொருள்கள் அதில் தோன்றும் தோற்றங்கள்."

சாதகனுக்கான உபதேசம்

- தினசரி அனுபவப் பயிற்சி (நிதித்யாஸனம்)
இப்போது இதைக் கவனி:

ஒலி வருகிறது... அதை அறியும் அறிவு மாறுகிறதா?

ஸ்பர்ஸம் வருகிறது... அதையே அறியும் அறிவு தானே இருக்கிறதா?

அந்த மாறாத அறிவிலேயே நிலை கொள்.

2. "நான்" யார்? - முதல் பதில்

"நான் கேட்கிறேன்", "நான் பார்க்கிறேன்"

- இந்த "நான்" ஒலியும் அல்ல. ஸ்பர்ஸமும் அல்ல.

- அனைத்தையும் அறியும் அறிவே "நான்" .

3. சாதகனுக்கான எச்சரிக்கை

இந்த ஸ்லோகம், தியானம் பற்றி கூறவில்லை. சமாதி பற்றி சொல்லவில்லை

- முதலில் விவேகம் - பொருள் vs அறிவு என்ற தெளிவு.

ஸ்லோகம் 4

तथा स्वप्नेऽत्र वेद्यन्तु न स्थिरं जागरे स्थिरम् /
तद्भेदोऽतस्तयोः संविदेकरूपा न भिद्यते // ४//

tathā svapne¹tra vedyantu na sthiraṃ jāgare sthiraṃ /
tadbhedo¹tastayoḥ saṃvidekarūpā na bhidyate // 4 //

ததா ஸ்வப்னே(அ)த்ர வேத்யந்து ந ஸ்திரம் ஜாகரே ஸ்திரம் /
தத்-பேதோ(அ)தஸ்தயோ: ஸம்வித் ஏக-ரூபா ந பித்யதே //

பதப் பிரிப்பு

ததா - அதுபோலவே

ஸ்வப்னே - கனவு (ஸ்வப்ன) நிலையில்

அத்ர - இங்கே

வேத்யந்து - அறியப்படுபவை (பொருள்கள்)

ந ஸ்திரம் - நிலைத்தவை அல்ல

ஜாகரே ஸ்திரம் - ஜாக்ரத் நிலையில் நிலைத்திருந்தவை

தத்-பேத: - அந்த வேறுபாடு

அதஸ்தயோ: - அந்த இரு நிலைகளிலும் (ஜாக்ரத் & ஸ்வப்னம்)

ஸம்வித்-ஏக-ரூபா - ஒரே சுவபாவமுடைய அறிவு

ந பித்யதே - வேறுபடுவதில்லை.

தமிழ் பொருள்

அதேபோல், ஸ்வப்ன நிலையில் அறியப்படுகின்ற பொருள்கள், ஜாக்ரத் நிலையில் நிலைத்திருக்காது.

இவ்வாறு, ஜாக்ரத் மற்றும் ஸ்வப்னம் என இரண்டு நிலைகளிலும் அறியப்படும் பொருள்கள் வேறுபட்டாலும், அந்த வேறுபாடுகள் அறியும் அறிவுக்கு பொருந்தாது. ஏனெனில், அந்த அறிவு இரு நிலைகளிலும் ஒரே தன்மை உடையதாகவே உள்ளது.

அத்வைத விளக்கம் (போதனை சாரம்)

(a) விசாரணையின் அடுத்த படி

முன் ஸ்லோகத்தில் வித்யாரண்யர் கூறினார்:

ஜாக்ரத் நிலையில் பொருள்கள் பலவாறாக உள்ளன. ஆனால், அவைகளை அறியும் அறிவு ஒன்று மட்டுமே.

இப்போது அவர் இதை விரிவாக்குகிறார்:

ஜாக்ரத் பொருள்கள் ≠ ஸ்வப்ன பொருள்கள்.
ஆனால், அறியும் அறிவு = ஒன்று.

➤ பொருள்கள் மாறினாலும், அறிவு மாறுவதில்லை.

(b) "ந ஸ்திரம்" - நிலைத்தன்மை யாருக்கு?

ஜாக்ரத் உலகம் → ஸ்வப்னத்தில் இல்லை

ஸ்வப்ன உலகம் → ஜாக்ரத்தில் இல்லை

ஆகவே, பொருள்களுக்கு நிலைத்தன்மை இல்லை.

ஆனால், "நான் கனவு கண்டேன்". "நான் விழித்தேன்" என்று சொல்வது ஒரே அறிவே ஆகும்.

(c) அவஸ்தா-திரய விசாரணையின் தொடக்கம்

இந்த ஸ்லோகம் மூன்று நிலைகளின் (அவஸ்தா-திரயம்) விசாரணைக்கு கதவைத் திறக்கிறது.

1. ஜாக்ரத்
2. ஸ்வப்னம்
3. ஸுஷுப்தி

இவற்றின் அடிப்படையில் "சாக்ஷி சைதன்யம்" நிறுவப்படும்.

(d) முக்கிய தத்துவ முடிவு

அனுபவங்கள் மாறலாம், அனுபவிப்பவன் மனமோ அல்லது உடலோ இருக்கலாம். ஆனால், மாறாதது சாக்ஷி மாத்திரமே.

ஆகவே, சாக்ஷி எந்த நிலையிலும் பிளவுபடுவதில்லை.

சாதகனுக்கான உபதேசம்

1. தினசரி அனுபவப் பயிற்சி (நிதித்யாஸனம்)

இன்று இதை கவனி:

நேற்றிரவு கனவு கண்டாய். இப்போது அந்த கனவு எங்கே?

ஆனால், "நான் கனவு கண்டேன்" என்று, அதை அனுபவித்த மனம் (அறியும் அறிவு) இப்போதும் இருக்கிறதா?

ஆகவே, இந்த அனுபவம் மற்றும் அனுபவிப்பவன் ஆகிய இந்த இரண்டுக்கும் ஆதாரமாக இருக்கின்ற என்று மாறாத அறிவே நீ.

2. "நான்" உணர்வின் சரியான இடம்

"நான் ஜாக்ரத்தில் இருக்கிறேன்"

"நான் கனவு கண்டேன்"

ஆனால், இந்த "நான்" எந்த நிலையுக்கும் உட்பட்டது அல்ல.

அது, அனைத்து நிலைகளைக் காணும் சாக்ஷி மாத்திரமே.

3. சாதகனுக்கான அறிவுரை

இந்த விசாரணை என்பது, கனவுகளைப் புரிய வைப்பதற்காக அல்ல. இந்த உலகத்தை நிராகரிக்க அல்ல. நீ எந்த நிலையிலும் மாறாதவன் என்பதை அறிய மட்டுமே.

ஸ்லோகம் 5

सुप्तोत्थितस्य सौषुप्ततमोबोधो भवेत्स्मृतिः ।
सा चावबुद्धविषयावबुद्धं तत्तदा ततः ॥ ५॥

suptothitasya sauṣuṣptatamobodho bhavetsmṛtiḥ ।
sā cāvabuddhaviṣayāvabuddham tattadā tataḥ ॥ 5 ॥

ஸுப்தோத்திதஸ்ய ஸௌஸுப்த தமோபோதோ பவேத் ஸ்ம்ருதி: /
ஸா சாவபுத்த விஷயா அவபுத்தம் தத் ததா தத: //

பதப் பிரிப்பு

ஸுப்த - உத்திதஸ்ய - உறக்கத்திலிருந்து எழுந்தவனுக்கு

ஸௌஸுப்த-தம:-போத: - ஸுஷுப்தி நிலையில் இருந்த அறியாமை (அந்தகாரம்) பற்றிய அறிவு

பவேத் - உண்டாகிறது

ஸ்ம்ருதி: - நினைவு (memory)

ஸா ச - அந்த நினைவும்

அவபுத்த-விஷய - அறியப்பட்ட பொருள்

அவபுத்தம் - அறிதல் (அறியப்பட்ட தன்மை)

தத்-ததா - அந்த அந்த நிலையில்

தத: - அதிலிருந்து (தோன்றுகிறது)

தமிழ் பொருள்

ஒருவன் ஆழ்ந்த உறக்கத்திலிருந்து (ஸுஷுப்தி) எழுந்தபோது, "நான் எதையும் அறியவில்லை" என்று அவனுக்குத் தோன்றும் நினைவு உண்டாகிறது. அந்த நினைவு, உறக்க நிலையில் ஒரு அறியாமை அனுபவம் இருந்ததைச் சுட்டுகிறது.

அதாவது, ஸுஷுப்தியில் அறியப்படும் பொருள்களும் இல்லை, அறிதல் எனும் மனச் செயலும் இல்லை. ஆனால் அந்த நிலை பின்னர் நினைவாக வெளிப்படுகிறது.

அத்வைத விளக்கம் (போதனை சாரம்)

(a) ஸுஷுப்தி விசாரணையின் மையப் புள்ளி

இந்த ஸ்லோகம் மிக முக்கியமான கேள்வியை எழுப்புகிறது:

"ஸுஷுப்தியில் எதுவும் இல்லை என்றால், 'நான் எதையும் அறியவில்லை' என்ற நினைவு எப்படி வருகிறது?"

நினைவு (ஸ்ம்ருதி) என்றால் முன்னர் அனுபவம் இருந்திருக்க வேண்டும்.

(b) ஸுஷுப்தியில் இருந்தது என்ன?

❖ புலன் பொருள்கள் இல்லை

❖ மனம் இல்லை

❖ எண்ணங்கள் இல்லை

ஆனால், அறியாமை அனுபவம் இருந்தது

அதை அறியும் அறிவு இருந்தது. அதாவது, அறியாமையையும், அறியும் சாக்ஷி சைதன்யமும் ஸுஷுப்தியிலும் இருந்தது.

(c) "தமோபோத:" - ஆழமான சொல் தமஸ் - அறியாமை

போத: - அறிதல்.

"அறியாமையை அறிதல்" என்பது முரண்பாடாகத் தோன்றினாலும், அது சாக்ஷி அறிவின் இருப்பை நிரூபிக்கிறது.

(d) தத்துவ முடிவு

அறியாமை வந்தது - போனது. ஆனால் அதை அறிந்த அறிவு வரவும் போகவில்லை. அந்த அறிவே ஜாக்ரத்-ஸ்வப்னம்-ஸூஷுப்தி மூன்றிலும் தொடர்கிறது.

சாதகனுக்கான உபதேசம்

1. தினசரி அனுபவப் பயிற்சி (நிதித்யாஸனம்)

இன்று இதை ஆழமாகக் கவனி. "நான் நன்றாக உறங்கினேன். எதையும் அறியவில்லை." என்று கூறுவது எது?

இந்த "அறியவில்லை" யாருக்கு தெரிகிறது?

பதில், மாறாத சாக்ஷி அறிவுக்கு.

2. ஸூஷுப்தி - பயம் கொள்ள வேண்டிய நிலை அல்ல.

அது சுயநாசம் அல்ல. அது வெறுமை அல்ல

அது, பொருளற்ற அறிவின் இருப்பு - ஆத்மாவின் நிழல்.

3. சாதனைக்கான முக்கிய குறிப்பு என்னவெனில், சமாதி தேட வேண்டாம். அனுபவம் தேட வேண்டாம். ஏற்கனவே உள்ள மாறாத அறிவை அறிந்துக்கொள்.

4. அஹங்காரம் எங்கே?

ஜாக்ரத் → "நான் செய்கிறேன்"

ஸ்வப்னம் → "நான் காண்கிறேன்"

ஸூஷுப்தி → அஹங்காரம் இல்லை

ஆனால், "நான்" என்ற சாக்ஷி மட்டும் இருக்கிறது.

ஸ்லோகம் 6

सबोधो विषयाद्भिन्नो न बोधात्स्वप्नबोधवत् /
एवं स्थानत्रयेऽप्येका संवित्तद्वदिनान्तरे // ६ //

sabodho viṣayādbhinnō na bodhātsvapnabodhavat |
evam sthānatraye'pyekā samvittadvaddināntarē ||

ஸபோதோ விஷயாத் பின்னோ ந போதாத் ஸ்வப்னபோதவத் |
ஏவம் ஸ்தானத்ரயே(அ)ப்யேகா ஸம்வித் தத்வத் தினாந்தரே ||

பதப் பிரிப்பு

ஸ-போத: (sabodhaḥ) அறிவுடன் கூடியது (பொருளறிவு)

விஷயாத் (viṣayāt) பொருளிலிருந்து

பின்ன: (bhinnah) வேறுபட்டது

ந (na) அல்ல

போதாத் (bodhāt) அறிவிலிருந்து

ஸ்வப்ன-போத-வத் (svapna-bodha-vat) கனவிலுள்ள அறிவைப் போல

ஏவம் (evam) இப்படியே

ஸ்தான-த்ரயே (sthāna-traye) மூன்று நிலைகளிலும் (ஜாக்ரத், ஸ்வப்ன, ஸுஷுப்தி)

அபி (api) கூட

ஏகா (ekā) ஒன்று

ஸம்வித் (samvit) சைதன்யம் / அறிவு

தத்-வத் (tad-vat) அதுபோலவே

தின-அந்தரே (dināntare) நாள் மாறினாலும்

தமிழ் பொருள்

பொருளை அறியும் அறிவு, அந்தப் பொருளிலிருந்து வேறுபட்டதாக இருந்தாலும், அறிவிலிருந்து வேறுபட்டது அல்ல - அது கனவில் ஏற்படும் அறிவைப் போன்றதே. இவ்வாறே, ஜாக்ரத், ஸ்வப்ன, ஸுஷுப்தி ஆகிய மூன்று நிலைகளிலும் கூட ஒரே சைதன்யம் (அறிவு) தான் உள்ளது,

தினசரி நாட்கள் மாறினாலும் ஒரே சூரியன் இருப்பதைப் போல.

அத்வைத விளக்கம் (போதனை சாரம்)

இந்த ஸ்லோகம் கூறுவது:

- நாம் காணும் பொருள் (விஷயம்) மாறலாம்
- அனுபவ நிலைகள் மாறலாம் (விழிப்பு, கனவு, நித்திரை)
- ஆனால் அறிவு (சம்வித் / சைதன்யம்) ஒருபோதும் மாறுவதில்லை

➤ கனவில்: காணப்படும் பொருள் → கனவுப் பொருள்

அதை அறியும் அறிவு → அதே சைதன்யம்

➤ விழிப்பில்: காணப்படும் பொருள் → ஜாக்ரத் பொருள்

அதை அறியும் அறிவு → அதே சைதன்யம்

❖ பொருள் அறிவால் அறியப்படுகிறது. ஆனால் அறிவு தன்னைத் தானே அறிகிறது.

அதனால், அறிவு = ஆத்மா = பிரம்மம்

அது எந்த நிலையிலும் இரண்டாகாது.

சாதகனுக்கான உபதேசம்

- "நான் காணும் அனைத்தும் மாறுகின்றன"
- "ஆனால் நான் அறிகிறேன் என்ற உணர்வு மாறவில்லை"

➤ இதை தினசரி அனுபவத்தில் கவனியுங்கள்:

நேற்று கண்ட கனவு - மறைந்தது

இன்று காணும் உலகம் - மாறிக்கொண்டே இருக்கிறது

ஆனால், 'நான் இருந்தேன்' என்ற உணர்வு தொடர்கிறது.

தியான உபதேசம்:

- நான் காணும் பொருள் நான் அல்ல!
- அனுபவிக்கும் நிலை நான் அல்ல!
- அவற்றை அறியும் சைதன்யமே நான்.

இது உறுதியானால், பயம் குறையும், பற்றுதல் சிதையும், "நான்" என்ற பொய்யான அகந்தை கரையும்

ஸ்லோகம் 7

मासाब्दायुगकल्पेषु गतागम्येष्वनेकधा /
नोदेति नास्तमेत्येका संविदेषा स्वयंप्रभा // ७ //

māsābdāyugakalpeṣu gatāgamyēṣvanekadhā |
nodeti nāstametyekā saṁvideṣā svayaṁprabhā ||

மாஸாப்தாயுக கல்பேஷு கதாகம்யேஷ்வனேகதா |
நோதேதி நாஸ்தமேத்யேகா ஸம்விதேஷா ஸ்வயம்-ப்ரபா ||

பதப் பிரிப்பு

மாஸ (māsa) மாதம்

அப்த (abda) ஆண்டு

ஆயுக (āyuga) யுகம்

கல்பேஷு (kalpeṣu) கல்பங்களில்

கத-ஆகம்யேஷு (gata-āgamyēṣu) சென்றும் வரும் காலங்களில்

அனேகதா (anekadhā)பலவிதமாக

ந உதேதி (na udeti) உதயமில்லை

ந அஸ்தமேதி (na astam eti) அஸ்தமனமில்லை

ஏகா (ekā) ஒன்றே

ஸம்வித் (saṁvit) சைதன்யம் / அறிவு

ஏஷா (eṣā) இந்த

ஸ்வயம்-ப்ரபா (svayaṁ-prabhā) தானே ஒளிர்வது (self-luminous)

தமிழ் பொருள்

மாதம், ஆண்டு, யுகம், கல்பம் ஆகிய பலவிதமான காலச் சுழற்சிகளில், வருவதும் போவதும் நிகழ்ந்தாலும், இந்த ஒரே சைதன்யம் உதிக்கவும் இல்லை, அஸ்தமிக்கவும் இல்லை.

இது தானே ஒளிரும் (ஸ்வயம் பிரபா) அறிவாகவே இருக்கிறது.

அத்வைத விளக்கம் (போதனை சாரம்)

இந்த ஸ்லோகம் ஒரு மிக உச்சமான அத்வைத உண்மையை சொல்கிறது:

- காலம் என்பது, மாதம், ஆண்டு, யுகம், கல்பம் என பல அடுக்குகளில் இயங்குகிறது.
- அந்த காலத்தில், பிறப்பு, வளர்ச்சி, அழிவு என எல்லாம் நிகழ்கிறது.
- ஆனால், அந்த மாற்றங்களை அறியும் சைதன்யம் இத்தகைய காலத்திற்குள் அடங்காதது.

- "ந உதேதி - ந அஸ்தமேதி" என்றால் என்ன?

உதயம் → பிறப்பு

அஸ்தமனம் → அழிவு

- சைதன்யத்திற்கு பிறப்பும் இல்லை, இறப்பும் இல்லை

ஏனெனில், பிறப்பென்பது → காலத்தில் நிகழும் மாற்றம்

சைதன்யம் → காலத்தை அறியும் ஆதாரம்

- காலம் சைதன்யத்தில் தோன்றுகிறது.
- சைதன்யம் காலத்தில் தோன்றுவதில்லை
- "ஸ்வயம் பிரபா" என்ற ஆழமான அர்த்தம் என்னவெனில், தோன்றும் இந்த உலகப் பொருள்கள் அந்த சுய அறிவு வெளிச்சம் இருந்தால்தான் தெரியும்

அதாவது, சுய அறிவு எனும் சைதன்யம் என்பது, ஏற்கனவே சுயம்பிரகாச அறிவு வெளிச்சமாக இருப்பதால், அதற்கு வேறு வெளிச்சம் தேவையில்லை.

மேலும், தன்னைத் தானே வெளிப்படுத்தும், "நான் இருக்கிறேன்", "நான் அறிகிறேன்" என்ற இந்த உணர்விற்கு, புறத்திலுள்ள சூரியன் வெளிச்சம் தேவையில்லை, அல்லது விளக்கு வெளிச்சம் தேவையில்லை. மேலும், மற்ற துவைத சாஸ்திர அறிவு கூட தேவையில்லை.

✓ அது, எப்போதும் தானே ஒளிரும் சுய அறிவு ஒளி.

சாதகனுக்கான உபதேசம்

தியானத்தில் நினைவில் கொள்ள வேண்டியது:

உடல் → காலத்தில் மாறுகிறது

மனம் → காலத்தில் மாறுகிறது

அனுபவங்கள் → காலத்தில் மாறுகின்றன

ஆனால், "இந்த மாற்றங்களை கவனிக்கும் 'நான்' எப்போதாவது பிறந்தேனா?"

- அந்தக் கவனிப்பாளன்
- அந்தச் சாட்சிச் சைதன்யம்
- அதுவே நீ

சாதகனுக்கான தினசரி சாதனை உபதேசம்

ஒவ்வொரு நாளும் உங்கள் உள்ளே கேளுங்கள்:

"நான் குழந்தையாக இருந்தபோது இருந்த, அந்த 'நான்' என்ற உணர்வு இப்போது இல்லையா?"

காலத்தால், இந்த உடல் மாறியது. மனம் மாறியது. உலகம் மாறியது.

ஆனால், "நான் இருக்கிறேன்" என்ற உணர்வு ஒருபோதும் மாறவில்லை. அதாவது, அது உதித்ததில்லை, மறைந்ததில்லை.

ஸ்லோகம் 8

इयमात्मा परानन्दः परप्रेमास्पदं यतः ।
मा न भुवं हि भूयासमिति प्रेमात्मनीक्ष्यते ॥ ८ ॥

iyam ātmā parānandaḥ parpremaśpadam yataḥ |
mā na bhuvam hi bhūyāsam iti premātmanīkṣyate ||

இயம் ஆத்மா பராநந்த: பரப்ரேமாஸ்பதம் யத: |
மா ந புவம் ஹி பூயாஸம் இதி ப்ரேமாத்மனி ஈக்ஷயதே ||

பதப் பிரிப்பு

இயம் (iyam) இந்த

ஆத்மா (ātmā) ஆத்மா

பர-ஆனந்தஃ (parānandaḥ) உச்சமான ஆனந்தம்

பர-ப்ரேம-ஆஸ்பதம் (paraprema-āspadam) மிக உயர்ந்த அன்பின் ஆதாரம்

யதஃ (yataḥ) ஏனெனில்

மா (mā) இல்லை ஆகாதே

ந புவம் (na bhuvam) நான் இல்லாதிருக்க

ஹி (hi) நிச்சயமாக

பூயாஸம் (bhūyāsam) நான் இருக்கவேண்டும்

இதி (iti) இவ்வாறு

ப்ரேம (prema) அன்பு

ஆத்மனி (ātmani) ஆத்மாவில்

ஈக்ஷயதே (īkṣyate) காணப்படுகிறது.

தமிழ் பொருள்

இந்த தூய உணர்வாகிய ஆத்மா உச்சமான ஆனந்தமாக இருக்கிறது. ஏனெனில், இதுவே மிக உயர்ந்த அன்பின் ஆதாரம்.

"நான் இல்லாமல் போகக் கூடாது, நான் தொடர்ந்து இருக்க வேண்டும்" என்ற அந்த அன்பு ஆத்மாவிடமே காணப்படுகிறது.

அத்வைத விளக்கம் (போதனை சாரம்)

இந்த ஸ்லோகம் மனித அனுபவத்தின் மிக நுண்ணிய உண்மையை வெளிப்படுத்துகிறது.

பொதுவாக, எல்லோரும் சொல்வது, "எனக்கு இது பிடிக்கும்", "அவர் மீது அன்பு" வைத்திருக்கின்றேன். "இந்த வாழ்க்கை எனக்கு மிகவும் பிரியம்"

ஆனால், ஆழமாக இவைகளை விசாரித்தால், நீ எதற்காக அன்பு காட்டுகிறாய்? என்ற இந்த கேள்வியை உங்களுக்குள்ளேயே கேளுங்கள்.

"பரப்ரோமாஸ்பதம்" என்றால் என்ன?

எல்லா அன்புகளுக்கும், எல்லா விருப்பங்களுக்கும், எல்லா ஆசைகளுக்கும் மூல ஆதாரம் - ஆத்மா

உதாரணம்:

உடலை விரும்புவது → "நான் இருக்க வேண்டும்" என்பதற்காக

பணத்தை விரும்புவது → "நான் பாதுகாப்பாக இருக்க வேண்டும்" என்பதற்காக

உறவுகளை விரும்புவது → "நான் மகிழ்ச்சியாக இருக்க வேண்டும்" என்பதற்காக

➤ இறுதியில் எல்லா அன்பும் 'நான்' என்பதிலேயே முடிகிறது.

💎 "மா ந புவம் - ஹி பூயாஸம்"

இந்த வரி மிகவும் முக்கியம்:

"நான் இல்லாமல் போகக் கூடாது. நான் இருக்கவேண்டும்"

இது யாருடைய குரல்?

உடலின் குரலா? - இல்லை! (உடல் பிறக்கிறது, இறக்கிறது)

மனத்தின் குரலா? - இல்லை! (மனம் உறங்குகிறது, மாறுகிறது)

✓ இது ஆத்மாவின் இயல்பான சுயஅன்பு.

அப்படியானால்,

ஆனந்தம் என்றால் என்ன?

(பஞ்சதஸி பார்வை)

ஆனந்தம் = வெளிப்பொருள் தருவது அல்ல

ஆனந்தம் = அனுபவம் அல்ல

✓ ஆனந்தம் = ஆத்மாவின் சொரூபம்

அதனால் தான்,

சுக அனுபவம் வந்தால் → "நான் (ஆனந்தமாக) இருக்கிறேன்"

துக்கம் வந்தாலும் → "நான் (துக்கமாக) இருக்கிறேன்" என்ற உணர்வு அழியவில்லை

ஆகவே, என்றும் இருப்பதே ஆனந்தத்தின் அடையாளம்.

சாதகனுக்கான உபதேசம்

"நான் எதற்காக வாழ விரும்புகிறேன்?"

"நான் இல்லாமல் போகக் கூடாது" என்ற உணர்வு எங்கிருந்து வருகிறது?

அந்த 'நான்' உடலா? மனமா? இல்லை சாட்சி சைதன்யமா?

தெளிவாகும் உண்மை:

நான் = ஆத்மா

ஆத்மா = பரமானந்தம்

அதனால்தான் "நான்" என்பது எனக்கு மிகவும் பிரியம்.

தினசரி உபதேசம் (மிக முக்கியம்)

யாரையாவது, ஏதாவதொன்றை மிகவும் விரும்புகிறீர்கள் என்றால், உங்கள் உள்ளே கேளுங்கள்:

"இது இல்லாமல் நான் இருக்க முடியுமா?"

அந்த "இருக்க முடியாது" என்ற இடத்தில்தான் ஆத்மாவின் சுயஅன்பு ஒளிந்து கொண்டிருக்கிறது.

ஸ்லோகம் 9

तत्प्रेमात्मार्थमन्यत्र नैवमन्यार्थमात्मनि /
अतस्तत्परमन्तेन परमानन्दतात्मनः // ९ //

tatprema-ātmārtham anyatra naiva manyārtham ātmani |
atas tat-paramantena paramānandatātmanah ||

தத்-ப்ரேம-ஆத்மார்த்தம் அந்யத்ர நைவம் அந்யார்த்தம் ஆத்மனி |
அதஸ் தத்-பரம்-அந்தேன பரமானந்ததா ஆத்மன: ||

பதப் பிரிப்பு

தத்-ப்ரேம (tat-prema)   அதற்கான அன்பு
ஆத்ம-அர்த்தம் (ātma-artham)   ஆத்மாவுக்காகவே
அந்யத்ர (anyatra)   பிற பொருள்களில்
ந ஏவம் (na evam)   இப்படியல்ல
அந்ய-அர்த்தம் (anya-artham)   வேறு ஒன்றிற்காக
ஆத்மனி (ātmani)   ஆத்மாவில்
அதஸ் (atas)   ஆகையால்
தத்-பரம்-அந்தேன (tat-parama-antena)   அதையே இறுதி இலக்காகக் கொண்டு
பரம்-ஆனந்ததா (parama-ānandatā)   உச்ச ஆனந்த தன்மை
ஆத்மன: (ātmanah)   ஆத்மாவுக்கே

தமிழ் பொருள்

பிற பொருள்களில் காணப்படும் அன்பு ஆத்மாவுக்காகவே இருக்கிறது.
ஆனால், ஆத்மாவில் காணப்படும் அன்பு வேறு எதற்காகவும் அல்ல. ஆகையால், ஆத்மாவே
இறுதி இலக்காக இருப்பதால், அதுவே உச்ச ஆனந்தமாக இருக்கிறது.

அத்வைத விளக்கம் (போதனை சாரம்)

இந்த ஸ்லோகம் முந்தைய ஸ்லோகம் (8)-ன் உச்சத் தீர்மானமாகும்.

இரண்டு விதமான அன்புகள்

பிற பொருள்களிலுள்ள அன்பு:-

மனிதர்கள்
பொருட்கள்
பதவி, அறிவு, அனுபவங்கள்

- இவைகளின் மீது அன்பு
- "நான் ஆனந்தமாக இருக்க வேண்டும்" என்பதற்காக

அதாவது:

பொருள் → சாதனம்
ஆத்மா → இலக்கு

ஆத்மாவிலுள்ள அன்பு

"நான் இருக்க வேண்டும்"
"நான் இல்லாமல் போகக் கூடாது"

இதில்:

- சாதனம் இல்லை!
- இலக்கு இல்லை
- இது தானே தன்னிலக்காக உள்ளது

அதனால்,

ஆத்ம அன்பு = சுயநிறைவு

"நைவம் அந்யார்த்தம் ஆத்மனி"

இது மிக முக்கியமான வரி: ஆத்மாவில் அன்பு வேறு ஒன்றிற்காக இல்லை!

- ஏனெனில், ஆத்மாவை விட உயர்ந்தது எதுவும் இல்லை
- ஆத்மாவை விட விரும்பத்தக்கது எதுவும் இல்லை
- ஆத்மாவை விட நிறைவளிப்பது எதுவும் இல்லை

அதனால், ஆத்மா = இறுதி இலக்கு (பரமாந்தம்)

"பரமானந்ததா ஆத்மன:"

ஆனந்தம் என்பது, வெளியில் இருந்து வரும் அனுபவமல்ல. காலத்தால் உருவாகும் நிலை அல்ல

ஆனந்தம் என்பது, ஆத்மாவின் இயல்பு

அதனால்,

ஆத்மா அறியப்படும் போது → ஆனந்தம் அனுபவிக்கப்படுகிறது

ஆத்மா மறக்கப்படும் போது → ஆனந்தம் தேடப்படுகிறது.

சாதகனுக்கான உபதேசம்

- ஆழமான விசாரப் பயிற்சி

"நான் விரும்பும் இந்த பொருள் என்னை விட அதிகமாக பிரியமானதா?"

"இந்த பொருள் இல்லையெனில், 'நான்' இல்லாமல் போய்விடுவேனா?"

- உண்மை தெளிவாகும்:

எல்லா அன்புகளும் இறுதியில் ஆத்மாவிலேயே முடிகின்றன.

தினசரி உபதேசம்

ஒரு ஆசை எழும்பும் போதெல்லாம், உங்கள் உள்ளே கேளுங்கள்:

"இது எனக்காகவா, அல்லது நான் இருப்பதற்காகவா?" இந்த விசாரம் பழகினால், ஆசை மெலியும், பற்றுதல் சிதையும், ஆத்ம நிஷ்டை வலுப்படும்

ஸ்லோகம் 10

इत्थं सच्चित्परानन्द आत्मा युक्त्या तथाविधम् /
परं ब्रह्म तयोश्चैक्यं श्रुत्यन्तेषूपदिश्यते ॥ १० ॥

ittham saccitparānanda ātmā yuktyā tathāvidham |
param brahma tayoścaikyam śrutyanteṣūpadiśyate ||

இத்தம் ஸச்-சித்-பராநந்த ஆத்மா யுக்த்யா ததாவிதம் |
பரம் ப்ரஹ்ம தயோஷ்சைக்யம் ஷ்ருத்யந்தேஷு உபதிஷ்யதே ||

பதப் பிரிப்பு

சம்ஸ்க்ருத பதம்   பொருள்
இத்தம் (ittham)   இவ்வாறு
ஸத்-சித்-பர-ஆனந்த (sat-cit-para-ānanda)   இருப்பு-அறிவு-உச்ச ஆனந்தம்
ஆத்மா (ātmā)   ஆத்மா
யுக்த்யா (yuktyā)   யுக்தி (தர்க்க/விசாரம்) மூலம்
ததா-விதம் (tathā-vidham)   அப்படியே நிரூபிக்கப்பட்டது
பரம் (param)   உச்சமான
ப்ரஹ்ம (brahma)   பிரம்மம்
தயோஃ (tayoḥ)   இரண்டினதும்
ச (ca)   மற்றும்
ஐக்யம் (aikyam)   ஒன்றுபாடு
ஷ்ருதி-அந்தேஷு (śruti-anteṣu)   உபநிஷத்துகளின் முடிவுகளில்
உபதிஷ்யதே (upadiśyate)   போதிக்கப்படுகிறது

தமிழ் பொருள்

இவ்வாறு, ஸத்-சித்-பரமானந்த ரூபமான இந்த ஆத்மா, யுக்தி (விசாரம்) மூலம் அப்படியே நிரூபிக்கப்பட்டுள்ளது. அந்த ஆத்மாவும் பரம்பிரம்மமும் ஒன்றே என்பதும் உபநிஷத்துகளின் முடிவுப் பகுதிகளில் போதிக்கப்படுகிறது.

அத்வைத விளக்கம் (போதனை சாரம்)

- இந்த ஸ்லோகம் தத்வவிவேகப் பிரகரணத்தின் தீர்ப்புச் ச்லோகம்.

இங்கு இரண்டு ஆதாரங்கள் இணைகின்றன

யுக்தி (விசாரம்)

முந்தைய ஸ்லோகங்கள் (1-9) மூலம்:

ஆத்மா = சைதன்யம்

அது காலமற்றது

அது ஸ்வயம்-ப்ரபா

அது பரமானந்தம் என்று புத்தியால் நிரூபிக்கப்பட்டது

ஷ்ருதி (உபநிஷத் போதனை)

உபநிஷத்துகள் கூறுவது,

"அயம் ஆத்மா ப்ரஹ்ம"

"தத் த்வம் அஸி"

"அஹம் ப்ரஹ்மாஸ்மி"

அதாவது, விசாரம் கண்ட "ஆத்மா" உபநிஷத் கூறும் பிரம்மமே ஆகும்.

"ஸச்சித் பரானந்த" - ஒரே சொரூபம்

இங்கு மூன்று தன்மைகள் இல்லை:

ஸத் → இருப்பு

சித் → அறிவு

ஆனந்தம் → நிறைவு

- இவைகள் மூன்றும் ஒரே ஆத்மாவின் விளக்கங்கள்

இருப்பு ≠ அறிவு ≠ ஆனந்தம்

இப்படி பிரிவில்லை

ஒற்றை அகவியல் சக்தியம்

"தயோஷ்ச ஐக்யம்" (ஆத்மா-பிரம்ம ஐக்கியம்)

ஆத்மா (உள் அனுபவம்)

பிரம்மம் (பிரபஞ்ச காரணம்)

ஆனால், இவைகள் இரண்டும் வேறு அல்ல

இந்த வேறுபாடுகள் எல்லாம், மனம் மற்றும் பார்ப்பவர்கள் பார்வையில் மட்டுமே, அதன் பெயரில் மட்டுமே

- உண்மையில்:

நான் (ஆத்மா) = அதுவே (பிரம்மம்)

சாதகனுக்கான உபதேசம்

இப்போது விசாரம் இங்கே நிற்க வேண்டும்:

"நான் உடல் அல்ல"

"நான் மனம் அல்ல"

"நான் சாட்சி சைதன்யம்" ✓

- அடுத்து, அந்த சைதன்யமே பிரம்மம். "அதுவே நான்"

இதற்கு மேல் தேடல் இல்லை.

இதற்கு மேல் சாதனை இல்லை.

தினசரி ஆத்மநிஷ்டை வாக்கியம்

ஒவ்வொரு நாளும் மெதுவாக நினைவூட்டுங்கள்:

நான் ஸத் - எப்போதும் இருக்கிறேன்

நான் சித் - அனைத்தையும் அறிகிறேன்

நான் ஆனந்தம் - வேறு நிறைவு தேவையில்லை.

இப்போது நீங்கள், ஆத்மாவின் சொரூபம்

ஆத்மா-பிரம்ம ஐக்கியம்

யுக்தி + ஷ்ருதி ஒற்றுமை அனைத்தையும் தெளிவாகக் கண்டுள்ளீர்கள்.

தத்வவிவேகப் பிரகரணம் (1-10) - இங்கு நிறைவு பெறுகின்றது.

ஸ்லோகம் 11

अभाने न परं प्रेम भाने न विषयस्पृहा /

अतोऽभानेऽप्यभाताऽसौ परमानन्दतात्मनः // ११//

abhāne na paraṃ prema bhāne na viṣayasprhā /

ato'bhāne'pyabhātā'sau paramānandatātmanah // 11 //

அபானே ந பரம் ப்ரேம பானே ந விஷயஸ்ப்ருஹா /

அதோ'பானே'ப்யபாதா'ஸௌ பரமானந்ததாத்மன: //

பதப் பிரிப்பு

அபானே - அறியாமை (அவித்யை) நிலையில்

ந - இல்லை

பரம் ப்ரேம - பரமான (உயர்ந்த) அன்பு

பானே - அறிதல் (வித்யை / ஞானம்) நிலையில்

ந - இல்லை

விஷய-ஸ்ப்ருஹா - விஷயங்களில் ஆசை

அத: - ஆகையால்

அபானே அபி - அறியாமை நிலையில் கூட

அபாதா - ஒளிவிடாததல்ல / மறையாதது

அஸௌ - அந்த (ஆத்மா)

பரமானந்ததா-ஆத்மன: - பரமானந்த ஸ்வரூபமான ஆத்மாவின்

தமிழ் பொருள்

அறியாமை நிலையில் (அவித்யையில்) உயர்ந்த அன்பு (பரம் ப்ரேமம்) இல்லை.
அறிதல் நிலையில் (ஞானத்தில்) விஷய ஆசை இல்லை. ஆகையால்,
அறியாமை நிலையில் கூட, பரமானந்த ஸ்வரூபமான அந்த ஆத்மா ஒளிவிடாததாக
(மறைந்ததாக) இல்லை.

அத்வைத விளக்கம் (போதனை சாரம்)

(a) இந்த ஸ்லோகத்தின் மைய விசாரணை

இந்த ஸ்லோகம் ஆத்மானந்தம் பற்றிய மிக நுட்பமான உண்மையைச் சொல்கிறது.

வித்யாரண்யர் கேட்கிறார்:

"ஆத்மா எப்போது மறைகிறது?

அறியாமையில் மறைகிறதா, அல்லது ஞானத்தில் மறைகிறதா?"

(b) "அபானே ந பரம் ப்ரேம"

அறியாமை (அவித்யை) நிலையில், ஆத்மா தெரியாது. ஆகையால், ஆத்மாவின் "பரம் ப்ரேமம்" (உயர்ந்த அன்பு) அந்த நிலையில் இல்லை.

ஆனாலும், அங்கு அன்பு வந்தாலும்,

உடல்

மனம்

உறவுகள்

விஷயங்கள்

என இவைகள் எல்லாவற்றிலுமே, "ஆத்மா" (அன்பு உணர்வு) மறைந்தது போலத் தோன்றுகிறது.

(c) "பானே ந விஷயஸ்ப்ருஹா"

அதுவே, ஞானம் ஏற்பட்டபோது, ஆத்மா தெளிவாக அறியப்படுகிறது

அப்போது, விஷயங்களில் ஆசை இல்லை. ஏனெனில், இதுவரை வெளியில் தேடிய சுகம், உண்மையில் தேடுபவனாகிய அந்த "ஆத்மாவே" என்று தெளிவாகிறது.

(d) மிக முக்கியமான முடிவு

"அதோ'பானே'ப்யபாதா'ஸௌ"

இதுவே இந்த ஸ்லோகத்தின் மிக முக்கியமான விசயம்:-

அவித்யையில், ஆத்மா தெரியவில்லை. ஆனால், அது இல்லாமல் போகவில்லை

- ஆத்மா: ஞானத்தில் பிரகாசமாகிறது
- அறியாமையில் மூடப்பட்டதாக தோன்றுகிறது
- ஆனால் ஒருபோதும் இல்லாததாக ஆகாது.

ஏனெனில் அது, பரமானந்த ஸ்வரூபம்.

சாதகனுக்கான உபதேசம்

1. "அன்பு எங்கே செல்கிறது?" - விசாரணை

இப்போது உன்னை நீ கேள்:

"என் அன்பு எதன்மேல் ஓடிக்கொண்டிருக்கிறது?"

அது விஷயங்களில் ஓடினால் → **அவித்யை**

அது ஆத்மாவில் நிலைத்தால் → **வித்யை**

- அன்பின் திசை, அறிவின் நிலையை நோக்கிச் சொல்கிறது.

2. விஷய விராகம் எப்படி வருகிறது?

விஷயங்களை விட்டு ஓடுவதால் அல்ல.

ஆத்மானந்தத்தை அறிந்ததால் வியங்கள் இல்லாமல் மறைகின்றன.

➤ சூரியன் உதித்தால், வீட்டில் உள்ள மின்சார விளக்கை அணைப்பது போல.

3. ஆத்மா எப்போதும் இருக்கிறது

அறியாமையில் → "எனக்கு ஏதோ குறை"

ஞானத்தில் → "நான் பூர்ணம்"

எனக்கு ஏதோ குறை என்பது போகவில்லை, உண்மையில், என்னிடமிருந்த அறியாமை மட்டுமே போனது.

4. நிதித்யாஸனம் (தினசரி நிலை)

இதை நினைத்துக் கொள்:

"நான் தேடும் அன்பும் சுகமும் என்னிடமிருந்தே வெளிப்படுகிறது."

குறிப்பு :- அதை வெளியே தேடாதே.

ஸ்லோகம் 12

अध्येत्वर्गमध्यस्थ पुत्राध्ययन शब्दवत् /
भानेऽप्यभानं भानस्य प्रतिबन्धेन युज्यते // १२//

adhyaetvargamadhyastha putradhyayana sabdavat /
bhāne'pyabhānaṃ bhānasya pratibandhena yujyate // 12 //

அத்யேத்ரு வர்க மத்யஸ்த புத்திராத்யயன சப்தவத் /
பானே'ப்யபானம் பானஸ்ய பிரதிபந்தேன யுஜ்யதே //

பதப் பிரிப்பு

அத்யேத்ரு-வர்க - மாணவர்கள் குழு

மத்யஸ்த - நடுவில் இருப்பது

புத்திர-அத்யயன-ஸப்த-வத் - மகன் படிப்பதன் ஒலி போல

பானே அபி - பிரகாசம் (அறிவு) இருந்தபோதும்

அபானம் - பிரகாசமின்மை / தெரியாமை

பானஸ்ய - அந்த பிரகாசத்தின் (அறிவின்)

பிரதிபந்தேன - தடையினால்

யுஜ்யதே - ஏற்படுகிறது / இணைக்கப்படுகிறது

தமிழ் பொருள்

பல மாணவர்கள் மத்தியில் ஒருவனது மகன் அமர்ந்துக் கொண்டு, பாடங்களைப் படிக்கும்போது, அதில் தன் மகன் படிப்பதன் ஒலியை அவனது தந்தையால் கவனிக்க முடியாமல் போவதுபோல, அந்த தூய அறிவு (பானம்) என்பதாக தானே இருந்தபோதும், அந்த சுய அறிவு அறியப்படாமல் போவதற்குக் காரணம், ஒருவரிடம் ஏற்றி வைத்துக் கொண்ட அறியாமைகள் (அபானம்) மட்டுமே ஆகும்.

அத்வைத விளக்கம் (போதனை சாரம்)

(a) இந்த ஸ்லோகத்தின் பின்னணி

முந்தைய ஸ்லோகம் (11) இல் வித்யாரண்யர் சொன்னார்:

"ஆத்மா (அன்பு) ஒருபோதும் மறையவில்லை. ஆனால், அறியாமையில் அது மறைந்தது போல" தோன்றுகிறது.

இப்போது இந்த ஸ்லோகம் கேட்கிறது:

"அறிவு இருக்கும்போது, எப்படி அறியாமை அனுபவமாகிறது?"

(b) உதாரணத்தின் ஆழமான அர்த்தம்

உதாரணம்:

ஒரு ஆசிரியர் தன் மகனை தன்னுடைய பள்ளியிலேயே படிக்க வைக்கின்றார். அப்போது, அந்த வகுப்பறையின் இவரது மகன் எனும் மாணவன் மற்ற மாணவர்களின் மத்தியில் அமர்ந்திருக்கிறார். அப்போது, அங்கு சப்தமாக அவர்கள் பாடங்களைப் படிக்கும்போது, அந்த ஆசிரியரின் மகன் அருகிலேயே படிக்கிறான். ஆனாலும், அவர் அந்த ஒலியை கவனிக்கவில்லை.

ஏன்?

கவனத் தடையினால்.

செவிகள் இருக்கின்றன

ஒலி இருக்கிறது

ஆனால், கவனம் பலவாறான சப்தங்களினால், சிதறுவதின் காரணமாக, அருகேயே மகன் சப்தமாக படித்தாலும், அவரால், அந்த ஒலி இருந்தும், இல்லாமல் இருப்பதைப் போல தோன்றுகின்றது.

(c) இதன் தத்துவப் பொருள்

பானம் = ஆத்ம சைதன்யம் (அறிவு)

அது:

எப்போதும் உள்ளது

மேலும், அது எல்லாவற்றையும் பிரகாசப்படுத்துகிறது

ஆனால்:

பிரதிபந்தம் (தடை):

அவித்யை

விஷய ஆசை

அஹங்காரம் என இவைகளால், **பானே'ப்யபானம்** (அறிவு இருந்தும் அறியாமை போலத் தோன்றுகிறது)

(d) முக்கிய தத்துவ முடிவு

அறியாமை என்பது அறிவின் இல்லாமை அல்ல. அறிவின் மீது வந்த தடையே.

➤ ஆத்மா:

மறையவில்லை

அழியவில்லை

குறையவில்லை

➤ அதை மறைத்தது அவித்யை எனும் பிரதிபந்தம்.

சாதகனுக்கான உபதேசம்

1. "என்ன தடையாக இருக்கிறது?" - விசாரணை

இப்போது உன்னை நீ கேள்:

"என் வாழ்க்கையில் ஆத்ம ஞானம் பிரகாசிக்காததற்கு தடையாக இருப்பது எது?"

ஆசையா?

பயமா?

அகந்தையா?

➤ தடையை நீக்கினால் அறிவு தானே பிரகாசிக்கும்.

2. புதிய அறிவு தேவை இல்லை

ஆத்ம ஞானம்:

புதிதாக உருவாக்கப்பட வேண்டியது அல்ல
எங்கிருந்தோ கொண்டுவர வேண்டியது அல்ல
இருக்கும் அறிவின் தடையை அகற்றுவதுதான் சாதனை.

3. சாதனையின் திசை மாறாதே

வெளியில் தேடாதே

அனுபவம் தேடாதே

➤ உள்ளே இருக்கும் மாறாத அறிவை மூடியிருக்கும் தடையைப் பார்.

4. நிதித்யாஸனம் (தினசரி நிலை)

இதை நினைக்கவும்:

"அறிவு என்னுள் இருக்கிறது. அதை மறைத்தது என்னுடைய மற்ற விசய, சுகங்களும் மீதுள்ள கவனத்தால் மட்டுமே." ஆகவே, அந்த கவனத்தை ஆத்மாவிடமிரு திருப்புவதே உண்மையான சாதனை.

ஸ்லோகம் 13

प्रतिबन्धोऽस्ति भातीति व्यवहाराह्वस्तुनि /
तं निरस्य विरुद्धस्य तस्योत्पादनमुच्यते // १३//

pratibandho'sti bhātīti vyavahārāhvastuni /
taṁ nirasyāvīruddhasya tasyotpādanam ucyate // 13 //

ப்ரதிபந்தோ'ஸ்தி பாதீதி வ்யவஹாரார்ஹ வஸ்துனி /
தம் நிரஸ்ய அவிருத்தஸ்ய தஸ்யோத்பாதனமுச்யதே //

பதப் பிரிப்பு

ப்ரதிபந்த: - தடை, மறைப்பு

அஸ்தி - உள்ளது

பாதி இதி - (அது) பிரகாசிக்கிறது என்று

வ்யவஹார-அர்ஹ-வஸ்துனி - நடைமுறை அனுபவத்திற்கு உரிய பொருளில்

தம் - அந்த (தடையை)

நிரஸ்ய - நீக்கி

அவிருத்தஸ்ய - எதிர்ப்பு இல்லாததின் (அறிவின்)

தஸ்ய - அதன்

உத்பாதனம் - தோன்றுதல் / வெளிப்பாடு

உச்யதே - என்று கூறப்படுகிறது

தமிழ் பொருள்

நடைமுறை அனுபவத்திற்கு உரிய ஒரு பொருளில், "இதற்கு தடை உள்ளது; அதனால் இது முழுமையாகப் பிரகாசிக்கவில்லை" என்று தோன்றினால், அந்த தடையை நீக்குவதால், எதிர்ப்பில்லாத அந்தப் பொருளின் (இங்கே: அறிவின்) வெளிப்பாடு ஏற்படுகிறது என்று சொல்லப்படுகிறது.

அத்வைத விளக்கம் (போதனை சாரம்)

a) முந்தைய ஸ்லோகத்தின் தொடர்ச்சி

முந்தைய ஸ்லோகம் (12) இல் வித்யாரண்யர் சொன்னார்:

அறிவு இருக்கிறது. ஆனால் தடையால் அது தெரியவில்லை.

இப்போது அவர் தெளிவுபடுத்துகிறார்:

"ஞானம் உற்பத்தியாகிறது" என்று சொல்வது உண்மையில் என்ன அர்த்தம்?

(b) "வ்யவஹாரார்ஹ வஸ்து" - முக்கிய சொல்

வ்யவஹாரம் - தினசரி அனுபவம், நடைமுறை உலகம்

அர்ஹம் - பொருந்துவது

➤ அதாவது:

நாம் பேசும், நாம் செயல்படும், நாம் அனுபவிக்கும், இந்த உலகம் மற்றும் உடல், மனம் எனும் ஜீவிதம் உள்ள நிலையில், இங்கே தான் அந்த "அறிவு இருக்கிறது அல்லது இல்லை" என்ற பேச்சு நடக்கிறது.

(c) "ஞான உத்பாதனம்" என்றால் என்ன?

வித்யாரண்யர் மிகத் தெளிவாகச் சொல்கிறார்:

ஞானம் உருவாக்கப்படுவதில்லை.

அதாவது, அது புதிதாக உண்டாகவில்லை.

அது முன்பு இல்லாததும் அல்ல

➤ அதன் மேல் இருந்த தடையே நீக்கப்படுகிறது.

அதனால், அது இருப்பது போலவே பிரகாசமாகத் தெரிகிறது.

(d) முக்கிய தத்துவ முடிவு

ஞானம் = உற்பத்தி அல்ல

ஞானம் = தடையின்மை

ப்ரதிபந்தம் = அவித்யை

நிராஸனம் = விசாரணை / விவேகம்

➤ இதுவே முக்தி.

சாதகனுக்கான உபதேசம்

1. "நான் இன்னும் ஞானம் பெறவில்லை" - இந்த எண்ணம் தவறு

- ஞானம் உன்னிடம் இல்லை.
- ஞானம் மறைந்துள்ளது.
- நீ தேடுவது உன்னிடம் இல்லாதது அல்ல.

2. சாதனை என்ன செய்ய வேண்டும்?

- புதிய அனுபவம் தேடாதே
- சமாதி உருவாக்காதே
- உன் உள்ளே இருக்கும் தடைகளை மட்டும் பார்.

3. தினசரி நிதித்யாஸனம்

இதை நினைத்துக் கொள்:

"என்னுள் இருக்கும் அறிவை உருவாக்க வேண்டியதில்லை. அதை மறைத்துக் கொண்டுள்ள அறியாமைகளை நீக்கினாலே போதும்."

4. முக்தி என்றால்?

எதோ ஒன்று வந்தது அல்ல

எதோ ஒன்று போனது அல்ல

- ஏற்றிப் வைக்கப்பட்ட தவறான புரிதல் போனது.

ஸ்லோகம் 14

तस्य हेतुः समानाभिहारः पुत्रध्वनिश्रुतौ /
इहानादिरविद्यैव व्यामोहैकनिबन्धनम् // १४//

tasya hetuḥ samānābhihāraḥ putradhvanishrutau /
ihānādiravidyaiva vyāmohaikanibandhanam // 14 //

தஸ்ய ஹேது: ஸமானாபிஹார: புத்திரத்வநி ஸ்ருதௌ /
இஹானாதிரவித்யைவ வ்யாமோஹைக நிபந்தனம் //

பதப் பிரிப்பு

தஸ்ய - அதற்கு (முந்தைய ஸ்லோகத்தில் கூறிய தடைக்கு)

ஹேது: - காரணம்

ஸமான-அபிஹார: - ஒரே சமயத்தில் பல செயற்பாடுகள்/கவனங்கள்

புத்திர-த்வநி-ஸ்ருதௌ - மகனின் குரல் கேட்கப்படும் நிலையிலும்

இஹ - இங்கே (ஆத்ம விசாரணையில்)

அநாதி: - ஆதியில்லாத

அவித்யா ஏவ - அவித்யையே

வ்யாமோஹ-ஏக-நிபந்தனம் - முழுமையான மயக்கத்திற்கு ஒரே காரணம்

தமிழ் பொருள்

முந்தைய ஸ்லோகத்தில் கூறப்பட்ட அந்தத் தடைக்குக் காரணம், ஒரே நேரத்தில் பல விஷயங்களில் கவனம் செலுத்துதல் ஆகும். மகனின் குரல் கேட்கப்பட்டாலும் அதை உணராமல் போவதுபோல, இங்கே (ஆத்ம ஞானத்தில்), ஆதியில்லாத அவித்யையே முழு மயக்கத்திற்கான ஒரே காரணம் ஆகும்.

அத்வைத விளக்கம் (போதனை சாரம்)

(a) "தடையின் காரணம்" தெளிவுபடுத்தப்படுகிறது

முந்தைய ஸ்லோகங்கள் (12-13) சொன்னது:

அறிவு இருக்கிறது. ஆனால் பிரதிபந்தம் (தடை) காரணமாக வெளிப்படவில்லை

இப்போது வித்யாரண்யர் கேட்கிறார்:

"அந்த தடையின் காரணம் என்ன?"

(b) உதாரணத்தின் ஆழம் - "ஸமானாபிஹார:"

ஸமான அபிஹாரம் = ஒரே நேரத்தில் பல திசைகளில் கவனம் ஒடுதல்

உதாரணம்:

ஆசிரியர் பல மாணவர்களின் ஒலியில் கவனம் செலுத்துகிறார்

அதனால், மகனின் குரல் (புத்திரத்வநி) அங்கேயே இருந்தும், அவருக்கு கேட்கப்படாமல் போகிறது

- செவி கெட்டதல்ல
- ஒலி இல்லாததல்ல
- கவனச் சிதறல் மட்டும்தான் காரணம்

(c) இதன் தத்துவ ஒப்புமை

புத்திர த்வநி → ஆத்ம சைதன்யம்

மாணவர் ஒலி → விஷயங்கள், ஆசைகள், பயங்கள்

கவனப் பிசறல் → அவித்யை

- ஆத்மா: இருக்கிறது. பிரகாசிக்கிறது. ஆனால், பல்வேறு விஷய, சுகங்களின் கவனம் காரணமாக அது தெரியவில்லை.
-

(d) "அநாதிர் அவித்யா ஏவ"

இது மிக முக்கியமான அறிவிப்பு:

- அவித்யைக்கு, ஆரம்பம் காண முடியாது. ஆனால், முடிவு உள்ளது
  - அவித்யை: வ்யாமோஹத்தின் ஒரே காரணம் வேறு எந்த சக்தியும் ஆத்மாவை மறைக்க முடியாது

சாதகனுக்கான உபதேசம்

1. "என் கவனம் எங்கே?" - விசாரணை

உன்னை நீ கேள்:

"என் கவனம் ஒரே இடத்தில் இருக்கிறதா, அல்லது பல விஷயங்களில் சிதறியிருக்கிறதா?"

- சிதறல் = அவித்யையின் வேலை

2. அவித்யை என்றால் என்ன?

அது, கறுப்பு இருள் அல்ல. எதிரி அல்ல

- கவனத்தின் தவறான திசை.

3. சாதனை என்ன?

- விஷயங்களை அழிக்க வேண்டாம்
- உலகை விட்டு ஓட வேண்டாம்
- கவனத்தை ஆத்மாவுக்கு திருப்புதல்
- இதுவே அவித்யை நாசம்.

4. நிதித்யாஸனம் (தினசரி நிலை)

இதை நினைவில் கொள்ளவும்:

"ஆத்மா என்னுள் ஒலிக்கிறது. அதை நான் கேட்காததற்குக் காரணம் என் கவனம் வேறு எங்கோ இருக்கின்றது."

ஆகவே, கவனத்தை மெதுவாக உள்ளே திருப்பு.

ஸ்லோகம் 15

चिदानन्दमयब्रह्मप्रतिबिम्बसमन्विता /
तमोरजःसत्त्वगुणा प्रकृतिर्द्विविधा च सा // १५//

cidānandamayabrahmapratibimbā samanvitā /
tamorajassattvagunā prakṛtir dvividhā ca sā // 15 //

சிதானந்தமய ப்ரஹ்ம பிரதிபிம்ப ஸமன்விதா /
தமோ ரஜ: ஸத்வ குணா ப்ரக்ருதி: த்விவிதா ச ஸா //

பதப் பிரிப்பு

சித்-ஆனந்த-மய-ப்ரஹ்ம - சித்தும் ஆனந்தமும் சுவபாவமாக உடைய பிரம்மம்
ப்ரதிபிம்ப-ஸமன்விதா - பிரதிபலிப்புடன் கூடியது

தம:-ரஜ:-ஸத்வ-குணா - தமஸ், ரஜஸ், ஸத்வம் என்ற குணங்களைக் கொண்டது.

ப்ரக்ருதி: - ப்ரக்ருதி (மாயை)

த்வி-விதா - இருவகையானது

ச - மற்றும்

ஸா - அந்த (ப்ரக்ருதி)

தமிழ் பொருள்

சித்தும் ஆனந்தமும் சுவபாவமாக உடைய பிரம்மத்தின் பிரதிபலிப்புடன் கூடிய,
தமஸ், ரஜஸ், ஸத்வம் என்ற மூன்று குணங்களைக் கொண்ட அந்த ப்ரக்ருதி (மாயை)
இருவகையானதாகும்.

அத்வைத விளக்கம் (போதனை சாரம்)

(a) இங்கே ஒரு புதிய நிலை அறிமுகமாகிறது

இதுவரை வித்யாரண்யர் பேசினார்:

சாக்ஷி சைதன்யம்

அவித்யை

பிரதிபந்தம் (தடை)

இப்போது அவர் அறிமுகப்படுத்துவது:

அந்த அவித்யை எதில் இருக்கிறது?

அது எப்படி உலகம் + ஜீவன் என வெளிப்படுகிறது?

(b) "ப்ரக்ருதி" என்றால் என்ன?

ப்ரக்ருதி = மாயை

அது, பிரம்மம் அல்ல, ஜடம். ஆனால், பிரம்மத்தின் பிரதிபலிப்புடன் கூடியது. அதனால், ஜடமாக இருந்தும் சைதன்யம் போல நடக்கிறது.

(c) "ப்ரதிபிம்ப-ஸமன்விதா" - முக்கிய சொல்

சூரியன் → நீரில் பிரதிபலிப்பு போல

சைதன்யம் → ப்ரக்ருதியில் பிரதிபலிக்கிறது

அதனால், அந்த ப்ரக்ருதி பேசுகிறது, நினைக்கிறது, அனுபவிக்கிறது. ஆனால், அது சைதன்யம் அல்ல. அது பிரதிபலித்தது மட்டுமே.

(d) "தமோ-ரஜ:-ஸத்வ குணா"

தமஸ் → அறியாமை, மந்தம்

ரஜஸ் → செயல், ஆசை

ஸத்வம் → தெளிவு, அறிவு

இந்த மூன்றின் கலவையால், ஜீவன் - உலகம் - அனுபவம் என எல்லாம் தோன்றுகிறது.

(e) "த்விவிதா" - இருவகை ப்ரக்ருதி

அடுத்த ஸ்லோகங்களில் வித்யாரண்யர் விளக்குவார்:

அவித்யை (வ்யஷ்டி - தனி ஜீவன்)

மாயை (சமஷ்டி - ஈஸ்வரன்)

இங்கே விதை மட்டும் விதைக்கப்படுகிறது.

சாதகனுக்கான உபதேசம்

1. "நான் யார்?" என்ற விசாரணையில் புதிய தெளிவு

நீ, ப்ரக்ருதி அல்ல. குணங்களல்ல. பிரதிபலிப்பும் அல்ல

- பிரதிபிம்பத்தை ஒளியூட்டும் மூல சைதன்யமே நீ.

2. குணங்கள் உன்னைத் தொடுவதில்லை

தமஸ் வந்தால் → "நான் மந்தன்"

ரஜஸ் வந்தால் → "நான் கலங்கினேன்"

ஸத்த்வம் வந்தால் → "நான் சாந்தன்"

- இவைகள், ப்ரக்ருதியின் நிலைகள். அவைகள் நீயல்ல.

3. சாதனை எங்கே நடக்க வேண்டும்?

குணங்களை அழிக்க வேண்டாம். உலகத்தை மாற்ற வேண்டாம்

- "இவை நான் அல்ல" என்ற தெளிவு வளர்த்தால் போதும்.

5. நிதித்யாஸனம் (தினசரி நிலை)

இதை நினைக்கவும்:

"என்னுள் தோன்றும், ஒவ்வொரு நிலையும் ப்ரக்ருதியின் விளைவு. அதை அறியும் நான் - சித் - ஆனந்தம்."

ஸ்லோகம் 16

सत्त्वशुद्धाविशुद्धिभ्यां मायाऽविद्ये च ते मते /
मायाबिम्बोवशीकृत्य तां स्यात्सर्वज्ञ ईश्वरः // १६//

sattvaśuddhāviśuddhibhyāṃ māyā'vidye ca te mate /
māyābimbo'vaśīkṛtya tāṃ syāt sarvajña īśvaraḥ // 16 //

ஸத்த்வசுத்தாவிஸுத்திப்யாம் மாயா'வித்யே ச தே மதே /
மாயாபிம்போ'வஷீக்ருத்ய தாம் ஸ்யாத் ஸர்வஜ்ஞ ஈஸ்வர: //

பதப் பிரிப்பு

ஸத்வ-சுத்த-அவிசுத்தி யாம் - ஸத்வ குணத்தின் தூய்மை, அத்தூய்மை ஆகிய
இரண்டினால் மாயா - அவித்யே உண்டாகின்றது

ச - மற்றும்

தே மதே - (வேதாந்திகளின்) இந்தக் கொள்கையில்

மாயா-பிம்ப: - மாயையில் பிரதிபலிக்கும் சைதன்யம்

அவஷீக்ருத்ய - ஆட்சி செய்து, கட்டுப்பாட்டில் கொண்டு

தாம் - அந்த (மாயையை)

ஸ்யாத் - ஆகின்றான்

ஸர்வஜ்ஞ: - அனைத்தையும் அறிந்தவன்

ஈஸ்வர: - ஈசுவரன்

தமிழ் பொருள்

ஸத்வ குணத்தின் தூய்மை மற்றும் அத்தூய்மை என்ற வேறுபாட்டினால், இந்தக்
கொள்கையில் மாயை மற்றும் அவித்யை என்று இரண்டாகப் பிரிக்கப்படுகின்றன.
மாயையில் பிரதிபலிக்கும் சைதன்யம், அந்த மாயையை ஆட்சி செய்து அனைத்தையும்
அறிந்த ஈசுவரன் என்று அழைக்கப்படுகிறது.

அத்வைத விளக்கம் (போதனை சாரம்)

(a) முந்தைய ஸ்லோகத்தின் தொடர்ச்சி

முந்தைய ஸ்லோகம் (15) இல் வித்யாரண்யர் சொன்னார்:

ப்ரக்ருதி (மாயை) சைதன்ய பிரதிபலிப்புடன் கூடியது. குணங்களைக் கொண்டது. இருவகையானது. இப்போது அவர் அந்த இருவகையை தெளிவாகப் பிரிக்கிறார்.

(b) "ஸத்வசுத்த-அவிசுத்தி" என்ற வேறுபாடு

ஸத்வசுத்தி (தூய ஸத்வம்) → தெளிவு, சமநிலை, வெளிச்சம்

ஸத்வ அவிசுத்தி (அத்தூய ஸத்வம்)

→ கலக்கம், குறை, மறைப்பு

○ இதன் அடிப்படையில், சுத்த ஸத்த்வம் → மாயை

○ அசுத்த ஸத்வம் → அவித்யை

(c) மாயை vs அவித்யை

மாயை	அவித்யை
சமஷ்டி (Cosmic)	வ்யஷ்டி (Individual)
ஈசுவரன் சார்ந்தது	ஜீவன் சார்ந்தது
சுத்த ஸத்த்வம்	அசுத்த ஸத்த்வம்
ஆட்சி செய்கிறது	கட்டுப்பட்டுள்ளது

இரண்டும், ப்ரக்ருதியே. ஆனால், நிலை வேறுபாடு உண்டு.

(d) "மாயாபிம்போ'வஷீக்ருத்ய"

ஈசுவரன் மாயையில் பிரதிபலிக்கும் சைதன்யம். மாயையின் அடிமை அல்ல. அதை ஆட்சி செய்வான்

ஆகவே, ஈசுவரன் = ஸர்வஜ்ஞன்

ஜீவன் ≠ ஸர்வஜ்ஞன் ஆக முடியாது.

(e) முக்கிய தத்துவ முடிவு

**ஈசுவரன் மற்றும் ஜீவன் வேறு வேறு அல்ல.

மாயை - அவித்யை என்ற உபாதி வேறுபாடே அவர்களை வேறுபடுத்துகிறது.*

- உபாதி நீங்கினால், ஏக சைதன்யம் மட்டும்.

சாதகனுக்கான உபதேசம்

1. "நான் ஜீவனா? ஈசுவரனா?" - சரியான புரிதல்

ஜீவ-ஈசுவர வேறுபாடு சைதன்யத்தில் இல்லை. அது, உபாதியில் மட்டுமே உள்ளது.

- உபாதி = மனம், அவித்யை.

2. "நான் எல்லாம் அறியவில்லை" - அதனால் என்ன?

அது, உன் குறை அல்ல. உன் இயல்பு அல்ல.

- அவித்யை உபாதி சர்வஜ்ஞத்தை மறைக்கிறது.

3. சாதனை என்ன?

- ஈசுவரனாக ஆக முயற்சிக்க வேண்டாம்.
- ஜீவனாக குறைபட வேண்டாம்
- இரண்டுக்கும் அடிப்படையான சைதன்யத்தை அறிந்து கொள்.

4. நிதித்யாஸனம் (தினசரி நிலை)

இன்று மட்டும் இதை நினைக்கவும்:

"என்னுள் தோன்றும் எல்லா நிலைகளும் உபாதியின் விளைவு.

நான் - உபாதிகளை ஒளியூட்டும் சாக்ஷி." மட்டுமே.

ஸ்லோகம் 17

अविद्यावशगस्त्वन्यस्तद्वैचित्र्यादनेकधा /
सा कारणशरीरं स्यात्प्राज्ञस्तत्राभिमानवान् // १७//

avidyāvaśagas tv anyas tadvai citryād anekadhā /
sā kāraṇaśarīraṃ syāt prājñas tatrābhimānavān // 17 //

அவித்யாவஷகஸ் த்வன்யஸ் தத் வைசித்ர்யாத் அனேகதா /
ஸா காரணஸரீரம் ஸ்யாத் ப்ராஜ்ஞஸ் தத்ராபிமானவான் //

பதப் பிரிப்பு

அவித்யா-வஷக: - அவித்யையின் வசப்பட்டவன்

து - ஆனால்

அன்ய: - வேறானவன் (ஈசுவரனிலிருந்து வேறு)

தத்-வைசித்ர்யாத் - அந்த (அவித்யையின்) பல்வகைத் தன்மையால்

அனேகதா - பலவிதமாக

ஸா - அந்த (அவித்யை)

காரண - ஸரீரம் - காரண சரீரமாக

ஸ்யாத் - ஆகிறது

ப்ராஜ்ஞ: - ப்ராஜ்ஞன் (ஸுஷுப்தி நிலையில் உள்ள ஜீவன்)

தத்ர - அதில் (காரண சரீரத்தில்)

அபிமான-வான் - அடையாளம் / 'நான்' என்ற பற்றுடையவன்

தமிழ் பொருள்

அவித்யையின் வசப்பட்டவன், ஈசுவரனிலிருந்து வேறானவன் (ஜீவன்)
அந்த அவித்யையின் பல்வகைத் தன்மையால் பலவிதமாகத் தோன்றுகிறான்

அந்த அவித்யையே காரண சரீரம் ஆகும்; அதில் 'நான்' என்ற அடையாளம்
கொண்டவன் 'ப்ராஜ்ஞன்' என்று அழைக்கப்படுகிறான்.

அத்வைத விளக்கம் (போதனை சாரம்)

(a) ஈசுவரன்-ஜீவன் வேறுபாட்டின் மறுபக்கம்
முந்தைய ஸ்லோகம் (16) இல்:

மாயை + சுத்த ஸத்வம் → ஈசுவரன்

ஈசுவரன் மாயையை ஆட்சி செய்கிறான்

இப்போது வித்யாரண்யர் கூறுகிறார்:

அதே சைதன்யம், அவித்யையின் வசப்பட்டால் "ஜீவன்" என்று அழைக்கப்படுகிறது.

(b) "அன்ய:" - வேறு என்றால் என்ன?

ஜீவன்: சைதன்யத்தில் ஈசுவரனிலிருந்து வேறு அல்ல

ஆனால்:

உபாதியில் வேறு

- ஈசுவரன் → மாயையை ஆட்சி செய்கிறான்
- ஜீவன் → அவித்யையால் ஆட்சி செய்யப்படுகிறான்

(c) "தத் வைசித்ர்யாத் அனேகதா"

அவித்யை, ஒரே மாதிரி அல்ல. வாசனைகள், கர்மங்கள், ஸம்ஸ்காரங்கள் காரணமாக பலவிதமாகத் தோன்றுகிறது. அதனால், ஜீவர்கள் பலர். அனுபவங்கள் பல. குணங்கள் பல. ஆனால், சைதன்யம் ஒன்று.

(d) "காரண சரீரம்" - மிக முக்கியம்

காரண சரீரம் = அவித்யை

அது, ஸ்தூல (உடல்) அல்ல. ஸூக்ஷ்ம (மனம்) அல்ல. அறியாமையின் விதை நிலை. இந்த நிலையில்தான்

ஜீவன் → ப்ராஜ்ஞன் (ஸூஷுப்தி நிலையில்)

(e) "ப்ராஜ்ஞஸ் தத்ராபிமானவான்"

சுஷுப்தியில், உலகம் இல்லை. மனம் இல்லை. அனுபவம் இல்லை.

ஆனால், "நான் இருந்தேன்" என்ற மெல்லிய 'அபிமானம்' (பற்று) உள்ளது. அதுவே, ப்ராஜ்ஞன். இது காரண சரீர அபிமானம்.

சாதகனுக்கான உபதேசம்

1. "நான் அறியாமையில் இருக்கிறேன்" - அதனால் என்ன?

அது, உன் தோல்வி அல்ல. உன் இயல்பு அல்ல. அது, அவித்யை உபாதியின் நிலை.

2. ஜீவன் = அவித்யை வசப்பட்ட சைதன்யம்

நீ அவித்யை அல்ல. காரண சரீரம் அல்ல. அவித்யையை அறியும் சாக்ஷி தான் நீ.

3. "பல ஜீவர்கள்" என்ற உண்மை எங்கே?

- **பன்மை** - காரண சரீரத்தில்
- **ஒருமை** - சைதன்யத்தில்

பன்மை உண்மை அல்ல. அது உபாதி விளைவு.

4. நிதித்யாஸனம் (தினசரி நிலை)

இன்று மட்டும் இதை நினைக்கவும்:

"என் அறியாமையும், என் அறிதலும், இரண்டும் எனக்குப் புறம்."

அதை அறியும் நான் -மாறாதவன்.

ஸலோகம் 18

तमःप्रधानप्रकृतेस्तद्भोगायेश्वराज्ञया /
वियत्पवनतेजोऽम्बु भुवोभूतानि जज्ञिरे // १८//

tamaḥpradhānaprakṛtes tadbhogāyeśvarājñayā /
viyatpavanatejo'mbu bhuvobbhūtāni jajñire // 18 //

தம்: ப்ரதான ப்ரக்ருதேஸ் தத் போகாய ஈஸ்வராஜ்ஞயா /
வியத் பவன தேஜோ' அம்பு புவோ'பூதானி ஜஜ்ஞிரே //

பதப் பிரிப்பு

தம்:-ப்ரதான-ப்ரக்ருதே: - தமஸ் குணம் மேலோங்கிய ப்ரக்ருதியிலிருந்து

தத்-போகாய - அந்த (ஜீவனின்) அனுபவத்திற்காக

ஈஸ்வர-ஆஜ்ஞயா - ஈசுவரனின் ஆணையின்படி

வியத் - ஆகாசம்

பவன - காற்று

தேஜ: - அகம் (அக்னி)

அம்பு - நீர்

புவ: - பூமி

பூதானி - பூதங்கள்

ஜஜ்ஞிரே - உண்டாயின / தோன்றின.

தமிழ் பொருள்

தமஸ் குணம் மேலோங்கிய ப்ரக்ருதியிலிருந்து, ஜீவனின் அனுபவத்திற்காக, ஈசுவரனின் ஆணையின்படி, ஆகாசம், காற்று, அகம் (அக்னி), நீர், பூமி என்ற ஐந்து பூதங்கள் உண்டாயின.

அத்வைத விளக்கம் (போதனை சாரம்)

(a) இங்கே என்ன விளக்கப்படுகிறது?

முந்தைய ஸ்லோகத்தில் (17): அவித்யை → காரண சரீரம் → ஜீவன் (ப்ராஜ்ஞன்) என்று கூறப்பட்டது.

இப்போது வித்யாரண்யர் சொல்கிறார்:

அந்த ஜீவனின் அனுபவத்திற்காக உலகம் எவ்வாறு தோன்றுகிறது?

(b) "தம: ப்ரதான ப்ரக்ருதி" - ஏன் தமஸ்?

தமஸ் - மறைப்பு, ஜடத்தன்மை, ஸ்தூலத்தன்மை

- உலகம் ஜடமாகத் தோன்றுகிறது.
- சைதன்யம் போல இல்லை

ஆகவே, உலக உற்பத்தி தமஸ் மேலோங்கிய ப்ரக்ருதியிலிருந்து.

(c) "தத் போகாய" - மிக முக்கிய நோக்கம்

உலகம், விளையாட்டிற்காக அல்ல. தண்டனைக்காக அல்ல. ஜீவனின் போக அனுபவத்திற்காக. சுகம், துக்கம், அனுபவம் எல்லாம் இதற்காக.

(d) "ஈஸ்வர ஆஜ்ஞயா" - ஈசுவரனின் பங்கு

உலகம் - சுயமாக உருவாகவில்லை. சீரற்ற முறையில் இல்லை

- ஈசுவரன் ஒழுங்குபடுத்துகிறார்.
- கர்மம் - பலன் - அனுபவம் என அனைத்தும் ஒழுங்கான தர்மச் சட்டத்தில்.

(e) ஐந்து பூதங்களின் தோற்றம்

வரிசை:

வியத் - ஆகாசம்

பவன - காற்று

தேஜ: - அகம் (அக்னி)

அம்பு - நீர்

புவ: - பூமி

○ இதிலிருந்து, ஸ்தூல உலகம், ஸ்தூல சரீரம், அனுபவ களம் என எல்லாம் உருவாகிறது.

(f) தத்துவ முடிவு

**உலகம் ஜீவனின் அனுபவத்திற்காகத் தோன்றியது. ஜீவன் அவித்யை காரணமாக அதில் சிக்கிக்கொண்டான். இதுவே சம்சாரச் சக்கரம்.

சாதகனுக்கான உபதேசம்

1. "உலகம் எனக்காக" - சரியான புரிதல்

உலகம் - உன்னை மகிழ்விக்க அல்ல. உன்னை துன்புறுத்த அல்ல.

○ உன் கர்ம அனுபவத்திற்காக.

2. உலகத்தை வெறுக்க வேண்டாம்

உலகம் - எதிரி அல்ல. சத்ரு அல்ல.

○ அது, அவித்யையின் விளைவு. போக களம்.

3. சாதனை எங்கே?

உலகத்தை மாற்றுவதில் அல்ல. அனுபவத்தை மாற்றுவதில் அல்ல.

○ அனுபவிப்பவனை விசாரிப்பதில்.

4. நிதித்யாஸனம் (தினசரி நிலை)

"இந்த உலகம் என் அனுபவத்திற்காக தோன்றியது. ஆனால், நான் உலகம் அல்ல."

○ இதுவே விவேகம்.

ஸ்லோகம் 19

सत्वांशैः पञ्चभिस्तेषां क्रमाद्धीन्द्रियपञ्चकम् /
श्रोत्रत्वगक्षिरसनघ्राणाख्यामुपजायते // १९//

sattvāṃśaiḥ pañcabhiḥ teṣāṃ kramād dhīndriyapañcakam /
śrotratvagakṣirasanaḡhrāṇākhyām upajāyate // 19 //

ஸத்வாம்'ஸை: பஞ்சபிஸ் தேஷாம் க்ரமாத் தீ'ந்'திரிய பஞ்சகம் /
ஸ்ரோத்ர த்வக்' அக்ஷி ரசன க்ஹ்ராணாக்யாம் உபஜாயதே //

பதப் பிரிப்பு

ஸத்வ-அம்'ஸை: - ஸத்வ குணத்தின் பகுதிகளால்
பஞ்சபி: - ஐந்து
தேஷாம் - அந்த (ஐந்து பூதங்களின்)
க்ரமாத் - வரிசையாக
தீ-இந்திரிய-பஞ்சகம் - ஞானேந்திரியங்களின் ஐந்தகை
ஸ்ரோத்ர - செவி
த்வக்' - தோல்
அக்ஷி - கண்
ரசன - நாக்கு
க்ஹ்ராண - மூக்கு
ஆக்யாம் - எனப்படும்
உபஜாயதே - உண்டாகின்றன / தோன்றுகின்றன.

தமிழ் பொருள்

அந்த ஐந்து பூதங்களின் ஸத்வ குணப்பகுதிகளால், வரிசையாக ஞானேந்திரியங்களின் ஐந்தும் உண்டாகின்றது. அவைகள், செவி, தோல், கண், நாக்கு, மூக்கு என்று அழைக்கப்படுகின்றன.

அத்வைத விளக்கம் (போதனை சாரம்)

(a) உலக உருவாக்கத்தின் அடுத்த கட்டம்

முந்தைய ஸ்லோகத்தில் (18) - ஐந்து பூதங்கள் (பஞ்ச பூதங்கள்) உருவானதைப் பார்த்தோம்.

இப்போது வித்யாரண்யர் சொல்கிறார்:

அந்த பூதங்களிலிருந்து அனுபவ கருவிகள் எவ்வாறு உருவாகின்றன?

(b) ஏன் "ஸத்வ அம்'ஸம்"?

ஸதத்வம் - வெளிச்சம், தெளிவு. அறியும் திறன்

- ஞானேந்திரியங்கள் - அறிதலுக்காக, உணர்வதற்காக. ஆகவே, அவைகள் ஸத்வ குணத்திலிருந்து உருவாகின்றன.

(c) ஞானேந்திரியங்களின் வரிசை

பூதம்	ஞானேந்திரியம்	செயல்பாடு
ஆகாசம்	செவி	ஒலி அறிதல்
காற்று	தோல்	ஸ்பர்ஸம்
அகம்	கண்	ரூபம்
நீர்	நாக்கு	சுவை
பூமி	மூக்கு	மணம்

- பூத-இந்திரிய தொடர்பு தத்துவ ரீதியாக துல்லியமானது.

(d) முக்கிய தத்துவக் கருத்து

உலகமும், உடலும் அறிதலுக்கான கருவிகளும், அவைகள் அனைத்தும் ப்ரக்ருதியின் விளைவுகள். அவற்றை அறியும் சைதன்யம் மட்டும் அவற்றிலிருந்து வேறு.

சாதகனுக்கான உபதேசம்

1. "என் இந்திரியங்கள் நான் அல்ல"

செவி கேட்கிறது. கண் பார்க்கிறது

ஆனால், அவற்றை அறியும் 'நான்' இந்திரியமல்ல.

இந்திரியங்கள் = கருவிகள்

- கருவி பழுதானால், பயன்பாடு குறையும்.
- ஆனால் பயன்படுத்துபவன் குறைய மாட்டான்
- நீ கருவி அல்ல. கருவிகளைப் பயன்படுத்தும் சாக்ஷி.

2. சாதனை எங்கே?

இந்திரியங்களை அடக்குவதில் அல்ல. உலகத்தை மறுப்பதில் அல்ல.

- "இவைகள் நான் அல்ல" என்ற தெளிவில்.

3. நிதித்யாஸனம் (தினசரி நிலை)

என் செவியும், என் கண்களும் அறியும் கருவிகள். நான் அவற்றின் செயல்களை அறியும் சாக்ஷி."

- இதுவே விவேகம்.

ஸ்லோகம் 20

तैरन्तःकरणं सर्वैर्वृत्तिभेदेन तदद्विधा /

मनोविमर्शरूपं स्यादबुद्धिः स्यान्निश्चयात्मिका // २०//

tair antahkaraṇaṃ sarvair vṛttibhedena taddvidhā /

manovimarśarūpaṃ syād buddhiḥ syān niścayātmikā // 20 //

தைரந்த:கரணம் ஸர்வை: வ்ருத்திபேதேன தத் த்விதா /

மனோவிமர்ஸ ரூபம் ஸ்யாத் புத்தி: ஸ்யான் நிச்சயாத்மிகா //

பதப் பிரிப்பு

தை: - அவைகளால் (முன்னர் கூறிய இந்திரியங்களால்)

அந்த:கரணம் - அந்தகரணம் (உள் கருவி)

ஸர்வை: - அனைத்தாலும்

வ்ருத்தி-பேதேன - செயல்முறை (விருத்தி) வேறுபாட்டினால்

தத்-த்விதா - அது இருவகையாகும்

மன:-விமர்ஸ-ரூபம் - சிந்தனை, பரிசீலனை இயல்புடையது

ஸ்யாத் - ஆகிறது

புத்தி: - புத்தி

ஸ்யாத் - ஆகிறது

நிச்சய-ஆத்மிகா - தீர்மானம் செய்யும் இயல்புடையது.

தமிழ் பொருள்

அந்த (ஞானேந்திரியங்கள் முதலிய) அனைத்தினாலும் உள்ளே இயங்கும் அந்தகரணம், அதன் செயல்முறைகளின் (விருத்திகள்) வேறுபாட்டினால் இருவகையாக விளங்குகிறது.

சிந்தனை - ஆலோசனை செய்வது மனம் ஆகும்.

தீர்மானம் செய்து உறுதி செய்வது புத்தி ஆகும்.

அத்வைத விளக்கம் (போதனை சாரம்)

(a) உருவாக்கப் பாதையின் அடுத்த கட்டம்

முந்தைய ஸ்லோகம் (19): ஞானேந்திரியங்கள் தோன்றின.

இப்போது வித்யாரண்யர் காட்டுகிறார்:

அந்த இந்திரியங்களின் ஆதாரமாக உள்ளே இயங்கும் "அந்தகரணம்" எவ்வாறு அமைந்துள்ளது?

(b) அந்தகரணம் என்றால் என்ன?

அந்தகரணம் = உள் கருவி. அது, சைதன்யம் அல்ல. அது ஜடம்.

ஆனால், சைதன்ய பிரதிபலிப்புடன் இயங்குகிறது. அதனால், நினைக்கிறது, சந்தேகிக்கிறது, தீர்மானிக்கிறது.

(c) "வ்ருத்தி பேதம்" - ஒரே கருவி, பல செயல்கள்

வித்யாரண்யர் இங்கு முக்கியமாகச் சொல்கிறார்:

அந்தகரணம் இரண்டு அல்ல; அதன் செயல்கள் (வ்ருத்திகள்) இரண்டு.

மனம் (மனஸ்)

விமர்சனம்

சிந்தனை

சந்தேகம்

எண்ண ஓட்டம்

புத்தி

தீர்மானம்

நிச்சயம்

"இது இப்படியே" என்ற உறுதி.

ஒரே உள் கருவி செயலின் அடிப்படையில் இரண்டு பெயர்கள் பெறுகிறது.

(d) முக்கிய தத்துவ முடிவு

சிந்திப்பதும், தீர்மானிப்பதும், இரண்டும் நீ அல்ல. அவைகள், அந்தகரணத்தின் விருத்திகள். ஆனால், நீயோ அவற்றை அறியும், சாக்ஷி சைதன்யம்.

நீ! சிந்தனை அல்ல. தீர்மானமும் அல்ல. அவற்றை அறியும் அறிவு.

சாதகனுக்கான உபதேசம்

1. "என் மனம் குழப்பமாக இருக்கிறது" - இதன் பொருள்?

அது, உன் நிலை அல்ல. உன் இயல்பு அல்ல. அது, மன விருத்தியின் நிலை.

2. "நான் முடிவு செய்தேன்" - யார்?

முடிவு செய்தது - புத்தி

அதை அறிந்தது - நீ

இந்த வேறுபாட்டைத் தெளிவாகப் பார்ப்பதே விவேகம்.

3. சாதனை எங்கே?

மனத்தை நிறுத்துவதில் அல்ல!

எண்ணங்களை அழிப்பதில் அல்ல!

எண்ணங்களை அறியும் நிலையிலே நிலை கொள்.

4. நிதித்யாஸனம் (தினசரி நிலை)

"எண்ணம் எழுகிறது. தீர்மானம் வருகிறது. ஆனால், அவைகள் வரவும் போகவும் செய்கின்றன. நான் அவற்றை அறியும் மாறாத சாக்ஷி."

இதுவே தத்வ விவேகம்.

ஸ்லோகம் 21

रजोऽशैः पञ्चभिस्तेषां क्रमात्कर्मन्द्रियाणि तु /
वाक्पाणिपादपायूपस्थाभिधानानि जज्ञिरे // २१//

rajom'saiḥ pañcabhiḥ teṣāṃ kramāt karmendriyāṇi tu /
vākpaṇipādapāyūpasthābhidhānāni jajñire // 21 //

ரஜோம்'ஸை: பஞ்சபிஸு தேஷாம் க்ரமாத் கர்மே'ந்திரியாணி து /
வாக்பாணி'பாத'பாயூ'உபஸ்தா அபிதானாணி ஜஜ்ஞிரே //

பதப் பிரிப்பு

ரஜ:-அம்'ஸை: - ரஜஸ் குணத்தின் பகுதிகளால்

பஞ்சபி: - ஐந்து

தேஷாம் - அந்த (ஐந்து பூதங்களின்)

க்ரமாத் - வரிசையாக

கர்ம-இந்திரியாணி - செயல் இந்திரியங்கள்

து - ஆனால் (ஞானேந்திரியங்களிலிருந்து வேறுபடுத்த)

வாக் - பேச்சு (வாக்கு)

பாணி - கை

பாத - கால்

பாயு - மலவாயில்

உபஸ்த - இனப்பெருக்க உறுப்பு

அபிதானாணி - எனப்படும்

ஜஜ்ஞிரே - உண்டாயின / தோன்றின

தமிழ் பொருள்

அந்த ஐந்து பூதங்களின் ரஜஸ் குணப் பகுதிகளால், வரிசையாக கர்மேந்திரியங்கள் (செயல் உறுப்புகள்) உண்டாகின்றன. அவைகள், வாக்கு (பேச்சு), கை, கால், மலவாயில், இனப்பெருக்க உறுப்பு என்று அழைக்கப்படுகின்றன.

அத்வைத விளக்கம் (போதனை சாரம்)

(a) ஸ்தூல-ஸூக்ஷ்ம சரீர உருவாக்கத்தின் தொடர்ச்சி

முந்தைய ஸ்லோகத்தில் (19) - ஸத்வ அம்'ஸம் → ஞானேந்திரியங்கள் என்று பார்த்தோம்.

இப்போது வித்யாரண்யர் கூறுகிறார்:

அதே பூதங்களின் ரஜஸ் பகுதிகளிலிருந்து, செயல் கருவிகள் தோன்றுகின்றன.

(b) ஏன் "ரஜஸ்"?

ரஜஸ்: செயல், இயக்கம், முயற்சி

☞ கர்மேந்திரியங்கள்:

பேசுகின்றன, நடக்கின்றன, செய்கின்றன

- ஆகவே, அவைகள், ரஜஸ் குணத்திலிருந்து உருவாகின்றன.

(c) கர்மேந்திரியங்களின் பட்டியல்

கர்மேந்திரியம்	செயல்பாடு
வாக் (வாக்கு)	பேசுதல்
பாணி (கை)	செயல், பிடித்தல்
பாத (கால்)	நகர்த்தல்
பாயு	மலவிடுதல்
உபஸ்த	இனப்பெருக்கம்

- இவைகள் அனைத்தும், செயலுக்கான கருவிகள்.

(d) முக்கிய தத்துவக் கருத்து

அறிதலும் (ஞானம்)

செய்வதும் (கர்மம்)

இரண்டும் ப்ரக்ருதியின் விளைவுகள்.

- அவற்றை இயக்குவது, பயன்படுத்துவது, அறிந்து கொண்டிருப்பது சைதன்யம் ஒன்றுமட்டும்தான்.

சாதகனுக்கான உபதேசம்

1. "நான் செய்கிறேன்" - உண்மையா?

செயல் நடக்கிறது ✓

கருவிகள் இயங்குகின்றன ✓

- ஆனால், நீ செயலாளர் அல்ல. செயலை அறியும் சாக்ஷி.

2. கர்ம பந்தம் எங்கே உருவாகிறது?

கர்மம், கருவிகளில் நடக்கிறது

பந்தம், அஹங்காரத்தில் ("நான் செய்கிறேன்") என்பதில் இருக்கிறது.

- அஹங்காரம் நீங்கினால், கர்ம பந்தம் இல்லை.

3. சாதனை எங்கே?

செயலை நிறுத்துவதில் அல்ல. உலகை விட்டு ஓடுவதில் அல்ல

- "செயல் நடக்கிறது; நான் சாக்ஷி" என்ற தெளிவில்.

4. நிதித்யாஸனம் (தினசரி நிலை)

இதை நினை, "பேச்சு வருகிறது. நடப்பு நடக்கிறது. செயல் நிகழ்கிறது. ஆனால், நான் அதனை அறியும் என்றும் மாறாதவன்."

- இதுவே கர்ம விவேகம்.

ஸ்லோகம் 22

तैः सर्वैः सहितैः प्राणोवृत्तिभेदात्स पञ्चधा /

प्राणोऽपानः समानश्चोदानव्यानौ च ते पुनः // २२//

taiḥ sarvaiḥ sahitaiḥ prāṇo vṛttibhedāt sa pañcadhā /

prāṇo'pānaḥ samānaś codānavyānau ca te punaḥ // 22 //

தை: ஸர்வை: ஸஹிதை: ப்ராணோ வ்ருத்திபேதாத் ஸ பஞ்சதா /

ப்ராணோ'அபான: ஸமானஸ சோதான'வ்யானௌ ச தே புன: //

பதப் பிரிப்பு

தை: ஸர்வை: ஸஹிதை: - அவை அனைத்துடனும் (இந்திரியங்கள், அந்தகரணம் முதலியவைகளுடன்) கூடிய

ப்ராண: - பிராணன் (உயிர்ச் சக்தி)

வ்ருத்தி-பேதாத் - செயல்முறை (விருத்தி) வேறுபாட்டினால்

ஸ - அது

பஞ்சதா - ஐந்து வகையாக

ப்ராண: - பிராணன்

அபான: - அபானன்

ஸமான: - ஸமானன்

ச - மற்றும்

உதான-வ்யானௌ - உதானன், வ்யானன்

தே - அவை

புன: - மீண்டும் / அதாவது

தமிழ் பொருள்

அந்த (இந்திரியங்கள், அந்தகரணம் முதலிய) அனைத்துடனும் இணைந்து இயங்கும் ப்ராணன், அதன் செயல்முறைகளின் (விருத்திகள்) வேறுபாட்டினால் ஐந்து வகைகளாக விளங்குகிறது.

அவைகள், ப்ராணன், அபானன், ஸமானன், உதானன், வ்யானன் என்று அழைக்கப்படுகின்றன.

அத்வைத விளக்கம் (போதனை சாரம்)

(a) ஸூக்ஷ்ம சரீர உருவாக்கத்தின் நிறைவு

இதுவரை வித்யாரண்யர் விளக்கியது:

பஞ்ச பூதங்கள்

ஞானேந்திரியங்கள்

கர்மேந்திரியங்கள்

அந்தகரணம் (மனம்-புத்தி)

இப்போது அவர் சேர்க்கிறார்:

இவையனைத்தையும் இயக்கும் உயிர்ச் சக்தி - ப்ராணன்.

(b) "ப்ராணன்" என்றால் என்ன?

ப்ராணன்: சைதன்யம் அல்ல

ஜடமும் அல்ல (முழுமையாக) உயிர் இயக்க சக்தி

- அது, மூச்சை நடத்துகிறது

இரத்த ஓட்டம் ஜீரணம், இயக்கம் எல்லாவற்றையும் ஒருங்கிணைக்கிறது.

(c) ஏன் "வ்ருத்தி பேதம்"?

வித்யாரண்யர் தெளிவாகச் சொல்கிறார்:

ப்ராணன் ஒன்று தான்; ஆனால் அதன் செயல்கள் பல. அந்த செயல்களின் அடிப்படையில், அது ஐந்து பெயர்கள் பெறுகிறது.

(d) பஞ்ச பிராணங்களின் பணி

ப்ராண வகை	முக்கிய செயல்பாடு
ப்ராண	மூச்சு இழுத்தல், இதயம்-நுரையீரல்
அபான	மல-மூத்திர வெளியேற்றம்
ஸமான	ஜீரணம், ஊட்டச்சத்து பகிர்வு
உதான	பேச்சு, மேலே செல்லும் சக்தி
வ்யான	உடல் முழுவதும் இயக்கம், இரத்த ஓட்டம்

- இவைகள் அனைத்தும், ஸூக்ஷ்ம சரீரத்தின் செயல்கள்.

(e) முக்கிய தத்துவ முடிவு

இந்த உடலில் நடக்கும் எந்த இயக்கமும் நீ அல்ல.

மூச்சு

ஜீரணம்

இதய துடிப்பு

- இவைகள், ப்ராண வ்ருத்திகள்.
- அவற்றை அறியும் சாக்ஷி சைதன்யம் - அதுவே நீ.

சாதகனுக்கான உபதேசம்

1. "நான் மூச்சு" என்ற எண்ணத்தை விடு. மூச்சு வருகிறது. மூச்சு போகிறது

- ஆனால், அதை கவனிக்கும் நீ வரவும் இல்லை! போகவும் இல்லை.

2. பிராணாயாமத்தின் சரியான இடம்

பிராணாயாமம்:

ப்ராணனை சுத்தம் செய்யும், ஆனால், சைதன்யத்தை உருவாக்காது

- அது, மன சாந்திக்கான சாதனம், அதுவே ஞானம் ஆகிவிடாது.

3. சாதனை எங்கே உள்ளது?

- மூச்சை கட்டுப்படுத்துவதில் அல்ல
- உடலை அடக்குவதில் அல்ல
- **உடல்-ப்ராணன்-மனம்** எல்லாம் அறியப்படும் பொருள்கள் என்று காண்பதில்.

4. நிதித்யாஸனம் (தினசரி நிலை)

இதை நினைக்கவும்:

"மூச்சு இயங்குகிறது. உயிர் செயல்படுகிறது. ஆனால், நான அவற்றை அறியும் மாறாத சாக்ஷி."

- இதுவே ஆத்ம நிலை.

ஸ்லோகம் 23

(ஸூக்ஷ்ம சரீரத்தின் முழுமையான வரையறை)

बुद्धिकर्मेन्द्रियप्राणपञ्चकैर्मनसा धिया /
शरीरं सप्तदशभिः सूक्ष्मं तल्लिङ्गमुच्यते // २३//

buddhikarmendriyaprāṇapañcakair manasā dhiyā /
śarīraṃ saptadaśabhiḥ sūkṣmaṃ talliṅgam ucyate // 23 //

புத்தி கர்மேந்திரிய ப்ராண பஞ்சகைர்: மனஸா தியா /
ஸரீரம் ஸப்ததஸபி: ஸூக்ஷ்மம் தல்'லிங்கமுச்யதே //

பதப் பிரிப்பு

புத்தி - புத்தி (தீர்மான சக்தி)

கர்ம-இந்திரிய - செயல் இந்திரியங்கள்

ப்ராண-பஞ்சகை: - ஐந்து ப்ராணங்களால்

மனஸா - மனத்தால்

தியா - தியான சக்தியால் / அறிவால் (இங்கே: புத்தி)

ஸரீரம் - சரீரம்

ஸப்ததஸபி: - பதினேழு கூறுகளால்

ஸூக்ஷ்மம் - ஸூக்ஷ்ம (நுண்ணிய)

தத்-லிங்கம் - அந்த லிங்க சரீரம்

உச்யதே - என்று கூறப்படுகிறது.

தமிழ் பொருள்

புத்தி, கர்மேந்திரியங்கள் (செயல் உறுப்புகள்), ஐந்து ப்ராணங்கள், மனம் ஆகியவற்றால் கூடிய, பதினேழு கூறுகளைக் கொண்ட இந்த நுண்ணிய சரீரம் ஸூக்ஷ்ம சரீரம் (லிங்க சரீரம்) என்று அழைக்கப்படுகிறது.

அத்வைத விளக்கம் (போதனை சாரம்)

(a) இங்கே என்ன முடிவுக்கு வரப்படுகிறது?

முந்தைய ஸ்லோகங்கள் (19-22) இல் வித்யாரண்யர் தனித்தனியாகக் கூறினார்:

ஞானேந்திரியங்கள்

கர்மேந்திரியங்கள்

ப்ராணன்கள்

மனம், புத்தி

இப்போது இந்த தொகுப்பின் பெயர்: ஸூக்ஷ்ம சரீரம்.

(b) "ஸப்ததஸ" - 17 கூறுகள் என்ன?

கூறுகள்	எண்ணிக்கை
ஞானேந்திரியங்கள்	5
கர்மேந்திரியங்கள்	5
ப்ராணங்கள்	5
மனம்	1
புத்தி	1
மொத்தம்	17

- இதுவே, **லிங்க சரீரம்**.

(c) "லிங்க" என்றால் என்ன?

லிங்கம் = அடையாளம், சின்னம்

இந்த சரீரம், மறுபிறப்பிற்குக் காரணமாகும். ஜீவனுடன் பயணம் செய்கிறது

- ஆகவே, இது ஸ்தூல உடலைவிட ஆழமானது. ஆனால், ஆத்மாவல்ல.

(d) முக்கிய தத்துவ முடிவு

நீ ஸ்தூல உடலும் அல்ல, ஸூக்ஷ்ம சரீரமும் அல்ல.

- எண்ணங்கள்
- உணர்வுகள்
- மூச்சு
- செயல்

- இவைகள் அனைத்தும் ஸூக்ஷ்ம சரீரத்தின் இயக்கங்கள். அவற்றை அறியும் சாக்ஷி சைதன்யமே நீ.

சாதகனுக்கான உபதேசம்

1. "என் மனம்-புத்தி-ப்ராணம்" - இதன் எல்லை

இவைகள், உன் சொத்துகள் அல்ல. உன் இயல்பு அல்ல.

- அவைகள் உனக்குத் தெரிகின்றன என்பதே, நீ அவைகள் அல்ல என்பதற்குச் சான்று.

2. மறுபிறப்பு எது செல்லுகிறது?

உடல் → இங்கேயே விடப்படுகிறது

ஸூக்ஷ்ம சரீரம் → தொடர்கிறது

- ஆனால், சாக்ஷி சைதன்யம் எங்கும் செல்லாது.

3. சாதனை எங்கே முடிகிறது?

ஸூக்ஷ்ம சரீரத்தை சுத்தம் செய்வது → சாதனை

ஆனால், அதுவே முக்தி அல்ல

- "நான் ஸூக்ஷ்ம சரீரம் அல்ல" என்ற தெளிவே முக்திக்குத் துவக்கம்.

4. நிதித்யாஸனம் (தினசரி நிலை)

இன்று மட்டும் இதை நினை "எண்ணம், மூச்சு, செயல்கள் அனைத்தும் ஸூக்ஷ்ம சரீரத்தில் நடக்கின்றன. நான அவற்றை அறியும் மாறாத சாக்ஷி."

- இதுவே ஆத்ம நிஷ்டை.

ஸ்லோகம் 24

(ஸ்தூல சரீரம் எவ்வாறு அமைந்துள்ளது?)

प्राज्ञस्तत्राभिमानेन तैजसत्वं प्रपद्यते /
हिरण्यगर्भतामीशस्तयोर्व्यष्टिसमष्टिता // २४//

prājñas tatrābhimānena taijasatvaṃ prapadyate /
hiraṇyagarbhatām īśas tayor vyaṣṭisamaṣṭitā // 24 //

ப்ராஜ்ஞஸ் தத்ராபிமானேன தைஜ ஸத்வம் ப்ரபத்யதே /
ஹிரண்யகர்பதாம் ஈஸஸ் தயோர் வ்யஷ்டி ஸமஷ்டிதா //

பதப் பிரிப்பு

ப்ராஜ்ஞ: - ப்ராஜ்ஞன் (ஸுஷுப்தி நிலையில் உள்ள ஜீவன்)

தத்ர - அங்கே (ஸூக்ஷ்ம சரீரத்தில்)

அபிமானேன - 'நான்' என்ற அடையாளத்தால்

தைஜஸத்வம் - தைஜஸ நிலையை

ப்ரபத்யதே - அடைகிறான்

ஹிரண்யகர்ப்தாம் - ஹிரண்யகர்ப நிலையை

ஈஸ: - ஈசுவரன்

தயோர் - அந்த இரண்டிற்கும்

வ்யஷ்டி-ஸமஷ்டிதா - தனிப்பட்ட (வ்யஷ்டி) மற்றும் மொத்த (ஸமஷ்டி) நிலை.

தமிழ் பொருள்

ஸுஷுப்தி நிலையில் உள்ள ப்ராஜ்ஞன், ஸூக்ஷ்ம சரீரத்தில் 'நான்' என்ற அடையாளம் கொண்டதால், **தைஜஸன்** என்ற நிலையை அடைகிறான். அதுபோல், ஈமஷ்டி நிலையில் ஈசுவரன் - ஹிரண்யகர்பன் என்ற நிலையை அடைகிறான்.

இவ்விரண்டிலும் வ்யஷ்டி (தனி) மற்றும் ஈமஷ்டி (மொத்த) என்ற வேறுபாடுகள் உள்ளது.

அத்வைத விளக்கம் (போதனை சாரம்)

(a) அவஸ்தா-திரயத்தில் அடுத்த மாற்றம்

முந்தைய ஸ்லோகத்தில் (23):

ஸூக்ஷ்ம சரீரம் (17 கூறுகள்) என்று நிர்ணயிக்கப்பட்டது.

இப்போது வித்யாரண்யர் சொல்கிறார்:

அந்த ஸூக்ஷ்ம சரீரத்தில் 'நான்' என்ற அபிமானம் வந்தால், ஜீவன் எந்த நிலையைக் கொள்கிறான்?

(b) ப்ராஜ்ஞன் → தைஜஸன்

ப்ராஜ்ஞன்:

காரண சரீர அபிமானம்

ஸுஷுப்தி நிலை

தைஜஸன்:

ஸூக்ஷ்ம சரீர அபிமானம்

ஸ்வப்ன நிலை

- அபிமானம் (Identification) மாறினால், அவஸ்தையும் மாறுகிறது.

(c) சமஷ்டி நிலையில் என்ன?

ஜீவன் (வ்யஷ்டி) ↔ ஈசுவரன் (சமஷ்டி)

தைஜஸன் ↔ ஹிரண்யகர்பன்

ஹிரண்யகர்பன் – எல்லா ஸூக்ஷ்ம சரீரங்களின் மொத்த அறிவு நிலை

Cosmic Mind என்று கூறலாம்

(d) முக்கிய தத்துவ முடிவு

*ப்ராஜ்ஞன், தைஜஸன், ஜீவன், ஈசுவரன் – இவைகள் அனைத்தும் சைதன்யத்தின் மாற்றங்கள் அல்ல. உபாதி அபிமானத்தின் மாற்றங்கள் மட்டுமே ஆகும்.

- சைதன்யம் ஒன்றே மாறாதது – அது நிர்விகாரம்.

சாதகனுக்கான உபதேசம்

1. "நான் எந்த நிலையிலும் மாறுகிறேனா?"

- தூக்கம்
- கனவு
- விழிப்பு

- மாறுவது - அபிமானம்
- மாறாதது - சாக்ஷி

4. "நான் தைஜஸனா?"

கனவில், "நான் பார்த்தேன்". ஆனால், அதை அறிந்தவன் கனவுக்குள் இல்லை.

- அதுப்போல, ஸூக்ஷ்ம சரீரம் உனக்குள் தோன்றுகிறது. ஆனால், நீ அதற்குள் இல்லை.

3. சாதனை என்ன?

நிலைகளை மாற்ற முயலாதே

அனுபவங்களை மேம்படுத்தாதே

- அபிமானத்தை மட்டும் விசாரி.

4. நிதித்யாஸனம் (தினசரி நிலை)

இதை நினை, "ஸூஷுப்தி, ஸ்வப்னம், ஜாக்ரத் - என எல்லாவற்றிலும் நான் நிலைகளை அறியும் ஒரே சாக்ஷி."

- இதுவே அவஸ்தா விவேகம்.

ஸ்லோகம் 25

(ஜாக்ரத் நிலையில் விஸ்வ-விராட் விளக்கம்)

समष्टिरीशः सर्वेषां स्वात्मतादात्म्यवेदनात् /
तदभावात्ततोऽन्ये तु कथ्यन्ते व्यष्टिसंज्ञया // २५//

samaṣṭir īśaḥ sarveṣāṃ svātmatādātmyavedanāt /
tadabhāvāt tato'nye tu kathyante vyaṣṭisaṃjñayā // 25 //

ஸமஷ்டிர் ஈஸ: ஸர்வேஷாம் ஸ்வாத்மதாதாத்மய வேதனாத் /
ததபாவாத் ததோ'ன்யே து கத்யந்தே வ்யஷ்டி ஸஞ்சயா //

பதப் பிரிப்பு

ஸமஷ்டி: - ஸமஷ்டி (மொத்தம் / அனைத்தும் சேர்ந்து)

ஈஸ: - ஈசுவரன்

ஸர்வேஷாம் - அனைவருக்கும் / எல்லாவற்றிற்கும்

ஸ்வ-ஆத்ம-தாதாத்மய-வேதனாத் - தன் ஆத்மாவாகவே ஒன்றுபட்டு அறிதலால்

தத்-அபாவாத் - அந்த (ஒன்றுபட்ட) அறிவு இல்லாததால்

தத: - அதனால்

அன்யே - மற்றவர்கள்

து - ஆனால்

கத்யந்தே - அழைக்கப்படுகிறார்கள்

வ்யஷ்டி-ஸஞ்சூயா - வ்யஷ்டி (தனி) என்ற பெயரால்

தமிழ் பொருள்

அனைவரையும் தன் ஆத்மாவாகவே ஒன்றுபட்டு அறியும் காரணத்தால், ஈசுவரன் ஸமஷ்டி (மொத்த நிலை) எனப்படுகிறார். அந்த ஒன்றுபட்ட ஆத்ம அறிவு இல்லாததால், மற்றவர்கள் வ்யஷ்டி (தனி) என்ற பெயரால் அழைக்கப்படுகிறார்கள்.

அத்வைத விளக்கம் (போதனை சாரம்)

(a) வ்யஷ்டி-ஸமஷ்டி வேறுபாட்டின் இறுதி விளக்கம்

முந்தைய ஸ்லோகங்கள் (24 வரை) விளக்கியது:

ப்ராஜ்ஞன் → தைஜஸன் (வ்யஷ்டி)

ஈசுவரன் → ஹிரண்யகர்பன் (ஸமஷ்டி)

இப்போது வித்யாரண்யர் வேறுபாட்டின் காரணத்தை தெளிவாகச் சொல்கிறார்:

வேறுபாடு சைதன்யத்தில் இல்லை. அறிவின் பரப்பளவில் (scope of identification) தான் உள்ளது.

(b) "ஸ்வாத்மதாதாத்மய வேதனம்" - மிக முக்கியமான சொல்

ஈசுவரன் - எல்லாவற்றையும் தன் ஆத்மாவாகவே அறிகிறான்

"நான்" = உலகம் - ஜீவர்கள் - அனைத்தும்

- இதுவே சமஷ்டி உணர்வு.

(c) வ்யஷ்டி ஏன் வ்யஷ்டி?

ஜீவன் - "நான் இந்த உடல்-மனம்"

"மற்றவைகள் என்னிடமிருந்து வேறு"

- இந்த பிரித்தறியும் அபிமானம் காரணமாக:

அவன் (ஜீவன்) வ்யஷ்டி - தனித்தவன் - சிறியவன்.

(d) முக்கிய தத்துவ முடிவு

ஈசுவரன்-ஜீவன் வேறுபாடு எதில் உள்ளது?

அளவின் வேறுபாடு அல்ல. அது அடையாளப்படுத்தலின் வேறுபாடு.

ஈசுவரன் → எல்லாவற்றுடனும் ஐக்கியம்

ஜீவன் → உடல்-மனத்துடன் மட்டும் ஐக்கியம்

- உபாதி நீங்கினால், இரண்டுமே ஒன்றே.

சாதகனுக்கான உபதேசம்

1. "நான் சிறியவன்" என்ற எண்ணம் எங்கே உருவாகிறது?

அது, சைதன்யத்தில் இல்லை. உபாதி அபிமானத்தில் தான்

- அபிமானத்தை விசாரித்துப்பார், சைதன்யம் தானே விரிவாகும்.

2. ஈசுவர உணர்வு எப்போது வருகிறது?

சக்தி பெற்றால் அல்ல!

அனுபவம் அதிகரித்தால் அல்ல!

- பிரித்தறியும் 'நான்-அது' என்ற உணர்வு கரைந்தால்.

3. சாதனை என்ன?

"நான் ஈசுவரன்" என்று கற்பனை செய்யாதே!

"நான் ஜீவன்" என்று சுருங்காதே!

- "நான் யார்?" என்ற விசாரணையில் நிலை கொள்.

4. நிதித்யாஸனம் (தினசரி நிலை)

இதை நினைக்கவும்:

"என் 'நான்' உடலால் சுருங்கியது. அதைத் தளர்த்தினால், அது எல்லாவற்றையும் உள்ளடக்கும்."

- இதுவே, வ்யஷ்டி-சமஷ்டி விவேகம்.

இங்கே ஒரு முக்கிய நிறைவு

இதன் மூலம் தத்வவிவேகம் - முதல் பரிச்சேதம் (ஸ்லோகம் 1-25)
ஒரு முழுமையான கட்டமைப்பு பெற்றது:

ப்ரக்ருதி → அனைத்து சரீரங்கள்

ஜீவன் - ஈசுவரன்

வ்யஷ்டி - சமஷ்டி

அனைத்திற்கும் அடிப்படையான சாக்ஷி சைதன்யம்.

ஸ்லோகம் 26

तद्भोगाय पुनर्भोग्यभोगायतनजन्मने /
पञ्चीकरोति भगवान्प्रत्येकं वियदादिकम् // २६//

tadbhogāya punar bhogyabhogāyatanajanmane /
pañcīkaroti bhagavān pratyekaṃ viyadādikam // 26 //

தத்'போகாய புனர் போக்ய'போகாயதன'ஜன்மனே /
பஞ்சீகரோதி பகவான் ப்ரத்யேகம் வியதாதிகம் //

பதப் பிரிப்பு

தத்-போகாய - அந்த (ஜீவனின்) அனுபவத்திற்காக

புன: - மீண்டும்

போக்ய - அனுபவிக்கப்பட வேண்டிய பொருள்கள்

போக-ஆயதன - அனுபவிக்கப்படும் இடம் (உடல்-உலகம்)

ஜன்மனே - உண்டாவதற்காக

பகவான் - ஈசுவரன்

பஞ்சீகரோதி - பஞ்சீகரணம் செய்கிறான்

ப்ரத்யேகம் - ஒவ்வொன்றையும்

வியத்-ஆதிகம் - ஆகாசம் முதலிய (ஐந்து பூதங்களை)

தமிழ் பொருள்

ஜீவனின் அனுபவத்திற்காக, மீண்டும் அனுபவிக்கப்பட வேண்டிய பொருள்களும், அவற்றை அனுபவிக்கும் இடமும் உண்டாவதற்காக, ஈசுவரன், ஆகாசம் முதலிய ஒவ்வொரு பூதத்தையும் பஞ்சீகரணம் செய்கிறான்.

அத்வைத விளக்கம் (போதனை சாரம்)

(a) இங்கே என்ன புதிய படி வருகிறது?

முந்தைய ஸ்லோகங்களில், பஞ்ச பூதங்கள் (ஸூக்ஷ்ம நிலை), இந்திரியங்கள், அந்தக்கரணம், ஸூக்ஷ்ம சரீரம் என எல்லாம் விளக்கப்பட்டது.

இப்போது வித்யாரண்யர் கூறுகிறார்:- ஸ்தூல உலகமும், ஸ்தூல சரீரமும் எவ்வாறு உருவாகின்றன?

- அதற்கான மையக் கோட்பாடு: **பஞ்சீகரணம்**.

(b) "பஞ்சீகரணம்" என்றால் என்ன?

பஞ்ச - ஐந்து (பூதங்கள்)

ஈகரணம் - கலந்து அமைத்தல்

- ஒவ்வொரு ஸ்தூல பூதமும்:

தன் சுய பூதத்தின் அரை மற்ற நான்கு பூதங்களின் ஒவ்வொன்றின் எட்டில் ஒன்று என்று கலந்ததாக ஆகிறது.

- இதன் விளைவு - ஸ்தூல பூதங்கள் பார்வைக்கு, தொடுதலுக்கு, பயன்பாட்டிற்கு ஏற்ற உலகம்

(c) ஏன் பஞ்சீகரணம் அவசியம்?

ஸூக்ஷ்ம பூதங்கள் - தனித்த குணம், அனுபவத்திற்கு போதாது

- அனுபவிக்க - ரூபம் + ஸ்பர்ஸம் + ரஸம் + கந்தம் + சப்தம் எல்லாம் சேர வேண்டும்.
- அதற்காக, பஞ்சீகரணம்.

(c) "பகவான்" - ஈசுவரனின் பங்கு

ஜீவன் - அனுபவிக்கிறான்

ஈசுவரன் - அனுபவ களத்தை அமைக்கிறான்

உலகம் - சுயமாக உருவாகவில்லை

- கர்ம-நியதி + ஈசுவர ஆஜ்ஞை.

(e) முக்கிய தத்துவ முடிவு

ஸ்தூல உலகமும், ஸ்தூல உடலும், ஜீவனின் அனுபவத்திற்கான தற்காலிக அமைப்புகள்.

- அவைகள், நிரந்தரம் அல்ல. ஆத்மா அல்ல
- அவற்றை அறியும் சாக்ஷி சைதன்யமே நீ.

சாதகனுக்கான உபதேசம்

1. உலகத்தை "உண்மை" என்று பிடிக்காதே

உலகம் - பயன்பாட்டிற்கு உண்மை

பரமார்த்தத்தில் மித்யா

- வ்யவஹாரம் ≠ பரமார்த்தம்.

2. உடலை "நான்" என்று சுருக்காதே

உடல் - அனுபவிக்க ஒரு கருவி!

நீ - அனுபவிப்பவன் அல்ல! அனுபவங்களை அறியும் சாக்ஷி

3. சாதனை எங்கே?

உலகத்தை மாற்றுவதில் அல்ல

உடலை அலங்கரிப்பதில் அல்ல

- உலக-உடல்-அனுபவம் எல்லாம் "போக்யம்" என்று காண்பதில்.

4. நிதித்யாஸனம் (தினசரி நிலை)

இதை நினை - "இந்த உலகமும், இந்த உடலும் அனுபவிக்கப் படுகின்றன. நான் அவற்றை அறியும் என்றும் மாறாதவன்."

- இதுவே ஸ்தூல-விவேகம்.

ஸ்லோகம் 27

(ஸ்தூல சரீரத்தின் கூறுகள் மற்றும் 'விஸ்வ' நிலை)

द्विधा विधाय चैकैकं चतुर्धा प्रथमं पुनः /
स्वस्वेतरद्वितीयांशैर्योजनात्पञ्च पञ्च ते // २७//

dvidhā vidhāya caikaikaṃ caturdhā prathamam punaḥ /
svasvetaradvitīyāṃśair yojanāt pañca pañca te // 27 //

த்விதா விதாய சைகைகம் சதுர்தா ப்ரதமம் புன: /
ஸ்வஸ்வேதர த்விதீயாம்'ஸை: யோஜனாத் பஞ்ச பஞ்ச தே //

பதப் பிரிப்பு

த்விதா - இரண்டு பகுதிகளாக

விதாய - பிரித்து

ச - மற்றும்

ஏக-ஏகம் - ஒவ்வொன்றையும்

சதுர்தா - நான்கு பகுதிகளாக

ப்ரதமம் - முதலில் (பிரிக்கப்பட்ட அந்த பாதியை)

புன: - மீண்டும்

ஸ்வ-ஸ்வ-இதர-த்விதீய-அம்'ஸை: - தன் சொந்த (பூதத்தின்) இரண்டாம் பாதி மற்றும்

மற்ற (நான்கு பூதங்களின்) இரண்டாம் பாதிகளின் பகுதிகளால்

யோஜனாத் - சேர்த்தலினால்

பஞ்ச பஞ்ச - ஐந்து ஐந்தாக

தே - அவை (பூதங்கள்)

தமிழ் பொருள்

ஒவ்வொரு பூதத்தையும் முதலில் இரண்டு பகுதிகளாகப் பிரித்து, அந்த முதல் பகுதியை மீண்டும் நான்கு பகுதிகளாகப் பிரிக்கின்றான். பின்னர், அந்த பூதத்தின் தன் இரண்டாம் பகுதியையும், மற்ற பூதங்களின் இரண்டாம் பகுதிகளிலிருந்து வந்த

பகுதிகளையும் சேர்த்தலால், அந்த ஒவ்வொரு பூதமும் ஐந்து பகுதிகள் கொண்டதாக உருவாகின்றது.

அத்வைத விளக்கம் (போதனை சாரம்)

(a) பஞ்சீகரணத்தின் துல்லியமான நடைமுறை

முந்தைய ஸ்லோகம் (26) இல்:

பஞ்சீகரணம் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது.

இப்போது வித்யாரண்யர்:

அது எவ்வாறு துல்லியமாக நடைபெறுகிறது? என்று படிப்படியாக விளக்குகிறார்.

(b) படி 1 - த்விதா விதாய (இரண்டாகப் பிரித்தல்)

ஒவ்வொரு ஸூக்ஷ்ம பூதமும் - 50% + 50% என்று இரண்டாகப் பிரிக்கப்படுகிறது.

(c) படி 2 - சதுர்தா (நான்காகப் பிரித்தல்)

அந்த முதல் 50% → 4 பகுதிகளாகப் பிரிக்கப்படுகிறது.

அவைகள் ஒவ்வொன்றும் = 12.5%

(d) படி 3 - யோஜனம் (சேர்த்தல்)

இப்போது ஒரு ஸ்தூல பூதம் உருவாகிறது:

50% → தன் சொந்த பூதம்

$12.5\% \times 4 = 50\%$ → மற்ற நான்கு பூதங்களின் பகுதிகள்

- இதனால், ஒவ்வொரு ஸ்தூல பூதத்திலும் ஐந்து பூதங்களும் கலந்திருக்கின்றன.

(e) ஏன் இந்த கலவை அவசியம்?

ஸ்தூல உலகில்:

ஒலி, ஸ்பர்ஸம், ரூபம், ரஸம், கந்தம் என இந்த ஐந்தும் ஒரே பொருளில் அனுபவிக்கப் படுகின்றன.

அதற்கு காரணம், பஞ்சீகரணம்.

(f) முக்கிய தத்துவ முடிவு

ஸ்தூல உலகில் எந்த பொருளும் தூய ஒன்றல்ல.

அவைகள் அனைத்தும் கலவைகள் - மித்யா

அனுபவத்திற்கான அமைப்பு

- தூயது - சாக்ஷி சைதன்யம் மட்டுமே.

சாதகனுக்கான உபதேசம்

1. "இது தூய சுகம் / தூய துக்கம்" - தவறான பார்வை

உலக அனுபவங்கள்: கலந்தவைகள், நிரந்தரமல்ல.

- அதனால், பற்றும் - வெறுப்பும் தளர வேண்டும்.

2. உடலும் கலவையே

உடல் - ஐந்து பூத கலவைகள்

அதனால், நோய் - சிதைவு - மரணம் உண்டு.

- கலவையானது என்றுமே நிலையாது.

3. சாதனை எங்கே?

தூய அனுபவம் தேடாதே

முழு திருப்தி தேடாதே

- "இது கலவை" என்ற விவேகமே விரக்தியைத் தரும்.

4. நிதித்யாஸனம் (தினசரி நிலை)

இதை நினை "உலகமும், உடலும் கலவைகள். நான் அவற்றை அறியும் தூய சாக்ஷி."

- இதுவே பஞ்சீகரண விவேகம்.

ஸ்லோகம் 28

तैरण्डस्तत्र भुवनभोग्यभोगाश्रयोद्भवः /
हिरण्यगर्भः स्थूलेऽस्मिन्देहे वैश्वानरो भवेत् /
तैजसा विश्वतां याता देव तिर्यङ्नरादयः ॥ २८॥

tairanḍas tatra bhuvanabhogyabhogāśrayodbhavaḥ /
hiraṇyagarbhaḥ sthūle'smin dehe vaiśvānaro bhavet /
taijasā viśvatāṃ yātā deva tiryāṅnarādayaḥ ॥ 28 ॥

தைரண்டஸ் தத்ர புவன போக்ய போகாஸ்ரயோத்பவ: /
ஹிரண்யகர்ப: ஸ்தூலே'ஸ்மின் தேஹே வைஸ்வானரோ பவேத் /
தைஜஸா விஸ்வதாம் யாதா தேவ திர்யங் நராதய: //

பதப் பிரிப்பு

தை: - அவைகளால் (பஞ்சீகரிக்கப்பட்ட பூதங்களால்)

அண்ட: - அண்டம் / பிரபஞ்சம்

தத்ர - அங்கே

புவன-போக்ய-போக-ஆஸ்ரய-உத்பவ: - உலகம், அனுபவிக்கப்படுபவை, அனுபவிப்பவன்

ஆகியவற்றின் ஆதாரமாக உருவானது

ஹிரண்யகர்ப: - ஹிரண்யகர்பன் (சமஷ்டி ஸூக்ஷ்ம சரீர அபிமானம்)

ஸ்தூலே அஸ்மின் தேஹே - இந்த ஸ்தூல உடலில்

வைஸ்வானர: - வைஸ்வானரன் (சமஷ்டி ஸ்தூல சரீர அபிமானம்)

பவேத் - ஆகிறான்

தைஜஸா: - தைஜஸர்கள் (வ்யஷ்டி ஸூக்ஷ்ம சரீர அபிமானம் உடைய ஜீவர்கள்)

விஸ்வதாம் யாதா: - விஸ்வ நிலையை அடைந்தவர்கள்

தேவ-திர்யங்-நர-ஆதய: - தேவர்கள், மிருகங்கள், மனிதர்கள் முதலியோர்

தமிழ் பொருள்

அந்த (பஞ்சீகரிக்கப்பட்ட பூதங்களால்) அண்டம் - உலகம், அனுபவிக்கப்படுபவைகள், அனுபவிப்பவன் ஆகியவற்றின் ஆதாரமாக உருவாகிறது. அந்த நிலையில், ஹிரண்யகர்பன், இந்த ஸ்தூல உடல்களில் "வைஸ்வானரன்" ஆகிறான்.

மேலும், ஸூக்ஷ்ம சரீர அபிமானம் கொண்ட தைஜஸ ஜீவர்கள், ஸ்தூல உடல் அபிமானம் அடைந்து விஸ்வ நிலையை அடைகிறார்கள். அவர்கள் தேவர்கள், மிருகங்கள், மனிதர்கள் முதலியோர் ஆகிறார்கள்.

அத்வைத விளக்கம் (போதனை சாரம்)

(a) ஸ்தூல உலகத்தின் முழுமையான நிறைவு

இதுவரை (26-27):

பஞ்சீகரணம் மூலம் ஸ்தூல பூதங்கள் உருவானது.
இப்போது வித்யாரண்யர் சொல்கிறார்:

அந்த ஸ்தூல பூதங்களிலிருந்து, முழு ஸ்தூல பிரபஞ்சம் எவ்வாறு நிறைவடைகிறது?

(b) "அண்டம்" - அனுபவத்தின் முழு மேடை

அண்டம் - உலகம்

உடல்கள் - அனுபவிக்கப்படுபவை

அனுபவிப்பவர்கள் - அனைத்திற்குமான ஸ்தூல ஆதாரம்.

(c) ஹிரண்யகர்பன் → வைஸ்வானரன்

ஹிரண்யகர்பன் - சமஷ்டி ஸூக்ஷ்ம சரீர அபிமானம்

வைஸ்வானரன் - சமஷ்டி ஸ்தூல சரீர அபிமானம்

- அபிமானம் ஸூக்ஷ்மத்திலிருந்து, ஸ்தூலத்திற்கு மாறினால் நிலை மாறுகிறது.

(d) தைஜஸன் → விஸ்வன்

தைஜஸன் - தனி ஜீவன் - ஸூக்ஷ்ம சரீர அபிமானம்

விஸ்வன் - அதே ஜீவன் - ஸ்தூல சரீர அபிமானம்

- இதன் விளைவு:

பிறப்பு - தேக வேறுபாடு. தேவர் / மனிதர் / மிருகம் என்ற வகைப்பாடு.

(e) முக்கிய தத்துவ முடிவு

பிறப்பு, நிலை, வகை எதுவும் ஆத்மாவுக்கல்ல. அவைகள், அபிமான மாற்றங்கள் உபாதி விளைவுகள்.

- ஆத்மா ஒருபோதும் பிறக்கவில்லை.

சாதகனுக்கான உபதேசம்

1. "நான் மனிதன்" - எவ்வளவு வரையிலான உண்மை?

வ்யவஹாரத்தில் மட்டுமே உண்மை. ✓

பரமார்த்தத்தில் இல்லை.

- அது விஸ்வ அபிமானம். நீ அதற்கு அப்பால்.

2. பிறப்பு பயம் எங்கே?

அது, உடல் அபிமானத்தில் உள்ளது.

- உடல் அபிமானம் தளர்ந்தால், பிறப்பு பயம் இல்லை.

3. சாதனை எங்கே முடிகிறது?

விஸ்வன் ஆகாமல்,

தைஜஸன் ஆகாமல்,

- அவற்றை அறியும் சாக்ஷியாக நிலை கொள்வதில் மட்டுமே சாதனை முடிகின்றது.

4. நிதித்யாஸனம் (தினசரி நிலை)

இதை நினைக்கவும்:

"ஸூக்ஷ்மமும் ஸ்தூலமும் எனக்குள் தோன்றுகின்றன. நான் அவற்றை அறியும் அண்டாத சாக்ஷி."

- இதுவே ஜீவ-ஜகத்-விவேகம்.

1-28 ஸ்லோகங்களின் ஒருங்கிணைந்த தத்துவ-சாதனை சுருக்கம்

ஸ்லோகம் 1-28

ஒருங்கிணைந்த தத்துவ - சாதனை சுருக்கம்

I. நூலின் நோக்கம் (1-2)

பிரயோஜனம்

- ◆ "ஆத்மா என்றால் என்ன?"
- ◆ "நான் யார்?"
- ◆ "பந்தம் எங்கு? விடுதலை எங்கு?"
- இந்த நூல் அனுபவத்தை மாற்ற அல்ல
- அனுபவிப்பவனைத் தெளிவுபடுத்த, அதுவே விவேகம்.

II. சைதன்யத்தின் அடிப்படை உண்மை (3-5)

மூன்று அவஸ்தைகள்:

ஜாக்ரத் - விழிப்பு

ஸ்வப்ன - கனவு

ஸுஷுப்தி - ஆழ்ந்த உறக்கம்

முக்கிய கண்டுபிடிப்பு:

பொருள்கள் மாறுகின்றன

மனம் மாறுகிறது

அறியாமை கூட வருகிறது - போகிறது

- ஆனால் அதை எல்லாம் "அறியும் அறிவு" மட்டும் மாறுவதில்லை.
- அதே சாக்ஷி சைதன்யமே ஆத்மா.

III. ஈசுவரன் - ஜீவன் வேறுபாடு (11-17)

மாயை & அவித்யை

சுத்த ஸத்வம் → மாயை → ஈசுவரன்

அசுத்த ஸத்வம் → அவித்யை → ஜீவன்

- வேறுபாடு சைதன்யத்தில் இல்லை
- வேறுபாடு உபாதியில் (அபிமானத்தில்)

நிலை	வசம்
ஈசுவரன்	மாயையை ஆட்சி செய்கிறான்
ஜீவன்	அவித்யையின் வசப்படுகிறான்

IV. காரண சரீரம் - ஸூக்ஷ்ம சரீரம் (17-23)

காரண சரீரம் - அவித்யையே காரண சரீரம்

ஸூக்ஷ்மத்தில் ஜீவன் = ப்ராஜ்ஞன்

ஸூக்ஷ்ம சரீரம் (17 கூறுகள்)

5 ஞானேந்திரியங்கள்

5 கர்மேந்திரியங்கள்

5 ப்ராணங்கள்

மனம் + புத்தி

- இதுவே லிங்க சரீரம்.

இவைகள் அனைத்தும் "அறியப்படும் பொருள்கள்" - நீ அல்ல!

V. அவஸ்தை-பேதமும் அபிமானமும் (24-25)

அபிமானம்	ஜீவன் நிலை	சமவ்ஷி
காரண சரீரம்	ப்ராஜ்ஞன்	ஈசுவரன்
ஸூக்ஷ்ம சரீரம்	தைஜஸன்	ஹிரண்யகர்பன்
ஸ்தூல சரீரம்	விஸ்வன்	வைஸ்வானரன்

- அபிமானம் மாறினால் நிலை மாறுகிறது
- சாக்ஷி மாறுவதில்லை

VI. ஸ்தூல உலக உருவாக்கம் (18, 26-28)

பஞ்ச பூதங்கள் - தமஸ் ப்ரதான ப்ரக்ருதியிலிருந்து

பஞ்சீகரணம்

ஒவ்வொரு ஸ்தூல பூதமும் 50% தன் பூதம், 12.5% × 4 மற்ற பூதங்கள்

- உலகம் = கலவை
- உடல் = கலவை
- அனுபவம் = கலவை
- தூயது ஒன்றே - சாக்ஷி சைதன்யம்

VII. முழு தத்துவ வரைபடம் (Bird's-eye view)

சாக்ஷி சைதன்யம் (நீ)

உபாதி (மாயை / அவித்யை)

காரண சரீரம் (அவித்யை)

ஸூக்ஷ்ம சரீரம் (17)

ஸ்தூல சரீரம் + உலகம்

- பந்தம் = அடையாளப் பிழை (அபிமானம்)
- முக்தி = அடையாளத் தெளிவு (விவேகம்)

VIII. சாதனை சாரம் (Essence of Sādhana)

1. என்ன செய்ய வேண்டாம்

அனுபவத்தை மாற்ற முயலாதே

நிலைகளை தேடாதே. சமாதியை பிடிக்காதே

2. என்ன செய்ய வேண்டும்

"இது நான் அல்ல" - நேதி. "

அதை அறியும் நான் யார்?" - விசாரம்

IX. தினசரி நிதித்யாஸன மந்திரம்

"உடல், ப்ராணம், மனம், உலகம் - அனைத்தும் அறியப்படுகின்றன.

அவற்றை அறியும் நான் பிறக்கவும் இல்லை, மாறவும் இல்லை."*

X. தத்வவிவேகத்தின் இறுதி வாக்கியம்

- நீ ஜீவன் அல்ல - ஜீவனை அறியும் சாக்ஷி.
- நீ உலகத்தில் இல்லை - உலகம் உனக்குள் தோன்றுகிறது.

தத்வவிவேகம் (1-28) ஒரு முழுமையான ஆத்ம - விசாரணை நிறைவு பெறுகிறது.

ஸ்லோகம் 29

ते परागदर्शिनः प्रत्यक्तत्त्वबोधविवर्जिताः // २९//

te parāgdarśinaḥ pratyaktattvabodhavivarjitāḥ // 29 //

தே பராக் தர்ஸின: ப்ரத்யக்'தத்வபோத விவர்ஜிதா: //

பதப் பிரிப்பு

தே - அவர்கள்

பராக்-தர்ஸின: - வெளியே நோக்கிப் பார்ப்பவர்கள் (புற நோக்கு உடையோர்)

ப்ரத்யக்-தத்வ-போத - உள்ளே திரும்பிய ஆத்ம தத்துவ அறிவு

விவர்ஜிதா: - இல்லாதவர்கள் / வஞ்சிக்கப்பட்டவர்கள்

தமிழ் பொருள்

அவர்கள் அனைவரும் வெளியே நோக்கி பார்ப்பவர்கள். உள்ளே திரும்பி அறிய வேண்டிய ஆத்ம தத்துவ அறிவு அவர்களிடம் இல்லை.

அத்வைத விளக்கம் (போதனை சாரம்)

(a) இங்கே "அவர்கள்" யார்?

முந்தைய ஸ்லோகங்கள் (1-28) முழுவதிலும்:

உலகம்

உடல்

இந்திரியங்கள்

ப்ராணன்

மனம்

சரீரங்கள்

எல்லாம் விரிவாக விளக்கப்பட்டன.

இப்போது வித்யாரண்யர் ஒரு கூர்மையான முடிவை சொல்கிறார்:

இவையனைத்தையும் 'நான்' என்று தேடுகிறவன் தவறான திசையில் தேடுகிறவன்.

(b) "பராக் தர்ஸி" - மிக முக்கியமான சொல்

பராக் (Parāk) = வெளியே

தர்ஸி (Darśi) = பார்க்கும் குணம்

- உலகம், உடல், அனுபவம் எதிலாவது ஆத்மாவைத் தேடுவது = புற நோக்கு.
  - இது, அறிவு குறை அல்ல. பார்க்கும் நோக்கம் (திசை) பிழை.

(c) "ப்ரத்யக் தத்வ போதம்" என்றால்?

ப்ரத்யக் = உள்ளே திரும்புதல்

தத்வ போதம் = ஆத்ம உண்மை அறிதல்

- ஆத்மா - காணப்படும் பொருள் அல்ல

தேடப்படும் பொருள் அல்ல

தேடுபவனே ஆத்மா.

(d) இந்த ஸ்லோகத்தின் மைய வாக்கியம்

ஆத்மா - வெளியில் கிடைக்காது.

அதை தேடுவதற்கான ஒரே இடம் - தேடுபவன்.

சாதகனுக்கான உபதேசம்

1. சாதாரண ஆன்மீகத் தவறு

"என்ன அனுபவம் கிடைக்கும்?"

"என்ன நிலை வரும்?"

"என்ன சக்தி கிடைக்கும்?"

- இவைகள் எல்லாம், பராக் பார்த்தல்.

2. சரியான திருப்பம்

"அனுபவத்தைப் பார்க்கிறவன் யார்?"

"இந்த எண்ணத்தை அறிந்தவன் யார்?"

- இதுவே, ப்ரத்யக் நோக்கு.

3. சாதனை என்ன?

உலகத்தை விட்டு ஓடாதே

உடலை வெறுக்காதே

- அவற்றை 'நான்' என்று பிடிப்பதை மட்டும் விடு.

4. நிதித்யாஸனம் (தினசரி நிலை)

இதை நினைக்கவும்:- "என் கவனம் வெளியே ஓடும்போது, ஆத்மா மறைகிறது. நான் கவனமாக உள்ளே திரும்பும்போது, தேடல் முடிகிறது."

ஸ்லோகம் 30

कुर्वते कर्म भोगाय कर्म कर्तुं च भुञ्जते /
नद्यां कीटा इवावर्तादावर्तान्तरमाशु ते /
व्रजन्तो जन्मनो जन्म लभन्ते नैव निर्वृतिम् // ३०//

kurvate karma bhogāya karma kartuṃ ca bhujate /
nadyāṃ kiṭā ivāvartād āvartāntaram āśu te /
vrajanto janmano janma labhante naiva nirvṛtim // 30 //

குர்வதே கர்ம போகாய கர்ம கர்த்தும் ச புஞ்ஜதே /
நத்யாம் கீடா இவாவர்தாத் ஆவர்தாந்தரம் ஆஸு தே /
வ்ரஜந்தோ ஜன்மனோ ஜன்ம லபந்தே நைவ நிர்வ்ருதிம் //

பதப் பிரிப்பு

குர்வதே - செய்கிறார்கள்

கர்ம - கர்மங்களை

போகாய - அனுபவிப்பதற்காக

கர்ம கர்த்தும் - மீண்டும் கர்மம் செய்வதற்காக

ச - மற்றும்

புஞ்ஜதே - அனுபவிக்கிறார்கள்

நத்யாம் - ஆற்றில்

கீடா: - பூச்சிகள்

இவ - போல

ஆவர்தாத் - ஒரு சுழற்சியிலிருந்து

ஆவர்தாந்தரம் - மற்றொரு சுழற்சிக்குள்

ஆஸி - விரைவாக

தே - அவர்கள்

வ்ரஜந்த: - செல்வோர்

ஜன்மன: ஜன்ம - பிறப்பிலிருந்து பிறப்புக்கு

லபந்தே - அடைகிறார்கள்

ந ஏவ - ஒருபோதும் இல்லை

நிர்வ்ருதிம் - முழு நிறைவு / விடுதலை

தமிழ் பொருள்

அவர்கள் அனுபவிப்பதற்காக கர்மங்களைச் செய்கிறார்கள். மீண்டும் கர்மம் செய்யவே அந்த கர்மங்களின் பலன்களை அனுபவிக்கிறார்கள். ஆற்றில் சுழலில் சிக்கிய பூச்சிகள் போல, ஒரு சுழற்சியிலிருந்து மற்றொரு சுழற்சிக்குள் விரைவாகச் சிக்கிச் சென்று, பிறப்பிலிருந்து பிறப்புக்குச் செல்வோர் ஒருபோதும் முழு நிறைவையும் (விடுதலையையும்) அடைவதில்லை.

அத்வைத விளக்கம் (போதனை சாரம்)

(a) புற நோக்கின் (பராக் பார்வையின்) விளைவு

முந்தைய ஸ்லோகம் (29): புற நோக்கில் ஆத்மாவைத் தேடுவோர் ப்ரத்யக் தத்வ போதம் இன்றி இருப்பர். இப்போது (30): அந்த புற நோக்கின் நேரடி விளைவு - சம்சாரச் சுழற்சி.

(b) "கர்ம-போக-கர்ம" சக்கரம்

கர்மம் செய் → பலன் அனுபவி

பலன் அனுபவி → ஆசை வளர்கிறது

ஆசை → மீண்டும் கர்மம்

- இது, மூடிய வட்டம் (Closed loop)
- இதில், அறிவு வளராது. திருப்தி வராது

(c) "நத்யாம் கீடா இவ" - மிகச் சக்திவாய்ந்த உவமை
ஆற்றின் சுழலில் சிக்கிய பூச்சி:

முன்னே செல்ல நினைக்கும், ஆனால், மேலும் சுழலுக்குள் போகும்

- அதுப்போல, "சுகம் தேடி"

"மோட்சம் தேடி"

"அனுபவம் தேடி"

- ஜீவன் - கர்ம சுழலுக்குள் மேலும் ஆழமாகச் சிக்குகிறான்.

(d) "நிர்வ்ருதி" ஏன் கிடைக்கவில்லை?

காரணம், கர்மம் தற்காலிக பலன் தரும். நிரந்தர நிறைவு தராது

நிர்வ்ருதி: பொருளால் இல்லை! அனுபவத்தால் இல்லை! அது, அடையாளப் பிழை நீங்கும்போது மட்டும்.

சாதகனுக்கான உபதேசம்

1. "நான் ஏன் திருப்தி அடையவில்லை?"

காரணம், தவறான இடத்தில் தேடல்

- திருப்தி, பொருள்களில் இல்லை. போகங்களில் இல்லை.

2. கர்மம் - எப்போது பந்தமாகிறது?

"நான் செய்கிறேன்", "நான் அனுபவிக்கிறேன்"

- இந்த அபிமானம் இருக்கும் வரை கர்மபந்தம் இருக்கும்.

கர்மம் → பந்தம்.

3. விடுபடும் ஒரே வழி

கர்மத்தை நிறுத்த முடியாது

அனுபவத்தை நிறுத்த முடியாது

- ஆனால், "நான் கர்த்தா அல்ல" என்ற தெளிவு சுழலை உடைக்கிறது.

4. நிதித்யாஸனம் (தினசரி நிலை)

இதை நினைக்கவும்: "செயல் நடக்கிறது. பலன் வருகிறது. ஆனால், நான் அவற்றில் சுழலுவன் அல்ல. சுழலை அறியும் அமைதியான சாக்ஷி."

- இதுவே சம்சார-விவேகம்.

ஸ்லோகம் 31

सत्कर्मपरिपाकात्ते करुणानिधिनोद्धृताः /
प्राप्य तीरतरुच्छायां विश्राम्यन्ति यथासुखम् // ३१//

satkarmaparipākāt te karuṇānidhinoddhṛtāḥ /
prāpya tīratarucchāyāṃ viśrāmyanti yathāsukham // 31 //

ஸத்-கர்ம பரிபாகாத் தே கருணாநிதிநோத்-த்ருதா: /
ப்ராப்ய தீர தருச்'சாயாம் விஸ்ராம்யந்தி யதாஸுகம் //

பதப் பிரிப்பு

ஸத்-கர்ம-பரிபாகாத் - நற்கர்மங்கள் முற்றிப் பழுத்ததினால்

தே - அவர்கள்

கருணா-நிதிநா - கருணையின் களஞ்சியமானவரால் (ஈசுவரனால் / குருவால்)

உத்-த்ருதா: - உயர்த்தப்பட்டவர்கள் / மீட்கப்பட்டவர்கள்

ப்ராப்ய - அடைந்து

தீர - கரை

தரு-ச்சாயாம் - கரையில் உள்ள மரத்தின் நிழலை

விஸ்ராம்யந்தி - ஓய்வு பெறுகிறார்கள்

யதா-ஸுகம் - இயல்பான இன்பத்துடன்

தமிழ் பொருள்

நற்கர்மங்கள் முற்றிப் பழுத்ததனால், கருணையின் களஞ்சியமான ஈசுவரனால் (அல்லது குருவால்) மீட்கப்பட்டவர்கள், ஆற்றின் கரையில் உள்ள மரத்தின் நிழலை அடைந்து, இயல்பான இன்பத்துடன் ஓய்வு பெறுகிறார்கள்.

அத்வைத விளக்கம் (போதனை சாரம்)

(a) சம்சாரச் சுழலிலிருந்து விடுபடும் முதல் திருப்பு

முந்தைய ஸ்லோகம் (30):

கர்ம-போக-கர்ம சுழலில் சிக்கிய ஜீவர்கள் - நிர்வ்ருதி இல்லை.

இப்போது (31):- அந்த சுழலில் இருந்து எப்படி வெளியே வரும் வாய்ப்பு கிடைக்கிறது?

(b) "ஸத் கர்ம பரிபாகம்" - கர்மத்தின் சரியான பங்கு

கர்மம் - மோட்சத்தை தராது. ஆனால், மன சுத்தியை தரும்

- நற்கர்மங்கள் - அஹங்காரத்தை மென்மையாக்கும்

அகங்காரம் கரைய உதவும் கருணை, பணிவு வளர்க்கும்

- இதுவே, ஞானத்திற்கு தகுதி (அதிகாரம்).

(c) "கருணாநிதி" - யார் மீட்கிறார்?

இது, கர்மத்தின் இயந்திர விளைவு அல்ல

- கருணை செயல்படும் இடம்.

வெளிப்புறமாக - குருவாக வரும். சாஸ்திரமாக வரும். உள்ளார்ந்ததாக, விவேகமாக, புத்தியாக

- அத்வைதத்தில் - ஈசுவர கிருபை = சத்'கர்ம பரிபாகம்.

(d) "தீர தருச்'சாயா" - ஆழமான உவமை

ஆறு = சம்சாரம்

சுழல் = கர்ம பந்தம்

கரை = விவேகம்

மர நிழல் = குரு / சாஸ்திரம் / ஆத்ம விசாரணை

- சுழலில் - போராட்டம், பயம்
- கரையில் - ஓய்வு, தெளிவு

(e) "விஸ்ராமம்" என்றால் என்ன?

இது, முக்தி அல்ல (இன்னும்)

ஆனால், சம்சார வேகம் குறையும் நிலை

- இங்கே தான், "நான் யார்?" என்ற கேள்வி பிறக்கும்.
- ப்ரத்யக் தத்வ போதம் ஆரம்பமாகும்.

சாதகனுக்கான உபதேசம்

1. நற்கர்மத்தை இழிவாக நினைக்காதே

"கர்மம் மோட்சம் தராது" - சரி

"அது தேவையில்லை" - தவறு

- கர்மம் - ஞானத்திற்கான வாசல்.

2. குரு-சாஸ்திரம் எப்போது கிடைக்கும்?

அழைத்தால் அல்ல. தேடினால் அல்ல

- உள் தயார் நிலை வந்தபோது, அவைகள் தானாகவே கிடைக்கும்.

3. ஓய்வை பிடித்து நிறுத்தாதே

"இப்போதே அமைதி வந்துவிட்டது", "இதுவே போதும்"

இது - நிழல், மரம் அல்ல.

4. நிதித்யாஸனம் (தினசரி நிலை)

இதை நினைக்கவும்: "நான் சுழலில் சிக்கியவன் இல்லை. கரை அருகிலேயே இருக்கிறேன். ஓய்வு முடிவு அல்ல. அது விசாரணையின் துவக்கம்."

ஸ்லோகம் 32

उपदेशमवाप्यैवमाचार्यात्तत्त्वदर्शिनः /
पञ्चकोषविवेकेन लभन्ते निर्वृतिं पराम् // ३२//

upadeśam avāpyaivam ācāryāt tattvadarśinaḥ /
pañcakośavivekena labhante nirvṛtiṃ parām // 32 //

உபதேஸம் அவாப்யைவம் ஆசார்யாத் தத்வதர்ஸின: /
பஞ்சகோஸ விவேகேன லபந்தே நிர்வ்ருதிம் பராம் //

பதப் பிரிப்பு

உபதேஸம் - உபதேசத்தை

அவாப்ய - பெற்றபின்

ஏவம் - இவ்விதமாக

ஆசார்யாத் - ஆசாரியரிடமிருந்து

தத்வ-தர்ஸின: - உண்மையை உணர்ந்த (ஞானியான)

பஞ்ச-கோஸ-விவேகேன - ஐந்து கோசங்களின் விவேகத்தினால்

லபந்தே - அடைகிறார்கள்

நிர்வ்ருதிம் - முழு நிறைவு / விடுதலை

பராம் - உன்னதமான

தமிழ் பொருள்

உண்மையை உணர்ந்த ஆசாரியரிடமிருந்து இவ்விதமாக உபதேசத்தைப் பெற்றபின், ஐந்து கோசங்களை விவேகமாகப் பிரித்து அறிதலினால், அவர்கள் உன்னதமான முழு நிறைவையும் (முக்தியையும்) அடைகிறார்கள்.

அத்வைத விளக்கம் (போதனை சாரம்)

(a) முதல் பரிச்சேதத்தின் நிறைவு ஸ்லோகம்

இது தத்வவிவேகத்தின் முடிவு வாக்கியம்.

ஸ்லோகம் 1-31 வரை:

சம்சாரம்

பந்தம்

கர்ம சுழல்

கிருபை

ஓய்வு என எல்லாம் விளக்கப்பட்டது.

இப்போது வித்யாரண்யர் முக்தியின் நேரடி காரணத்தை தெளிவாகச் சொல்கிறார்:

முக்தி = உபதேசம் + விவேகம்

அது. ஏதோ அடையப்படும் அனுபவம் அல்ல.

(b) "ஆசார்யாத்" - ஏன் குரு அவசியம்?

ஆத்மா - கண்களால் காண முடியாது

அது அனுபவப் பொருள் அல்ல

- அதனால், தானாகவே புரிந்து கொள்ள முடியாது
- சாஸ்திர-குரு உபதேசம் அத்தியாவசியம்.

(c) "தத்வதர்ஸி" - யார் குரு?

நூல் படித்தவன் அல்ல. வாதம் செய்பவன் அல்ல

- தத்வத்தை நேரடியாக அறிந்தவன்.
- அவன் உபதேசம் - கருத்து அல்ல! நேரடி திருப்பம்.

(d) "பஞ்சகோஸ விவேகம்" - இறுதி சாதனை

ஐந்து கோசங்கள்:

அன்னமய, ப்ராணமய, மனோமய, விஞ்ஞானமய, ஆனந்தமய.

- இவைகளை, "நான்" என்று விட்டுவிடாமல், இவைகள் எனக்கு தெரிகின்றன" என்று பிரித்து அறிதல்
- இதுவே, ஆத்ம ஞானத்தின் நடைமுறை வடிவம்.

(e) "நிர்வ்ருதி பரா" - எது உண்மையான நிறைவு?

அது, சுக அனுபவம் அல்ல! சமாதி நிலை அல்ல!

- அது, பிறப்பு-மரணம் இல்லாத தெளிவு.
- "நான் எப்போதும் முழுமையானவன்" என்ற உறுதி.

சாதகனுக்கான உபதேசம்

1. உபதேசத்தை கேட்பது போதாது

- ✓ கேட்க வேண்டும்.
- ✓ சிந்திக்க வேண்டும்.
- ✓ விவேகம் உண்டாக வேண்டும்.
- விவேகம் இல்லாமல், உபதேசம் பயன் தராது.

2. பஞ்சகோச விசாரணை - தினசரி சாதனை

"உடல் நான் அல்ல"

"மூச்சு நான் அல்ல"

"எண்ணம் நான் அல்ல"

"அறிதல் கூட நான் அல்ல"

- அவற்றை அறியும், நான் - எப்போதும் இருக்கிறேன்.

3. முக்தி எப்போது?

எதிர்காலத்தில் அல்ல

அனுபவம் வந்தபின் அல்ல

- தவறான அடையாளம் இப்போதே நீங்கும்போது.

4. நிதித்யாஸனம் (தினசரி நிலை)

இதை நினைக்கவும் - "ஐந்து கோசங்களும் மாற்றமடைகின்றன. அவற்றை அறியும் நான் ஒருபோதும் மாறவில்லை."

- இதுவே பரம நிர்வருதி.

முதல் பரிச்சேதம் - நிறைவு.

இதனுடன் பஞ்சதசி - தத்வவிவேகம் (ஸ்லோகம் 1-32) ஒரு முழுமையான ஆத்ம ஞானப் பாதையாக நிறைவடைந்தது.

ஸ்லோகம் 33

अन्नं प्राणो मनो बुद्धिरानन्दश्चेति पञ्च ते /
कोषास्तैरावृतः स्वात्मा विस्मृत्या संसृतिं व्रजेत् // ३३//

annaṃ prāṇo mano buddhir ānandaś ceti pañca te /
kośās tair āvṛtaḥ svātmā vismṛtyā saṃsṛtiṃ vrajet // 33 //

அன்னம் ப்ராணோ மனோ புத்திர் ஆனந்தஸ் சேதி பஞ்ச தே /
கோஸாஸ் தைராவ்ருத: ஸ்வாத்மா விஸ்ம்ருத்யா ஸம்ஸ்ருதிம் வ்ரஜேத் //

பதப் பிரிப்பு

அன்னம் - அன்னமய (உடல்)

ப்ராண: - ப்ராணமய (உயிர்ச் செயல்கள்)

மன: - மனோமய (எண்ணங்கள், உணர்வுகள்)

புத்தி: - விஞ்ஞானமய (கீர்மான அறிவு)

ஆனந்த: - ஆனந்தமய (காரண சரீரத்தில் உள்ள ஆனந்தம்)

ச இதி - இவ்வாறு

பஞ்ச - ஐந்து

தே - அவை

கோஸா: - கோசங்கள் (மூடிகள்)

தை: - அவைகளால்

ஆவ்ருத: - மூடப்பட்ட

ஸ்வ-ஆத்மா - சொந்த ஆத்மா

விஸ்மருத்யா - மறதியால்

ஸம்ஸ்ருதிம் - சம்சாரம்

வ்ரஜேத் - அடைகிறது / செல்கிறது

தமிழ் பொருள்

அன்னமயம், ப்ராணமயம், மனோமயம், விஞ்ஞானமயம், ஆனந்தமயம் என்று சொல்லப்படுகின்ற இந்த ஐந்து கோசங்களால், சொந்த ஆத்மா மூடப்பட்டதாக எண்ணப்பட்டு, அதை மறந்ததினால் ஜீவன் சம்சாரத்தை அடைகிறான்.

அத்வைத விளக்கம் (போதனை சாரம்)

(a) புதிய பரிச்சேதத்தின் வாசல்

முந்தைய ஸ்லோகம் (32) இல் வித்யாரண்யர் கூறினார்:

"பஞ்சகோச விவேகத்தால் நிர்வ்ருதி கிடைக்கும்."

இப்போது (33):

"அந்த பஞ்சகோசங்கள் என்ன?"

"அவைகள் பந்தத்தை எவ்வாறு உண்டாக்குகின்றன?"

(b) "கோசம்" என்றால் என்ன?

கோசம் = உறை, மூடி, கவர்

அது, ஆத்மாவை மாற்றாது. ஆனால், மறைத்ததாகத் தோன்றச் செய்கிறது

- மேகம் சூரியனை மறைப்பது போல
- கோசங்கள் ஆத்மாவை மறைக்கின்றன

(c) ஐந்து கோசங்கள் - பந்தத்தின் படிகள்

கோசம்	அபிமானம்	விளைவு
அன்னமய	"நான் உடல்"	பிறப்பு- மரணம்
ப்ராணமய	"நான் உயிர்"	பயம்
மனோமய	"நான் எண்ணம்"	துக்கம்
விஞ்ஞானமய	"நான் அறிந்தவன்"	கர்த்தருத்துவம்
ஆனந்தமய	"நான் சுகம்"	ஸூக்ஷ்ம பந்தம்

- ஒவ்வொரு "நான்" எண்ணமும் ஒரு பந்தம்.

(d) "விஸ்மருதி" - பந்தத்தின் உண்மையான காரணம்

சம்சாரம் - கர்மத்தால் மட்டும் இல்லை

உண்மையான காரணம் - ஆத்ம மறதி

- ஆத்மா - மறைந்ததில்லை. மறக்கப்பட்டதாக எண்ணப்படுகிறது

(e) தத்துவ முடிவு

- ஆத்மா கோசங்களுக்குள் இல்லை.
- கோசங்கள் ஆத்மாவில் தோன்றுகின்றன.
- இந்த மாற்றுப் பார்வையே விவேகம்.

சாதகனுக்கான உபதேசம்

1. சம்சாரத்தின் மூல காரணம் எது?

உலகம் அல்ல, மற்றவர்கள் அல்ல, கர்மம் அல்ல. "நான் யார்?" என்ற மறதி.

2. விடுபட வேண்டியது எது?

கோசங்களை அழிக்க வேண்டாம்

அனுபவங்களை ஒடுக்க வேண்டாம்

- "நான் கோசம் அல்ல" என்ற தவறான அடையாளத்தை விட வேண்டும்.

3. பஞ்சகோச விவேகம் - எப்படி தொடங்குவது?

ஒவ்வொரு நாளும்:

"இந்த உடல் எனக்குத் தெரிகிறது"

"இந்த மூச்சும் எனக்குத் தெரிகிறது"

"இந்த எண்ணமும் எனக்குத் தெரிகிறது"

ஆனால், அவைகளை அறியும் 'நான்' எப்போதும் இருப்பதைப் பார்.

4. நிதித்யாஸனம் (தினசரி நிலை)

இன்று மட்டும் இதை நினைக்கவும்:

"ஐந்து கோசங்கள் எனக்குள் தோன்றுகின்றன. அவைகள் போகலாம். ஆனால், நான் ஒருபோதும் போகவில்லை."

- ✓ இதுவே பஞ்சகோச விவேகத்தின் தொடக்கம்.

ஸ்லோகம் 34

स्यात्पञ्चीकृतभूतोत्थो देहः स्थूलोऽन्नसंज्ञकः /
लिङ्गे तु राजसैः प्राणैः प्राणः कर्मन्द्रियैः सह // ३४//

syāt pañcīkṛtabhūtōttho dehaḥ sthūlo'nnasaṃjñakaḥ /
liṅge tu rājasaiḥ prāṇaiḥ prāṇaḥ karmendriyaiḥ saha // 34 //

ஸ்யாத் பஞ்சீக்ருத பூதோ'த்தோ தேஹ: ஸ்தூலோ'ன்ன ஸஞ்சுக: /
லிங்கே து ராஜஸை: ப்ராணை: ப்ராண: கர்மே'ந்த்ரியை: ஸஹ //

பதப் பிரிப்பு

ஸ்யாத் - ஆகிறது

பஞ்சீக்ருத-பூத-உத்த: - பஞ்சீகரிக்கப்பட்ட பூதங்களிலிருந்து தோன்றிய

தேஹ: - உடல்

ஸ்தூல: - ஸ்தூலமான

அன்ன-ஸஞ்சுக: - அன்னமய கோசம் என்று அழைக்கப்படுவது

லிங்கே - லிங்க சரீரத்தில்

து - ஆனால்

ராஜஸை: - ரஜஸ் குணம் மேலோங்கிய

ப்ராணை: - ப்ராணங்களால்

ப்ராண: - ப்ராணமய கோசம்

கர்ம-இந்த்ரியை: ஸஹ - கர்மேந்திரியங்களுடன்

தமிழ் பொருள்

பஞ்சீகரிக்கப்பட்ட ஐந்து பூதங்களிலிருந்து தோன்றிய இந்த ஸ்தூல உடல், அன்னமய கோசம் என்று அழைக்கப்படுகிறது. ஆனால், லிங்க சரீரத்தில், ரஜஸ் குணம் மேலோங்கிய ப்ராணன்களும், கர்மேந்திரியங்களும் சேர்ந்து, "ப்ராணமய கோசம்" எனப்படுகின்றன.

அத்வைத விளக்கம் (போதனை சாரம்)

(a) பஞ்சகோச விசாரணையின் முதல் இரண்டு படிகள்

முந்தைய ஸ்லோகம் (33):

ஐந்து கோசங்கள் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டன.

இப்போது (34) - முதல் இரண்டு கோசங்கள் எவை?

அவைகள் எதில் அமைந்துள்ளன? என்று வித்யாரண்யர் தெளிவுபடுத்துகிறார்.

(b) அன்னமய கோசம் - ஸ்தூல அடையாளம்

அன்னம் = உணவு

உடல் - உணவால் உருவாகிறது. உணவால் வளர்கிறது. உணவு இல்லாமல் அழிகிறது

- அதனால், இந்த உடல் **அன்னமய கோசம்**.
- இது, ஆத்மா அல்ல. ஆத்மாவுக்கு தெரியும் பொருள்.

(c) ப்ராணமய கோசம் - இயக்க அடையாளம்

ப்ராணமய கோசம்:

ப்ராணங்கள் (5)

கர்மேந்திரியங்கள் (5)

குணம்:

ரஜஸ் (இயக்கம்)

இங்கே:

மூச்சு, ஜீரணம் என செயல்கள் எல்லாம் நடக்கின்றன.

- ஆனால், இவையும் அறியப்படுகின்றன.

(d) முக்கிய தத்துவ முடிவு

உடல் = நான் அல்ல

உயிர் இயக்கம் = நான் அல்ல

"நான் பசிக்கிறேன்", "நான் சோர்ந்துவிட்டேன்"

உண்மையில்:

பசித்தது → **உடல்**

சோர்ந்தது → **ப்ராணன்**.

அதை அறிந்தவன் - நீ.

சாதகனுக்கான உபதேசம்

1. "உடலே நான்" என்ற பிழை

உடல் = குழந்தை → இளமை → முதுமை

நீ = அதையெல்லாம் அறிந்தவன்

- மாறுவது - கோசம்
- மாறாதது - சாக்ஷி

2. "என் உயிர்" - சரியான பார்வை

உயிர் - வரவும் போகவும் செய்கிறது

நீ - அதை கவனிக்கிறாய்

- கவனிப்பவன் - கவனிக்கப்படுபவைகளாக மாறமாட்டான்.

3. ப்ராணாயாமம் எங்கு பயன்படும்?

- ✓ ப்ராணமய கோச சுத்திக்கு
- ✓ மன அமைதிக்கு
- ஆனால், ஆத்ம ஞானத்திற்கு அல்ல
- அது, விவேகத்திற்கு உதவி மட்டுமே.

4. நிதித்யாஸனம் (தினசரி நிலை)

இதை நினைக்கவும்: "இந்த உடல் உணவால் வந்தது. இந்த மூச்சு இயங்குகிறது. ஆனால், அவற்றை அறியும் நான் வரவும் போகவில்லை."

- இதுவே அன்ன - ப்ராணமய விவேகம்.

ஸ்லோகம் 35

सात्त्विकैर्धीन्द्रियैः साकं विमर्शात्मा मनोमयः /
तैरेव साकं विज्ञानमयो धीर्निश्चयात्मिका // ३५//

sāttvikair dhīndriyaiḥ sākam vimarśātmā manomayaḥ /
taireva sākam vijñānamayo dhīr niścayātmikā // 35 //

ஸாத்ந்விகை: தீ'ந்த்ரியை: ஸாகம் விமர்ஸாத்மா மனோமய: /
தைரேவ ஸாகம் விஜ்ஞானமயோ தீ: நிச்சயாத்மிகா //

பதப் பிரிப்பு

ஸாத்ந்விகை: தீ'ந்த்ரியை: ஸாகம் - ஸத்வ குணம் மேலோங்கிய ஞானேந்திரியங்களுடன்
விமர்ஸாத்மா - சிந்தனை / பரிசீலனை இயல்புடைய
மனோமய: - மனோமய கோசம்
தைரேவ ஸாகம் - அதே (ஞானேந்திரியங்களுடன்)
விஜ்ஞானமய: - விஞ்ஞானமய கோசம்
தீ: நிச்சயாத்மிகா - தீர்மானம் செய்யும் புத்தி

தமிழ் பொருள்

ஸத்வ குணம் மேலோங்கிய ஞானேந்திரியங்களுடன் இணைந்து, சிந்தனை-
விமர்சன இயல்புடையது. மனோமய கோசம் எனப்படுகிறது. அதே ஞானேந்திரிய
ங்களுடன் சேர்ந்து, தீர்மானம் செய்யும் புத்தி, "விஞ்ஞானமய கோசம்" என அழைக்கப்
படுகிறது.

அத்வைத விளக்கம் (போதனை சாரம்)

(a) பஞ்சகோச விசாரணையின் அடுத்த இரண்டு கோசங்கள்

முந்தைய ஸ்லோகம் (34):

- அன்னமய கோசம்
- ப்ராணமய கோசம்

இப்போது (35): **மனம்** மற்றும் **புத்தி** - அவைகள் உருவாக்கும் மனோமய & விஞ்ஞானமய கோசங்கள் என்று தெளிவுபடுத்தப்படுகின்றன.

(b) மனோமய கோசம் - சிந்தனை நிலை

மனம்:

- எண்ணம்
- சந்தேகம்
- விருப்பு-வெறுப்பு
- விமர்சனம்

இது - விமர்ஸாத்மா (எண்ண ஓட்டம்)

ஞானேந்திரியங்களின் தகவல்களை செயலாக்குகிறது.

ஆனால், மனமும் அறியப்படும் பொருள்.

(c) விஞ்ஞானமய கோசம் - தீர்மான நிலை

புத்தி:

- “இது இப்படியே”
- “நான் செய்கிறேன்”
- கர்த்துத்துவம்

இங்கே தான் - அஹங்காரம், கர்ம பந்தம்

ஆனால், புத்தியும் ஆத்மா அல்ல.

(d) முக்கிய தத்துவ முடிவு

எண்ணம் = நான் அல்ல

தீர்மானம் = நான் அல்ல

- அவைகள் இரண்டையும் அறியும் சாக்ஷி மட்டுமே நீ.

சாதகனுக்கான உபதேசம்

1. "என் மனம் குழப்பம்" என்றால்?

குழம்புவது - மனோமய கோசம்
அதை அறிந்தது - நீ

- நீ குழப்பம் அல்ல.

2. "நான் முடிவு செய்தேன்" - உண்மையா?

முடிவு செய்தது - விஞ்ஞானமய கோசம்

அதை அறிந்தது - நீ

கர்த்தருத்துவம் புத்தியில். சாக்ஷித்துவம் உன்னில்.

3. சாதனை எங்கே?

மனத்தை அடக்குவதில் அல்ல. எண்ணங்களை அழிப்பதில் அல்ல

எண்ணங்களையும், தீர்மானங்களையும் அறியும் நிலையில் நிலைகொள்வதில்.

4. நிதித்யாஸனம் (தினசரி நிலை)

இதை நினைக்கவும்: "எண்ணம் வருகிறது. தீர்மானம் வருகிறது. அவைகள் வந்து, போகும். ஆனால், அவற்றை அறியும் நான் போகவில்லை."

இதுவே மனோ-விஞ்ஞானமய விவேகம்.

ஸ்லோகம் 36

कारणो सत्त्वमानन्दमयो मोदादिवृत्तिभिः /

तत्तत्कोषैस्तु तादात्म्यादात्मा तत्तन्मयो भवेत् // ३६//

kāraṇe sattvam ānandamayo modādivṛttibhiḥ /

tattatkośais tu tādātmyād ātmā tattanmayo bhavet // 36 //

காரணே ஸத்வம் ஆனந்தமயோ மோதாதி வருத்திபி: /

தத்'தத்'கோஸை: து தாதாத்மயாத் ஆத்மா தத்'தன்'மயோ பவேத் //

பதப் பிரிப்பு

காரணே - காரண சரீரத்தில்

ஸத்வம் ஆனந்தமய: - ஸத்த்வ குணம் மேலோங்கிய ஆனந்தமய கோசம்

மோத-ஆதி-வ்ருத்திபி: - ஆனந்தம், மகிழ்ச்சி போன்ற விருத்திகளால்

தத்-தத்-கோஸஸ: - அந்த அந்த கோசங்களுடன்

து - ஆனால்

தாதாதம்யாத் - ஒன்றுபட்ட அடையாளத்தால்

ஆத்மா - ஆத்மா

தத்-தன்-மய: - அதுவாகவே ஆகிவிடுகிறது (என்று தோன்றுகிறது)

பவேத் - ஆகிறது

தமிழ் பொருள்

காரண சரீரத்தில், ஸத்வ குணம் மேலோங்கிய ஆனந்தமய கோசம், ஆனந்தம், மகிழ்ச்சி போன்ற விருத்திகளுடன் விளங்குகிறது. ஆனால், அந்த அந்த கோசங்களுடன் அடையாளம் (தாதாதம்யம்) ஏற்படுவதால், ஆத்மா அந்தந்த கோசமாகவே ஆகிவிட்டது போல தோன்றுகிறது.

அத்வைத விளக்கம் (போதனை சாரம்)

(a) ஐந்தாவது கோசம் - ஆனந்தமய கோசம்

இதுவரை: அன்னமய, ப்ராணமய, மனோமய, விஞ்ஞானமய.

இப்போது - காரண சரீரத்தில் உள்ள ஆனந்தமய கோசம் விளக்கப்படுகிறது.

(b) ஆனந்தமய கோசத்தின் தன்மை

இது, தூய ஆனந்தம் அல்ல

ஆனந்தத்தின் பிரதிபலிப்பு

ஸுஷுப்தியில்:

"நான் நன்றாக உறங்கினேன்"

"எனக்கு எதுவும் தெரியவில்லை"

- இந்த அனுபவம்:

ஆனந்தம் + அவித்யை = ஆனந்தமய கோசம்

(c) மிக முக்கியமான புள்ளி - தாதாதம்யம்

வித்யாரண்யர் இங்கே தீர்மானமாகச் சொல்கிறார்:
ஆத்மா எந்த கோசமாகவும் மாறவில்லை.

- ஆனால்:

"நான் சுகம்"

"நான் அறிவேன்"

"நான் நினைக்கிறேன்"

- என்ற அடையாளப் பிழையால், ஆத்மா அந்த கோசமாகவே ஆகிவிட்டது போல தோன்றுகிறது.

(d) தத்துவ முடிவு

ஆனந்தம் வரவும் போகவும் செய்கிறது.

அறியாமையும் வரவும் போகவும் செய்கிறது.

- ✓ ஆனால், அவற்றை அறியும் சாக்ஷி ஒருபோதும் வரவும் போகவில்லை.

சாதகனுக்கான உபதேசம்

1. "ஆனந்தம் தான் ஆத்மா" - ஆனந்தம் என்பது, அனுபவம்.

ஆத்மா அனுபவிப்பவன் அல்ல. அனுபவமே ஆத்மா.

2. ஸுஷுப்தி அனுபவத்தை பிடிக்காதே

"அந்த நிம்மதி வேண்டும்"

"அந்த அமைதி வேண்டும்"

அது, ஆனந்தமய கோசம், முக்தி அல்ல.

3. விடுதலை எங்கே?

✓ சுகத்தை அடைவதில் அல்ல

✓ துக்கத்தைத் தவிர்ப்பதில் அல்ல

"சுகம் - துக்கம் எனக்குள் தோன்றுகின்றன" என்ற தெளிவில்.

4. நிதித்யாஸனம் (தினசரி நிலை)

இதை நினைக்கவும்:

"ஆனந்தமும், அறியாமையும் எனக்குத் தெரிகின்றன. அவைகள், நான் அல்ல. அவற்றை அறியும் நான் எப்போதும் இருக்கிறேன்."

இதுவே, ஆனந்தமய கோச விவேகம்.

ஸ்லோகம் 37

अन्वयव्यतिरेकाभ्यां पञ्चकोष विवेकतः /

स्वात्मानं तत उद्धृत्य परं ब्रह्म प्रपद्यते // ३७//

anvayavyatirekābhyāṃ pañcakośa vivekataḥ /

svātmānaṃ tata uddhṛtya paraṃ brahma prapadyate // 37 //

அன்வய வ்யதிரேகாப்யாம் பஞ்சகோஸ விவேகத: /

ஸ்வாத்மானம் தத உத்த்ருத்ய பரம் ப்ரஹ்ம ப்ரபத்யதே //

பதப் பிரிப்பு

அன்வய-வ்யதிரேகாப்யாம் - இருப்பு-இல்லை என்ற இரு முறைகளாலும்

பஞ்சகோஸ-விவேகத: - பஞ்சகோசங்களை விவேகமாக ஆராய்வதினால்

ஸ்வ-ஆத்மானம் - தன் உண்மையான ஆத்மாவை

தத: - அந்த கோசங்களிலிருந்து

உத்த்ருத்ய - பிரித்து எடுத்துப் பார்த்து

பரம் ப்ரஹ்ம - உன்னதமான பிரம்மமாக

ப்ரபத்யதே - அடைகிறான் / உணர்கிறான்

தமிழ் பொருள்

இருப்பு-இல்லை என்ற அன்வய-வ்யதிரேக முறையின் மூலம், பஞ்சகோசங்களை விவேகமாக ஆராய்ந்து, அந்த கோசங்களிலிருந்து தன் உண்மையான ஆத்மாவை பிரித்து உணர்ந்தவன், உன்னதமான பிரம்மத்தை அடைகிறான் (உணர்கிறான்).

அத்வைத விளக்கம் (போதனை சாரம்)

(a) பஞ்சகோச விவேகத்தின் உச்ச நிலை

ஸ்லோகம் 33-36:

ஐந்து கோசங்கள்

அவை ஆத்மா அல்ல

அபிமானத்தால் பந்தம்

இப்போது (37): அந்த பந்தத்தை அறுத்து ஆத்மா எவ்வாறு தெளிவாக அறியப்படுகிறது?

(b) அன்வய-வ்யதிரேக முறை - மைய விசாரணை

அன்வயம் (எப்போதும் உடன் இருப்பது):

விழிப்பில் உள்ளது

கனவில் உள்ளது

தூக்கத்திலும் உள்ளது

✓ அது ஆத்மா.

வ்யதிரேகம் (வரவும் போகவும் செய்வது):

- உடல்
- மூச்சு
- மனம்
- புத்தி
- ஆனந்த அனுபவம்

✓ இவைகள் ஆத்மா அல்ல.

(c) "உத்ருத்ய" - முக்கியமான சொல்

கோசங்களை அழித்தல் அல்ல. உலகத்தை நிராகரித்தல் அல்ல

✓ "இது நான் அல்ல" என்று தெளிவாகப் பிரித்தறிதல்.

(d) "ப்ரபத்யதே" - அடைதல் என்றால்?

புதிதாக அடைவது அல்ல

தொலைந்ததை மீட்பதும் அல்ல

✓ எப்போதும் இருந்ததை தெளிவாக உணர்வதே.

(e) தத்துவ முடிவு

ஆத்மா - கோசங்களுக்குள் இல்லை.

கோசங்கள் - ஆத்மாவில் தோன்றுகின்றன.

✓ இதன் நேரடி அனுபவப் பெயர்: **பரம் பிரம்மம்**.

சாதகனுக்கான உபதேசம்

1. சாதனை இங்கே முடிகிறது

மேலும், கோச விசாரணை தேவையில்லை

மேலும், நிலை தேடல் தேவையில்லை

"நான் கோசமல்ல" என்ற தெளிவு நிலையாகினால் போதும்.

2. பிரம்ம ஞானம் எப்படி தெரியும்?

அதிசயம் இல்லை. அனுபவ வெடிப்பு இல்லை

எளிய, உறுதியான, அசைக்க முடியாத தெளிவு: **"நான் எப்போதும் சாக்ஷி."**

3. வாழ்க்கையில் இதன் வெளிப்பாடு

• துக்கம் வரும்

• சுகம் வரும்

✓ ஆனால், அவைகள் என்னை கட்டுப்படுத்தாது.

4. நிதித்யாஸனம் (தினசரி நிலை)

இதை நினைக்கவும்:

"உடல்-ப்ராண-மனம்-புத்தி-ஆனந்தம் அனைத்தும் வருகின்றன-போகின்றன. நான் அவற்றை அறியும் மாறாதவன். அதுவே பரம் பிரம்மம்."

இதுவே, பஞ்சகோச விவேகத்தின் நிறைவு.

ஸ்லோகம் 38

अभाने स्थूलदेहस्य स्वप्ने यद्भानमात्मनः /
सोऽन्वयो व्यतिरेकस्तद्भानेऽन्यानवभासनम् // ३८//

abhāne sthūladehasya svapne yad bhānam ātmanah /
so'hvayo vyatirekas tadbhāne'nyānavabhāsanam // 38 //

அபானே ஸ்தூலதேஹஸ்ய ஸ்வப்னே யத் பானம் ஆத்மன: /
ஸோ'ன்வயோ வ்யதிரேகஸ் தத்'பானே'ன்யானவபாஸனம் //

பதப் பிரிப்பு

அபானே ஸ்தூலதேஹஸ்ய - ஸ்தூல உடல் தெரியாத நிலையில்

ஸ்வப்னே - கனவில்

யத் பானம் ஆத்மன: - ஆத்மாவின் வெளிப்பாடு (பிரகாசம்)

ஸ: அன்வய: - அதுவே அன்வயம் (எப்போதும் இருப்பது)

வ்யதிரேக: - வ்யதிரேகம் (விலகி நிற்பது)

தத்'பானே'ன்ய அனவபாஸனம் - அது பிரகாசிக்கும் போது மற்றவை பிரகாசிக்காது

தமிழ் பொருள்

ஸ்தூல உடல் தெரியாத கனவு நிலையில், ஆத்மாவின் பிரகாசம் எவ்வாறு இருக்கிறதோ, அதுவே அன்வயம் (எப்போதும் உடன் இருப்பது). அந்த ஆத்மா பிரகாசிக்கும் போது, மற்ற (உடல் முதலிய) பொருள்கள் பிரகாசிப்பதில்லை - அதுவே வ்யதிரேகம்.

அத்வைத விளக்கம் (போதனை சாரம்)

(a) அன்வய-வ்யதிரேகத்திற்கு நேரடி உதாரணம்

முந்தைய ஸ்லோகம் (37):

அன்வய-வ்யதிரேக முறையால் ஆத்மா அறியப்படுகிறது.

இப்போது (38):

அந்த முறைக்கு கனவு நிலையே நேரடி அனுபவ உதாரணம் என்று வித்யாரண்யர் காட்டுகிறார்.

(b) கனவு நிலையில் என்ன நடக்கிறது?

ஸ்தூல உடல்: இல்லை

வெளி உலகம்: இல்லை

- ஆனால், "நான் கனவு கண்டேனென்ற அறிதல் இருக்கிறது.
- அதுதான், ஆத்மாவின் பிரகாசம்.

(c) அன்வயம் - எது எப்போதும் இருக்கிறது?

- ஜாக்ரத்: ஆத்மா உள்ளது
- ஸ்வப்னம்: ஆத்மா உள்ளது
- ஸுஷுப்தி: ஆத்மா உள்ளது

✓ ஆத்மா = அன்வயம்.

(d) வ்யதிரேகம் - எது வரவும் போகவும் செய்கிறது?

ஸ்தூல உடல்
உலக அனுபவம்

கனவில் - அவைகள் இல்லை. அதனால், அவைகள் ஆத்மா அல்ல.

(e) முக்கிய தத்துவ முடிவு

ஆத்மா உடல் இருப்பதாலோ, இல்லாததாலோ பாதிக்கப்படுவதில்லை.

- உடல் இருக்கலாம்
- உடல் மறையலாம்

✓ ஆத்மா எப்போதும் பிரகாசிக்கிறது.

சாதகனுக்கான உபதேசம்

1. கனவை சாதனையாகப் பயன்படுத்து

கனவில், "நான் இருந்தேன்". ஆனால், உடல் இல்லை. அதனால், நான் உடல் அல்ல என்று தெளிவு வளர்கிறது.

2. "உடல் போனால் நான் போய்விடுவேனா?" - பதில்

கனவில், உடல் இல்லை. ஆனால், நீ இருக்கிறாய்.

✓ அதே நியதி மரணத்திலும்.

3. சாதனை எங்கே தீவிரமாகிறது?

• அனுபவங்களை சேர்ப்பதில் அல்ல. நிலைகளை மாற்றுவதில் அல்ல

✓ எப்போதும் இருப்பதை கவனிப்பதில்.

4. நிதித்யாஸனம் (தினசரி நிலை)

இதை நினைக்கவும்:

"உடல் இருந்தாலும், இல்லையானாலும், 'நான் இருக்கிறேன்'.
அதுவே என் உண்மை."

இதுவே அன்வய-வ்யதிரேக நிஷ்டை.

ஸ்லோகம் 39

लिङ्गभाने सुषुप्तौ स्यादात्मनो भानमन्वयः /
व्यतिरेकस्तु तद्भाने लिङ्गस्याभानमुच्यते // ३९//

liṅgabhāne suṣuptau syād ātmano bhānam anvayaḥ /
vyatirekas tu tadbhāne liṅgasyābhānam ucyate // 39 //

லிங்கபானே ஸுஷுப்தௌ ஸ்யாத் ஆத்மனோ பானம் அன்வய: /
வ்யதிரேகஸ்து தத்'பானே லிங்கஸ்ய அபானம் உச்யதே //

பதப் பிரிப்பு

லிங்க-பானே - லிங்க சரீரம் (ஸூக்ஷ்ம சரீரம்) தெரியாத நிலையில்

ஸூஷுப்தௌ - ஆழ்ந்த உறக்கத்தில்

ஆத்மன: பானம் - ஆத்மாவின் பிரகாசம்

அன்வய: - எப்போதும் உடன் இருப்பது

வ்யதிரேக: து - விலகி நிற்பது (என்பது)

தத்'பானே - அது (ஆத்மா) பிரகாசிக்கும் போது

லிங்கஸ்ய அபானம் - லிங்க சரீரம் பிரகாசிக்காதது

உச்யதே - என்று கூறப்படுகிறது

தமிழ் பொருள்

லிங்க சரீரம் (மனம், புத்தி முதலியவை) தெரியாத நிலையில் உள்ள ஸூஷுப்தி அவஸ்தையில், ஆத்மாவின் பிரகாசம் அன்வயம் (எப்போதும் இருப்பது) ஆகும். அந்த ஆத்மா பிரகாசிக்கும் போது, லிங்க சரீரம் பிரகாசிக்காதது வ்யதிரேகம் எனக் கூறப்படுகிறது.

அத்வைத விளக்கம் (போதனை சாரம்)

(a) அன்வய-வ்யதிரேகத்தின் இறுதி உறுதிப்பாடு

முந்தைய ஸ்லோகம் (38):

கனவு நிலையில் ஸ்தூல உடல் இல்லாவிட்டாலும், ஆத்மா இருப்பது காட்டப்பட்டது.

இப்போது (39):

ஆழ்ந்த உறக்கத்தில், ஸ்தூலமும் ஸூக்ஷ்மமும் இல்லாதபோதும், ஆத்மா இருப்பது உறுதிப்படுத்தப்படுகிறது.

(b) ஸூஷுப்தியில் உண்மையில் என்ன இல்லை?

ஸ்தூல உடல் - இல்லை

லிங்க சரீரம் (மனம், புத்தி) - இல்லை

உலகம் - இல்லை

ஆனால், "நான் நன்றாக உறங்கினேன்". "எனக்கு எதுவும் தெரியவில்லை"

✓ இந்த நினைவு - ஆத்ம பிரகாசத்தின் சான்று.

(c) அன்வயம் - ஆத்மா

ஜாக்ரத் → உள்ளது

ஸ்வப்னம் → உள்ளது

ஸுஷுப்தி → உள்ளது

- ஆத்மா = எப்போதும் இருப்பது.

(d) வ்யதிரேகம் - லிங்க சரீரம்

மனம், புத்தி: வரவும் போகவும் செய்கின்றன

ஸுஷுப்தியில் - முற்றிலும் மறைகின்றன. அதனால், அவைகள் ஆத்மா அல்ல.

(e) தத்துவ முடிவு

ஆத்மா மனம் இருந்தாலோ, இல்லையாலோ பாதிக்கப்படுவதில்லை.

✓ மனம் நின்றாலும், ஆத்மா நின்றுவிடாது.

சாதகனுக்கான உபதேசம்

1. "மனம் இல்லாமல் நான் இருக்க முடியுமா?"

பதில்

தினமும்: ஸுஷுப்தியில் நீ இருக்கிறாய் - அதுவே பதில்.

2. மனநாசம் தேவையில்லை

மனத்தை அழிக்க வேண்டாம்

எண்ணங்களை ஒடுக்க வேண்டாம்

➤ அவைகள் வரும்போது வரட்டும், நீ அவற்றுக்கு அப்பால் இருக்கிறாய்.

3. மரண பயத்திற்கு நேரடி மருந்து

ஸுஷுப்தியில்: ஸூக்ஷ்ம சரீரம் இல்லை. ஆனால், நீ அழிவதில்லை

- அதே நியதி மரணத்திலும்.

4. நிதித்யாஸனம் (தினசரி நிலை)

இதை நினைக்கவும் - "மனம் இருக்கலாம். மனம் இல்லாமலும் இருக்கலாம். ஆனால், நான் எப்போதும் இருக்கிறேன்."

- ✓ இதுவே ஸுஷுப்தி-அன்வய நிஷ்டை.

ஸ்லோகம் 40

तद्विवेकाद्विविक्ताः स्युः कोषाः प्राणमनोधियः /
ते हि तत्र गुणावस्थाभेदमात्रात्पृथक्कृताः // ४०//

tadvivekādviviktāḥ syuḥ koṣāḥ prāṇamanodhiyāḥ /
te hi tatra guṇāvasthābheda mātrāt pṛthakkr̥tāḥ // 40 //

தத்'விவேகாத் விவிக்தா: ஸ்யு: கோஸா: ப்ராணமனோதிய: /
தே ஹி தத்ர குணாவஸ்தா'பேதமாத்ராத் ப்ருதக்'க்ருதா: //

புதப் பிரிப்பு

தத்'விவேகாத் - அந்த (அன்வய-வ்யதிரேக) விவேகத்தினால்

விவிக்தா: ஸ்யு: - பிரித்து அறியப்படுகின்றன

கோஸா: - கோசங்கள்

ப்ராண-மனோ-திய: - ப்ராணம், மனம், புத்தி

தே ஹி - அவை உண்மையில்

தத்ர - அதில் (ஒரே அடிப்படையில்)

குண-அவஸ்தா-பேத-மாத்ராத் - குண நிலை வேறுபாட்டினால் மட்டும்

ப்ருதக்'க்ருதா: - வேறுபட்டதாகக் கருதப்படுகின்றன

தமிழ் பொருள்

அந்த (அன்வய-வ்யதிரேக) விவேகத்தின் மூலம், ப்ராணம், மனம், புத்தி ஆகிய கோசங்கள் ஒன்றிலிருந்து ஒன்று பிரித்து அறியப்படுகின்றன. ஆனால், உண்மையில், அவைகள் அனைத்தும் ஒரே அடிப்படையில், குணங்களின் நிலை வேறுபாடு காரணமாக மட்டுமே வேறுபட்டதாகக் கருதப்படுகின்றன.

அத்வைத விளக்கம் (போதனை சாரம்)

(a) இங்கே வித்யாரண்யர் என்ன தெளிவுபடுத்துகிறார்?

முந்தைய ஸ்லோகங்கள் (38-39):

அன்வயம் → ஆத்மா

வ்யதிரேகம் → ஸ்தூல, ஸூக்ஷ்ம, காரண சரீரங்கள்

இப்போது (40): ப்ராணன், மனம், புத்தி என்று நாம் பிரித்து சொல்வது எதனால்?

(b) உண்மையில் எத்தனை "உள் கருவிகள்" உள்ளன?

அடிப்படையில் - ஒரே அந்தர்கரணம்

✓ ஆனால், ரஜஸ் மேலோங்கினால் → **ப்ராணன்**

✓ சத்வம் இயக்கமுடன் இருந்தால் → **மனம்**

✓ சுத்த சத்வம் மேலோங்கினால் → **புத்தி**

- வேறுபாடு: பொருளில் அல்ல - குண அவஸ்தையில்.

(c) முக்கிய தத்துவ புள்ளி

ப்ராணம், மனம், புத்தி தனித்தனி "உண்மைகள்" அல்ல.

- அவைகள்: ஒரே உபாதியின் - வேறு வேறு வெளிப்பாடுகள்.
- அதுபோல: ஜீவன், ஈசுவரன், ஹிரண்யகர்பன் என்பதும், அபிமான வேறுபாடுகள்.

(d) ஆத்மா எங்கே?

இந்த வேறுபாடுகள் அனைத்தும் அறியப்படுகின்றன. அதனால், ஆத்மா இவற்றில் எதுவுமல்ல.

சாதகனுக்கான உபதேசம்

1. "என் மனம் இப்படித் தான்" - கவனம்

மனம்: - இது ஒரு நிலை.

புத்தி: - இன்னொரு நிலை.

- இந்த நிலைகள் மாறினாலும், நீ மாறுவதில்லை.

2. உள்ளக போராட்டம் ஏன்?

மனம்-புத்தி-ப்ராணன் தனித்தனியாக உண்மை என்று நம்புவதால், அவைகள் எல்லாம், ஒரே உபாதியின் விளையாட்டுகள் என்று பார்த்தால் போராட்டம் தளர்கிறது.

3. சாதனை எளிமையாகிறது

- ஒன்றைச் சரி செய்ய வேண்டும்
- ஒன்றை அழிக்க வேண்டும்
- எதுவும் அவசியமில்லை.
- ✓ அவைகள் அனைத்தையும் அறியும் இடத்தில் நிலைகொள்.

4. நிதித்யாஸனம் (தினசரி நிலை)

இதை நினைக்கவும்: "ப்ராணன் இயங்குகிறது. மனம் எண்ணுகிறது. புத்தி தீர்மானிக்கிறது. ஆனால், இவைகள் அனைத்தும் எனக்குத் தெரிகின்றன. நான் இவற்றில் எதுவுமல்ல."

- ✓ இதுவே பஞ்சகோச-அந்தர்கரண விவேகத்தின் உள் நிறைவு.

பஞ்சகோச விவேகம் - முடிவை நோக்கி

இதன் மூலம், கோசங்கள், அந்தர்கரணம், குண அவஸ்தைகள் அனைத்தும் ஆத்மா அல்ல என்று உறுதி செய்யப்படுகிறது.

ஸ்லோகம் 41

सुषुप्त्यभाने भानन्तु समाधावात्मनोऽन्वयः /
व्यतिरेकस्त्वात्मभाने सुषुप्त्यनवभासनम् // ४१//

suṣuptyabhāne bhānant u samādhāv ātmano'nvayaḥ /
vyatirekas tv ātmabhāne suṣuptyanavabhāsanam // 41 //

ஸுஷுப்த்யபானே பானந்து ஸமாதௌ ஆத்மனோ'ன்வய: /
வ்யதிரேகஸ் த்வாத்மபானே ஸுஷுப்த்யனவபாஸனம் //

பதப் பிரிப்பு

ஸுஷுப்தி-அபானே - ஸுஷுப்தி (ஆழ்ந்த உறக்கம்) தெரியாத நிலையில்

பானம் து - பிரகாசம் மட்டும்

ஸமாதௌ - சமாதியில்

ஆத்மன: அன்வய: - ஆத்மாவின் அன்வயம் (எப்போதும் இருப்பது)

வ்யதிரேக: து - வ்யதிரேகம் (விலகி நிற்பது)

ஆத்ம-பானே - ஆத்மா பிரகாசிக்கும் போது

ஸுஷுப்தி-அனவபாஸனம் - ஸுஷுப்தி பிரகாசிக்காதது

தமிழ் பொருள்

ஆழ்ந்த உறக்கம் (ஸுஷுப்தி) தெரியாத நிலையில், சமாதியில் ஆத்மாவின் பிரகாசம் அன்வயம் (எப்போதும் இருப்பது) ஆகிறது.

ஆத்மா பிரகாசிக்கும் போது, ஸுஷுப்தி நிலை பிரகாசிக்காதது வ்யதிரேகம் எனப்படுகிறது.

அத்வைத விளக்கம் (போதனை சாரம்)

(a) ஸுஷுப்தி ↔ சமாதி - தெளிவான வேறுபாடு

முந்தைய ஸ்லோகம் (39-40): ஸுஷுப்தியில் - ஸ்தூலமும், ஸூக்ஷ்மமும் இல்லை. ஆனால், ஆத்மா இருக்கிறது.

இப்போது (41): ஸுஷுப்தியும், சமாதியும் ஒரே போன்றது அல்ல. என்று வித்யாரண்யர் தெளிவுபடுத்துகிறார்.

(b) ஸுஷுப்தி என்றால் என்ன?

அது அறியாமை மூடல் - அங்கு மனம், புத்தி இல்லை. ஆனால், ஆனந்தம் உள்ளது. அதேசமயம், அறிவு மறைந்துள்ளது. அதனால், அது முக்தி அல்ல.

(c) சமாதி என்றால் என்ன? (இங்கே சொல்வது)

மனம் அமைதியாக உள்ளது. ஆனால், ஆத்ம பிரகாசம் தெளிவாக உள்ளது.

✓ இங்கே: "நான் இருக்கிறேன்", "நான் சாக்ஷி" என்ற தெளிவு மறையாது.

(d) அன்வய-வ்யதிரேகத்தின் இறுதி நுண்மை

ஸுஷுப்தி: ஆத்மா உள்ளது. ஆனால் அறிவு மறைந்தது

சமாதி: ஆத்மா உள்ளது. அறிவு தெளிவாக உள்ளது.

✓ அறிவு மறையாத நிலையே ஆத்ம நிஷ்டை.

(e) தத்துவ முடிவு

ஆத்மா அறியாமையால் மறைக்கப்படலாம். ஆனால், அது ஒருபோதும் இல்லாமற் போகாது.

சாதகனுக்கான உபதேசம்

1. ஸுஷுப்தியை இலக்காகக் கொள்ளாதே

"அந்த அமைதி வேண்டும்"

"அந்த வெறுமை வேண்டும்"

✓ அது: அறியாமையுடன் கூடிய ஆனந்தம்.

2. சமாதி என்றால் என்ன?

சிந்தனை இல்லாமை அல்ல. இது, வெறுமை அல்ல.

✓ ஆத்ம பிரகாசம் மறையாமல் இருப்பது.

3. சாதனை எங்கே முடிகிறது?

ஸுஷுப்தியைப் பிடிப்பதில் அல்ல. அனுபவங்களை சேகரிப்பதில் அல்ல.
"அறிவு மறையாமல் இருக்கும் இடத்தில்".

4. நிதித்யாஸனம் (தினசரி நிலை)

இதை நினைக்கவும்:

"தூங்கினாலும், நான் விழித்திருந்தாலும், என் இருப்பு மறையவில்லை.

அதையே தெளிவாக அறிந்து இருப்பதே உண்மையான சமாதி."

✓ இதுவே ஸுஷுப்தி-சமாதி விவேகம்.

பஞ்சகோச விவேகம் - நுண் உச்சம்

இந்த ஸ்லோகத்துடன்: கோசங்கள், அவஸ்தைகள், சமாதி என எல்லாமே ஆத்மா அல்ல என்று மிக நுண்ணிய வகையில் உறுதிப்படுத்தப் படுகின்றன.

ஸ்லோகம் 42

यथामुञ्जादिषीकैवमात्मा युक्त्या समुद्धृतः /
शरीरत्रितयाद्धीरैः परं ब्रह्मैव जायते // ४२//

yathā muñjādiṣīkaiṣām ātmā yuktyā samuddhṛtaḥ /
śarīratritayād dhīraiḥ paraṁ brahmaiva jāyate // 42 //

யதா முஞ்ஜாதி'ஷீகா'ஈவம் ஆத்மா யுக்த்யா ஸமுத்த்ருத: /
ஸரீர த்ரிதயாத் தீரை: பரம் ப்ரஹ்மைவ ஜாயதே //

பதப் பிரிப்பு

யதா - எவ்வாறு

முஞ்ஜாதி-இஷீகா இவம் - முஞ்ஜைப் புல்லிலிருந்து இழை பிரித்தெடுப்பது போல

ஆத்மா - ஆத்மா

யுக்த்யா - விவேகமான யுக்தியால்

ஸமுத்த்ருத: - தெளிவாகப் பிரித்தெடுக்கப்பட்டபோது

சரீர-த்ரிதயாத் - மூன்று சரீரங்களிலிருந்து (ஸ்தூல-ஸூக்ஷ்ம-காரண)

தீரை: - புத்திசாலிகளால் / விவேகிகள்

பரம் ப்ரஹ்ம ஏவ - உன்னதமான பிரம்மமே

ஜாயதே - (ஆக) உணரப்படுகிறது

தமிழ் பொருள்

முஞ்சைப் புல்லிலிருந்து உள்ளிருக்கும் இழையை தெளிவாகப் பிரித்தெடுப்பது போல, விவேகமான யுக்தியின் மூலம், மூன்று சரீரங்களிலிருந்தும் ஆத்மாவைத் தனித்து உணர்ந்த விவேகிகள், அந்த ஆத்மாவையே உன்னதமான பிரம்மமாகவே உணர்கிறார்கள்.

அத்வைத விளக்கம் (போதனை சாரம்)

(a) பஞ்சகோச விவேகத்தின் இறுதி உவமை

வித்யாரண்யர் இங்கே மிக அழகான, பாரம்பரிய உவமையை தருகிறார்: முஞ்சைப் புல் - அதற்குள் மறைந்திருக்கும் இழை

- ✓ இழை: புல்லால் உருவானது அல்ல. ஆனால், புல்லுக்குள் மறைந்திருப்பது போலத் தோன்றுகிறது. அதுபோல, ஆத்மா சரீரங்களால் உருவானது அல்ல. ஆனால், சரீரங்களில் சிக்கியதாகத் தோன்றுகிறது

(b) "யுக்த்யா" - முக்கியமான சொல்

இங்கு: தியானம் மட்டும் அல்ல. அனுபவம் மட்டும் அல்ல

விவேக யுக்தி:

- ✓ அன்வய-வ்யதிரேகம்
- ✓ பஞ்சகோச விசாரணை
- ✓ அவஸ்தா விவேகம்
- இதன் மூலமே: ஆத்மா தெளிவாக வெளிப்படுகிறது.

(c) "சரீர த்ரிதயம்" - இறுதி எல்லை

- ஸ்தூல சரீரம்
- ஸூக்ஷ்ம சரீரம்
- காரண சரீரம்

- இவற்றிலிருந்து, ஆத்மா பிரிக்கப்பட்டபோது, வேறு எதுவும் மீதமில்லை
- அதே = பரம் பிரம்மம்.

(d) தத்துவ முடிவு

ஆத்மா தனி ஒன்றல்ல. அது ஜீவனுக்கும், பிரம்மத்துக்கும், இடையிலான வேறுபாட்டை அழிக்கிறது.

- ஜீவ-ப்ரஹ்ம ஐக்யம் இங்கே உறுதியாகிறது.

சாதகனுக்கான உபதேசம்

1. சாதனை எங்கு நிறைகிறது?

- புதிய நிலை அடைவதில் அல்ல
- புதிய அனுபவம் பெறுவதில் அல்ல
- ✓ "நான் சரீரம் அல்ல" என்ற தெளிவு அசைக்க முடியாததாக ஆகும்போது.

2. "நான் இன்னும் முயற்சி செய்ய வேண்டுமா?"

முயற்சி: விவேகத்திற்கு

முயற்சி: பிடித்துக்கொள்ள அல்ல

- ✓ பிரித்தறிந்ததை நிலையாக வைத்துக்கொள்ள மட்டுமே.

3. முக்தி எப்படி தெரியும்?

அமைதி வரும். உலகம் வரும்.

- ✓ ஆனால், உலகம் இனி உன்னைப் பிடிக்காது.

4. நிதித்யாஸனம் (தினசரி நிலை)

இதை நினைக்கவும்:

"ஸ்தூலமும், ஸூக்ஷ்மமும். காரணமும் எனக்குத் தெரிகின்றன. அவைகள் நான் அல்ல. நான் அவற்றிலிருந்து பிரித்தெடுக்கப்பட்ட பரம் பிரம்மம்."

- இதுவே பஞ்சகோச விவேகத்தின் நிறைவு நிஷ்டை.

தத்வம் + பஞ்சகோச விவேகம்

ஒருங்கிணைந்த சாதனைச் சுருக்கம்

I. தத்வ விவேகம் - "நான் எது?" (Sl. 1-32)

1. அடிப்படை கண்டுபிடிப்பு

ஜாக்ரத் - ஸ்வப்ன - ஸுஷுப்தி → மூன்றிலும் ஒன்று மாறாது

அது, உடல் அல்ல. மனம் அல்ல. அனுபவம் அல்ல.

✓ அது அனைத்தையும் அறியும் சாக்ஷி சைதன்யம்.

2. பந்தத்தின் உண்மை காரணம்

- கர்மம் அல்ல
- உலகம் அல்ல

➤ தவறான அடையாளம் (அபிமானம்)

- "நான் உடல்"
- "நான் செய்கிறேன்"
- "நான் அனுபவிக்கிறேன்"

3. விடுதலையின் வழி

- அனுபவத்தை மாற்றுதல் அல்ல.
- நிலைகளை தேடுதல் அல்ல.

விவேகம்:

"இது நான் அல்ல, இதை அறியும் நான் யார்?"

II. பஞ்சகோச விவேகம் - "நான் எது அல்ல?"

4. ஐந்து கோசங்கள் - பந்தத்தின் அடுக்குகள்

கோசம்	"நான்" என்று பிடித்தால்
அன்னமய	பிறப்பு-மரணம்
ப்ராணமய	பயம்
மனோமய	துக்கம்
விஞ்ஞானமய	கர்த்தருத்துவம்
ஆனந்தமய	நுண் பந்தம்

எல்லாமே அறியப்படுகின்றன. அதனால், அவைகள் எதுவும் ஆத்மா அல்ல

5. அன்வய-வ்யதிரேக விசாரணை (மைய சாதனை)

அன்வயம் (எப்போதும் இருப்பது):

"நான் இருக்கிறேன்"

வ்யதிரேகம் (வரவும் போகவும் செய்வது):

- உடல்
- மனம்
- புத்தி
- ஆனந்த அனுபவம்

✓ வரவும், போகாதது மட்டுமே நான்.

6. மூன்று சரீரங்களும் - ஆத்மா அல்ல

- ஸ்தூலம் → தெரிகிறது
- ஸூக்ஷ்மம் → தெரிகிறது
- காரணம் → தெரிகிறது

✓ தெரிகின்ற எதுவும் நான் அல்ல. அதை அறியும் நான் - **பரம் பிரம்மம்**

III. ஒருங்கிணைந்த தத்துவ முடிவு

ஆத்மா = சாக்ஷி சைதன்யம்

அது:

- ஜீவன் அல்ல
- ஈசுவரன் அல்ல
- அனுபவம் அல்ல
- அனைத்திற்கும் ஆதாரம்

IV சாதனை - இப்போது என்ன செய்ய வேண்டும்?

7. தினசரி வாழ்க்கையில் செய்ய வேண்டியது:

- உடல் செயல்பட்டும்
- மனம் எண்ணட்டும்
- உலகம் வரட்டும்
- "இவை எனக்குத் தெரிகின்றன" என்ற நிலையில் நிலை கொள்.

8. செய்ய வேண்டாதது

- அனுபவம் சேகரித்தல்
- சமாதரி பிடித்தல்
- மனநாசம் முயற்சி
- இவை எல்லாம் பராக் நோக்கு.

V. தினசரி நிதித்யாஸனம் (ஒரே மையப் பயிற்சி)

இந்த ஒரு வாக்கியமே போதும்:

"உடல், ப்ராணம், மனம், புத்தி, ஆனந்தம் - அனைத்தும் எனக்குத் தெரிகின்றன. அவைகள் நான் அல்ல. அவற்றை அறியும் நான் எப்போதும் மாறாதவன்."

இதையே: நடக்கும்போது, பேசும்போது, சுக-துக்கத்தில் - மறக்காமல் நினை.

VI. முக்தி எப்படி தெரியும்?

- உலகம் நிற்காது. கர்மம் நிற்காது.
- ஆனால், உலகம் இனி உன்னை கட்டாது. கர்மம் இனி "நான்" ஆகாது.
- இதுவே, ஜீவன்முக்தி

VII. இறுதி வாக்கியம் (பஞ்சதஸியின் இதயம்)

நீ எதையும் அடைய வேண்டியவன் அல்ல. நீ தவறாக பிடித்ததை விட வேண்டியவன் மட்டும்.

௪. த்வை விவேகம் - எது தோன்றும் இருமை? எது உண்மை ஒருமை?

இந்தப் பரிச்சேதத்தின் நோக்கம் (சுருக்கம்)

முன் பரிச்சேதங்களில்: ஆத்மா ஒருமை உறுதியாக்கப்பட்டது.

இங்கு: ஜீவன்-ஐகத்-ஈசுவரன் எனத் தோன்றும் த்வைத் (இருமை)

- அது எப்படி தோன்றுகிறது,
- எங்கே உண்மை,
- எங்கே மித்யை என்பதைக் கூர்மையாக விவேகிக்கிறோம்.

முடிவு:

அனுபவத்தில் த்வைத். தத்வத்தில் அத்வைத்.

ஸ்லோகம் 43

परापरात्मनोरेवं युक्त्या सम्भावितैकता /
तत्त्वमस्यादिवाक्यैः सा भागत्यागेन लक्ष्यते // ४३//

parāparātmanor evaṃ yuktyā sambhāvitāikatā /
tattvamasyādivākyaīḥ sā bhāgatyaḡena lakṣyate // 43 //

பராபராத்மனோர் ஏவம் யுக்த்யா ஸம்பாவிதை'கதா /
தத்த்வமஸ்யாதி வாக்க்யை: ஸா பாகத்யாகேன லக்ஷ்யதே //

பதப் பிரிப்பு

பர-அபர-ஆத்மனோ: - பரமாத்மா மற்றும் ஜீவாத்மா

ஏவம் - இவ்விதமாக

யுக்த்யா - விவேகமான யுக்தியால்

ஸம்பாவித-ஐகதா - சாத்தியமாக்கப்பட்ட ஒருமை

தத்த்வம் அஸி ஆதி வாக்க்யை: - "தத்த்வமஸி" போன்ற மகாவாக்கியங்களால்

ஸா - அந்த ஒருமை

பாக-த்யாகேன - பகுதிகளை விட்டு (விலக்கி)

லக்ஷ்யதே - சுட்டிக்காட்டப்படுகிறது / உணர்த்தப்படுகிறது

தமிழ் பொருள்

பரமாத்மாவுக்கும் ஜீவாத்மாவுக்கும், இவ்விதமாக விவேக யுக்தியால் ஒருமை சாத்தியமாக்கப்பட்டபோது, "தத்த்வமஸி" போன்ற மகாவாக்கியங்களின் மூலம், பகுதிகளை விட்டு விடும் (பாக த்யாக) முறையால், அந்த ஒருமை சுட்டிக்காட்டப்பட்டு உணர்த்தப்படுகிறது.

அத்வைத விளக்கம் (போதனை சாரம்)

(a) த்வைத விவேகத்தின் தொடக்கப் புள்ளி

இதுவரை: ஆத்மா ஒருமை. கோசங்களும் சரீரங்களும் மித்யை

இப்போது வித்யாரண்யர் கேட்கிறார்:

"அப்படி இருக்க, ஜீவன்-ஈசுவரன் என்ற இருமை எப்படி தீர்க்கப்படுகிறது?"

(b) "பர-அபர ஆத்மா" - தோன்றும் இருமை

அபர ஆத்மா:

ஜீவன் - அவித்யை - அபிமானம்

பர ஆத்மா - ஈசுவரன் - மாயை அபிமானம்

இவைகள், அனுபவத்தில் வேறுபட்டவைகள். தத்வத்தில் அல்ல

(c) "யுக்த்யா ஸம்பாவித ஐகதா"

இது: கற்பனை அல்ல.வாதம் அல்ல.

- விவேக யுக்தி மூலம் ஒருமை சாத்தியமாகிறது.

எப்படி?

உபாதிகளை (மாயை-அவித்யை) பிரித்தறிந்து, சைதன்யத்தை மட்டும் எடுத்தால் எளிதில் சாத்தியமாகிறது.

(d) மகாவாக்கியத்தின் பங்கு

"தத்வமஸி": "அதுவே நீ".

- இது: ஜீவன் = ஈசுவரன் என்று சொல்வது அல்ல
- ✓ மாறாக, ஜீவனிலிருந்து அவித்யை பகுதியையும், ஈசுவரனிலிருந்து மாயை பகுதியையும் நீக்கி விட்டு, சுத்த சைதன்யம் = "அதுவே நீ!" என்று சுட்டிக்காட்டுவது.

(e) "பாக-த்யாக லக்ஷணா" - மையக் கொள்கை

- பாகம் = உபாதி (உடல், மாயை)
- த்யாகம் = விலக்குதல்

வாக்கியம்: சொற்களின் நேரடி பொருளை எடுத்துக்கொள்ளாது. சுத்த பொருளை மட்டும் சுட்டும்.

சாதகனுக்கான உபதேசம்

1. "நான் ஈசுவரன் ஆக வேண்டும்" - இது தவறு.
ஆக வேண்டியது இல்லை. ஏற்கனவே அதுவே நீ
- ✓ விலக்க வேண்டியது: "நான் ஜீவன்" என்ற அறியாமை பிழை.

2. மகாவாக்கியம் எப்படி தியானிக்க வேண்டும்?

"தத்வமஸி" → அனுபவம் தேட வேண்டாம்

- ✓ என்ன விட்டு விட வேண்டும்?
- உடல்
- கர்த்தருத்துவம்
- போக்த்தருத்துவம்

3. த்வைதம் எங்கே நீங்குகிறது?

- உலகத்தில் அல்ல
- உறவுகளில் அல்ல
- அடையாளத்தில்.

4. நிதித்யாஸனம் (தினசரி நிலை)

இதை நினைக்கவும்:

"ஜீவன் என்ற அடையாளமும், ஈசுவரன் என்ற அடையாளமும் உபாதி. அவற்றை விட்டு, நான் ஒரே சைதன்யம்."

✓ இதுவே த்வைத விவேகத்தின் வாசல்.

ஸ்லோகம் 44

जगतो यदुपादानं मायामादाय तामसीम् /
निमित्तं शुद्धसत्त्वां तामुच्यते ब्रह्म तद्गिरा // ४४//

jagato yadupādānaṃ māyām ādāya tāmasīm /
nimittaṃ śuddhasattvāṃ tām ucyate brahma tadgira // 44 //

ஐகதோ யது'பாதானம் மாயாம் ஆதாய தாமஸீம் /
நிமித்தம் சுத்த'ஸத்வாம் தாம் உச்யதே ப்ரஹ்ம தத்'கிரா //

பதப் பிரிப்பு

ஐகத: யத்' உபாதானம் - உலகத்தின் பொருட் காரணமாக இருப்பது

மாயாம் ஆதாய தாமஸீம் - தாமஸ குணம் கொண்ட மாயையை எடுத்துக்கொண்டு

நிமித்தம் சுத்த'ஸத்வாம் - சுத்த ஸத்வ குணத்துடன் கூடிய நிமித்த காரணமாக

தாம் - அந்த ஒன்றை

உச்யதே - என்று கூறப்படுகிறது

ப்ரஹ்ம - பிரம்மம்

தத்'கிரா - அந்த (வேத) வாக்கியத்தால்

தமிழ் பொருள்

உலகத்தின் பொருட் காரணமாக, தாமஸ குணம் கொண்ட மாயையை எடுத்துக் கொண்டு, மேலும், சுத்த ஸத்வ குணத்துடன் கூடிய நிமித்த காரணமாக இருப்பதை, வேத வாக்கியங்கள் "பிரம்மம்" என்று அழைக்கின்றன.

அத்வைத விளக்கம் (போதனை சாரம்)

(a) இங்கே வித்யாரண்யர் எதை விளக்குகிறார்?

முந்தைய ஸ்லோகம் (43): ஜீவன் - ஈசுவரன் - ஐகத் - பாக-த்யாக லக்ஷணை.

இப்போது (44): ஈசுவரன் (பிரம்மம்) எப்படி வரையறுக்கப்படுகிறார்?

(b) உபாதான காரணம் + நிமித்த காரணம்

உபாதான காரணம்:

உலகம் உருவாகும் மூலப் பொருள்

இங்கு: மாயை (தாமஸ குணப்பக்கம்)

நிமித்த காரணம்:

உருவாக்கும் அறிவு, சக்தி

இங்கு: சுத்த ஸத்வம்

➤ ஈசுவரன்: உலகத்தின் பொருட் காரணமாகவும், செயல் காரணமாகவும் இருப்பவர்

(c) "மாயாம் ஆதாய" - மிக முக்கியமான சொல்

பிரம்மம் - மாயை அல்ல. ஆனால், மாயையை ஆதாரமாகக் கொண்டு விளங்குகிறது.

➤ அதனால், உலகம் தோன்றுகிறது. ஆனால், பிரம்மம் மாறுவதில்லை.

(d) த்வைதம் எங்கே தோன்றுகிறது?

மாயை காரணமாக: ஈசுவரன் - ஜீவன் - ஜகத் என்ற மூன்று தோற்றங்கள் உண்டாகின்றன. ஆனால், இவைகள் எல்லாவற்றிற்கும் சைதன்யம் ஒன்றே.

(e) தத்துவ முடிவு

பிரம்மம் மாயையுடன் தொடர்பு கொண்டால், ஈசுவரன் என்று அழைக்கப்படுகிறது.

மாயை விலகினால், அதுவே, சுத்த பிரம்மம்.

சாதகனுக்கான உபதேசம்

1. "ஈசுவரன் வெளியில் இருக்கிறார்" - கவனம்

- வெளியில் காணப்படும் ஈசுவரன் - உபாதி சார்ந்தது

✓ உண்மை ஈசுவரன் - உனக்குள் உள்ள சைதன்யமே.

2. பக்தியும் ஞானமும் முரண்பாடு அல்ல

✓ பக்தியின் மூலம், ஈசுவரன் = சுத்த ஸத்வம்

✓ ஞானத்தின் மூலம், ஈசுவரன் = சைதன்யம்

இரண்டும், ஒரே உண்மையின் இரு பார்வைகள்.

3. த்வைதம் எப்போது நீங்குகிறது?

உலகம் அழிந்தால் அல்ல. கர்மம் முடிந்தால் அல்ல

✓ மாயை உபாதி பிரித்தறியப்படும்போது, த்வைதம் அழிகின்றது.

4. நிதித்யாஸனம் (தினசரி நிலை)

இதை நினைக்கவும் - "உலகம் மாயையின் விளைவு. மாயையைத் தாங்கும் சைதன்யம் மட்டுமே நான்."

✓ இதுவே த்வைத விவேகத்தின் ஆழம்.

ஸ்லோகம் 45

यदा मलिनसत्त्वां तां कामकर्मादिदूषितम् /
आदत्ते तत्परं ब्रह्म त्वं पदेन तदोच्यते // ४५//

yadā malinasattvāṃ tāṃ kāmakarmādidūṣitam /
ādatte tat paraṃ brahma tvam padena tadocyate // 45 //

யதா மலினஸத்த்வாம் தாம் காமகர்மாதி தூஷிதம் /
ஆதத்தே தத் பரம் ப்ரஹ்ம த்வம் பதேன ததோ'ச்யதே //

பதப் பிரிப்பு

யதா - எப்போது

மலின-ஸத்த்வாம் தாம் - மாசுபட்ட ஸத்த்வ குணத்தைக் கொண்ட (அவித்யையை)

காம-கர்ம-ஆதி-தூஷிதம் - ஆசை, செயல் முதலியவற்றால் மாசுபட்டதை

ஆதத்தே - ஏற்றுக்கொள்கிறது / எடுத்துக்கொள்கிறது

தத் பரம் ப்ரஹ்ம - அந்த பரம் பிரம்மம்

த்வம் பதேன - "த்வம்" (நீ) என்ற சொல்லால்

தத உச்யதே - அப்போது குறிப்பிடப்படுகிறது

தமிழ் பொருள்

ஆசை, கர்மம் முதலியவற்றால், மாசுபட்ட ஸத்த்வ குணத்தைக் கொண்ட அவித்யையை பரம் பிரம்மம் ஏற்றுக்கொள்ளும்போது, அந்த பரம் பிரம்மமே "த்வம்" (நீ) என்ற சொல்லால் குறிப்பிடப்படுகிறது.

அத்வைத விளக்கம் (போதனை சாரம்)

(a) "த்வம்" என்ற சொல்லின் உண்மை அர்த்தம்

முந்தைய ஸ்லோகம் (44):

"தத்" (அது) → மாயையுடன் கூடிய பரம் பிரம்மம் → ஈசுவரன்

இப்போது (45): "த்வம்" (நீ) எதைச் சுட்டுகிறது?

(b) அவித்யை - ஜீவனின் உபாதி

- மலின ஸத்வம் - சத்வம் + ரஜஸ் + தமஸ்
  - அதில், காமம் (ஆசை), கர்மம் (செயல்) இருக்கும்.
- ✓ இதனால் - கர்த்தருத்துவம், போக்த்தருத்துவம் மற்றும் பந்தம் உண்டாகின்றது.
- இதுவே, ஜீவ உபாதி (அவித்யை).

(c) பரம் பிரம்மம் ஜீவனாக "தோன்றுவது"

பிரம்மம் - ஒருபோதும் மாசுபடாது. ஆனால், அவித்யை உபாதியை ஏற்றதுப்போல தோன்றுகிறது

- அப்போது, அதுவே, "நான்" என்று அழைக்கப்படுகிறது.

(d) "த்வம்" - நேரடி குறிப்பு அல்ல

- "நீ" என்ற சொல் - உடலைக் குறிக்கவில்லை, மனத்தைக் குறிக்கவில்லை
- அது, அவித்யை உபாதியுடன் தோன்றும் சைதன்யத்தை குறிக்கிறது.

(e) தத்துவ முடிவு

- "தத்" - (ஈசுவரன்)
- "த்வம்" - (ஜீவன்)

இரண்டிலும், சைதன்யம் ஒன்றே. வேறுபாடுகள் - உபாதியில் மட்டும்.

சாதகனுக்கான உபதேசம்

1. "நான் குறைவானவன்" - எங்கிருந்து?

- அது - அவித்யை உபாதி
  - அது - நீ அல்ல
- ✓ "நான் குறை" என்ற எண்ணம் உபாதியில் மட்டுமே உள்ளது. அது, சைதன்யத்தில் இல்லை.

2. மகாவாக்கியம் எப்படி வேலை செய்கிறது?

"தத்வமஸி" - "நீ அதுவே"

- ✓ ஜீவ-உபாதியை விட்டு
- ✓ ஈசுவர-உபாதியை விட்டு
- ✓ சுத்த சைதன்யத்தை மட்டும் சுட்டுகிறது.

3. சாதனை எங்கு நடக்கிறது?

- "நான்" - உணர்வில்
- "நீ" - என்ற அடையாளத்தில்
- ✓ அதை உபாதியிலிருந்து பிரித்தறிதலில்தான் உண்மையான சாதனையே இருக்கின்றது..

4. நிதித்யாஸனம் (தினசரி நிலை)

இதை நினைக்கவும்:

"ஆசையும், செயலும் எனக்குத் தெரிகின்றன. அவைகள், நான் அல்ல. அவற்றை அறியும் நான் - 'தத்வம்' என்ற சொல்லின் உண்மை அர்த்தம்."

- ✓ இதுவே தத்வம்-புத விவேகம்.

ஸ்லோகம் 46

त्रितयीमपि तां मुक्त्वा परस्परविरोधिनीम् /
अखण्डं सच्चिदानन्दं महावाक्येन लक्ष्यते // ४६//

tritayīm api tāṃ muktvā parasparavirodhinīm /
akhaṇḍaṃ saccidānandaṃ mahāvākyaena lakṣyate // 46 //

த்ரிதயீ'மபி தாம் முக்த்வா பரஸ்பரவிரோதினீ'ம் /
அகண்டம் ஸச்சிதானந்தம் மஹாவாக்கியேன லக்ஷ்யதே //

பதப் பிரிப்பு

த்ரிதயீ'ம் அபி - அந்த மூன்றையும் (ஜீவன்-ஜகத்-ஈசுவரன் / தத்-த்வம்-உபாதி) கூட

தாம் முக்த்வா - விட்டு நீக்கி

பரஸ்பர-விரோதின்'ம் - ஒன்றுக்கொன்று முரண்படுவனாக இருப்பதால்

அகண்டம் - பிளவு இல்லாத

ஸத்-சித்-ஆனந்தம் - இருப்பு-அறிவு-ஆனந்தம்

மஹாவாக்கியேன - மகாவாக்கியத்தின் மூலம்

லக்ஷயதே - சுட்டிக்காட்டப்படுகிறது / உணர்த்தப்படுகிறது.

தமிழ் பொருள்

ஒன்றுக்கொன்று முரண்படுகின்ற, அந்த மூன்றையும் (ஜீவன், ஜகத், ஈசுவரன் என்ற உபாதிகளையும்) முழுவதும் விட்டு நீக்கி, பிளவு இல்லாத சத்-சித்-ஆனந்த சுபாவமான உண்மை, மகாவாக்கியத்தின் மூலம் சுட்டிக்காட்டப்பட்டு உணர்த்தப்படுகிறது.

அத்வைத விளக்கம் (போதனை சாரம்)

(a) த்வைத விவேகத்தின் உச்ச புள்ளி

முந்தைய ஸ்லோகங்கள் (43-45):

"தத்" → ஈசுவரன் (மாயை உபாதி)

"த்வம்" → ஜீவன் (அவித்யை உபாதி)

✓ இரண்டிலும், சைதன்யம் ஒன்றே

இப்போது (46): அந்த உபாதிகள் முழுவதுமாக விலக்கப்பட்டால், எது மீதமிருக்கிறது?

(b) "த்ரிதயீ" - எவைகள் அந்த மூன்று?

பாரம்பரியமாக:

1. ஜீவன்
2. ஜகத்
3. ஈசுவரன்

அல்லது:

1. த்வம்-பதம் (ஜீவன்)
2. தத்-பதம் (ஈசுவரன்)
3. அவற்றின் உபாதிகள்

இவைகள் அனைத்தும், பரஸ்பரம் முரண்படும், மாற்றமடையும்.

அவைகள் வரையறுக்கப்பட்டவைகள். அதனால், அவைகள் உண்மை அல்ல (மித்யா).

(c) "அகண்டம்" - மிக முக்கியமான சொல்

- ✓ அகண்டம் - துண்டுபடாதது

கால-தேச-பொருள் எல்லைகளுக்கு அப்பாற்பட்டது

- ✓ ஆத்மா - ஜீவனாகப் பிரியவில்லை / ஈசுவரனாகப் பிரியவில்லை.
- ✓ உண்மையில் இருப்பது எதுவோ? அதுவே, ஒரே சைதன்யம்.

(d) "மகாவாக்கியத்தின்" உண்மையான பணி

மகாவாக்கியம் - புதிய ஒன்றை உருவாக்காது. அனுபவம் தராது. அது, தவறான அடையாளங்களை நீக்கி, ஏற்கனவே உள்ள உண்மையை சுட்டிக்காட்டுகிறது.

(e) தத்துவ முடிவு

- ✓ த்வைதம் உபாதியில்.
- ✓ அத்வைதம் சுபாவத்தில்.
- உபாதி விலகினால் - சத்-சித்-ஆனந்தம் மட்டுமே.

சாதகனுக்கான உபதேசம்

1. "நான் ஜீவன்" என்ற எண்ணம்

- அது: உபாதி சார்ந்தது. அது: நீ அல்ல.
- அதை விட்டு, அறியும் நிலையில் நிலை கொள்.

2. "உலகம் இருக்கிறதே?" - பதில்

- உலகம் - அனுபவத்தில் உண்மை
- ஆத்மாவில் - அடிப்படை இல்லை
- ✓ அனுபவம் இருக்கலாம். அடையாளம் வேண்டாம்.

3. முக்தி எப்படி தெரியும்?

- எதுவும் புதியதாக வராது. ஆனால், எதுவும் இனி கட்டாது
- ✓ அகண்ட சைதன்ய நிஷ்டை - இதுவே முக்தி.

4. நிதித்யாஸனம் (தினசரி நிலை)

இதை நினைக்கவும்:

"ஜீவன்-ஐகத்-ஈசுவரன் எனும் மூன்றும் எனக்குத் தோன்றுகின்றன. அவற்றை விட்டு, நான் அகண்ட ஸச்சிதானந்தம்."

இதுவே த்வைத விவேகத்தின் நிறைவு நிஷ்டை.

த்வைத விவேகம் - நிறைவு

இதன் மூலம்: த்வைதம், மகாவாக்கியம், பாக-த்யாக லக்ஷணை என அனைத்தும் ஒரே அத்வைத முடிவில் நிறைவடைகின்றன.

ஒருங்கிணைந்த சாதனைச் சுருக்கம்

1. இந்த பரிச்சேதத்தின் மையக் கேள்வி

"ஆத்மா ஒருமை என்றால், ஜீவன்-ஈசுவரன்-ஐகத் என்ற த்வைதம் எப்படி தோன்றுகிறது? அது எங்கே தீர்க்கிறது?"

2. த்வைதம் எங்கே உள்ளது?

1. த்வைதம் = உபாதி சார்ந்த தோற்றம்

- ஈசுவரன் → மாயை (சுத்த ஸத்வம் + தாமஸம்) உபாதி
- ஜீவன் → அவித்யை (மலின ஸத்வம்) உபாதி
- இரண்டிலும் - சைதன்யம் ஒன்றே. வேறுபாடுகள் உபாதியில் மட்டும்.

3. "தத்" - "த்வம்" என்ற சொற்களின் உண்மை

1. "தத்" (அது) - பரம் பிரம்மம் - மாயை உபாதியுடன் கூடியது.

✓ உலகத்தின் நிமித்த - உபாதான காரணம் - ஈசுவரன்.

2. "த்வம்" (நீ)

இதுவும், அதே பரம் பிரம்மம் - அவித்யை உபாதியுடன் கூடியது.

✓ கர்த்தா-போக்தா தோற்றம் - ஜீவன்.

4. மகாவாக்கியம் என்ன செய்கிறது?

✓ ஜீவனை ஈசுவரனாக்கவில்லை

✓ ஈசுவரனை ஜீவனாக்கவில்லை

➤ இரண்டிலும் உள்ள உபாதிகளை விட்டு,

➤ சுத்த சைதன்யத்தை மட்டும் சுட்டுகிறது

இதுவே, பாக-த்யாக லக்ஷணை

"த்ரிதயீ" - விட்டு விட வேண்டிய மூன்று

5. விலக்கப்படுவது என்ன?

• ஜீவன் (அவித்யை சார்ந்தது)

• ஈசுவரன் (மாயை சார்ந்தது)

• ஜகத் (மாயா விளைவு)

➤ இவைகள்: ஒன்றுக்கொன்று முரண்படும், மாறும், வரையறுக்கப்பட்டவைகள். அதனால், மித்யை.

மீதமிருப்பது என்ன?

6. அகண்ட சத்-சித்-ஆனந்தம்

- ✓ துண்டில்லாதது
- ✓ இருமையற்றது
- ✓ அனுபவப் பொருள் அல்ல
- ✓ அனுபவிப்பவன் அல்ல
- அதுவே நீ!

5. தத்துவ முடிவு (ஒரே வரியில்)

த்வைதம் உபாதியில், அத்வைதம் சுபாவத்தில்.

சாதனை - இப்போது என்ன செய்ய வேண்டும்?

6. செய்ய வேண்டியது

- "நான் ஜீவன்" என்ற அடையாளத்தை கவனித்து விட்டு விடுதல்.
- "ஈசுவரன் வேறு" என்ற எண்ணத்தையும் உபாதி எனப் பார்த்தல்.
- இதை அறியும் நிலையில் நிலை கொள்ளுதல்.

7. செய்ய வேண்டாதது

- ஜீவனாக மேம்பட முயற்சித்தல்
- ஈசுவரனை அடைய முயற்சித்தல்
- இவை எல்லாம் த்வைதத்திலேயே சுழலும்

8. தினசரி நிதித்யாஸனம் (ஒரே பயிற்சி)

இந்த ஒரு வாக்கியம் போதும்: "ஜீவன், ஜகத், ஈசுவரன் என்ற மூன்றும் எனக்குத் தோன்றுகின்றன. ஆனால், அவைகள் நான் அல்ல. நான் அகண்ட சச்சிதானந்தம்."

9. த்வைத விவேகத்தின் விளைவு

உலகம் மறையாது - செயல்கள் தொடரும். ஆனால், அடையாளம் மாறும். பந்தம் கரையும். இதுவே: ஜீவன்முக்தி. இத்துடன் பஞ்சதசி - த்வைத விவேகம் ஒரு முழுமையான, நடைமுறை ஆத்ம-நிஷ்டை வழியாக நிறைவடைகிறது.

மஹாவாக்கிய விவேகம்

ஸ்லோகம் 47

सोऽयमित्यादिवाक्येषु विरोधात्तदिदन्त्वयोः /
त्यागेन भागयोरेक आश्रयो लक्ष्यते यथा // ४७//

so'yam ityādivākyeṣu virodhāt tad-idantvayoḥ /
tyāgena bhāgayoḥ eka āśrayo lakṣyate yathā // 47 //

ஸோ'யம் இத்யாதி வாக்க்யேஷு விரோதாத் தத்'-இதந்த்வயோ: /
த்யாகேன பாகயோர் ஏக ஆஸ்ரயோ லக்ஷ்யதே யதா //

பதப் பிரிப்பு

ஸ: அயம் இதி-ஆதி வாக்க்யேஷு - "அது இதுவே" போன்ற வாக்கியங்களில்

விரோதாத் - (நேரடி பொருள்களில்) முரண்பாடு இருப்பதால்

தத்-இதந்த்வயோ: - "அது" மற்றும் "இது" என்ற இரண்டிலும்

பாகயோ: த்யாகேன - அந்தந்த பகுதியை (உபாதியை) விட்டு

ஏக: ஆஸ்ரய: - ஒரே அடிப்படை (சைதன்யம்)

லக்ஷ்யதே - சுட்டிக்காட்டப்படுகிறது

யதா - எவ்வாறு (என்று)

தமிழ் பொருள்

"அது இதுவே" போன்ற வாக்கியங்களில், "அது" மற்றும் "இது" என்ற சொற்களின் நேரடி பொருள்களில் முரண்பாடு இருப்பதால், அந்தந்த சொற்களுக்குரிய உபாதி பகுதிகளை விட்டு, இரண்டிற்கும் பொதுவான ஒரே அடிப்படை (சைதன்யம்) சுட்டிக்காட்டப்படுகிறது - எவ்வாறு என்பதுபோல.

அத்வைத விளக்கம் (போதனை சாரம்)

(a) இங்கு வித்யாரண்யர் என்ன நிரூபிக்கிறார்?

இப்போது (47): மகாவாக்கியம் எப்படி அத்வைதத்தை சுட்டிக்காட்டுகிறது?
என்ற முறை விளக்கப்படுகிறது.

(b) "ஸோ'யம்" - எளிய உதாரணம்

"அது" - தூரத்தில் இருந்த ஒன்று.

"இது" - இப்போது அருகில் இருப்பது.

- நேரடியாக - இடம், காலம், நிலை - முரண்பாடு.
- ஆனால் - "அது இதுவே" என்று சொன்னால், உபாதிகளை விட்டு, ஒரே பொருள் சுட்டப்படுகிறது.

(c) அதே முறை - "தத்வமஸி"

"தத்" (அது) - ஈசுவரன் (மாயை உபாதி)

"த்வம்" (நீ) - ஜீவன் (அவித்யை உபாதி)

நேரடி பொருள்: முரண்பாடு

பாக-த்யாகம்:

- மாயை → விட்டு
- அவித்யை → விட்டு

✓ மீதமிருப்பது: சுத்த சைதன்யம் = சுத்த சைதன்யம்.

(d) "ஏக ஆஸ்ரய" - மையச் சொல்.

- ஜீவன், ஈசுவரன் இரண்டிற்கும் ஒரே அடிப்படை உள்ளது.
- அதுவே: அகண்ட சச்சிதானந்தம்.

(e) தத்துவ முடிவு

மகாவாக்கியம் நேரடி சமத்துவம் சொல்லாது. உபாதிகளை விட்டு, ஒரே சுவாவத்தை சுட்டுகிறது.

சாதகனுக்கான உபதேசம்

1. "நான் ஈசுவரன் ஆக வேண்டும்" - கவனம்

ஆக வேண்டியதில்லை. உபாதியை விட்டால் போதும்.

3. வாக்கியம் எப்படி தியானிக்க வேண்டும்?

"நான் அதுவே" என்று கற்பனை செய்யாதே

என்னென்ன விட வேண்டும்? என்று பார்க்கவும்:

- உடல்-மனம்
- கர்த்தருத்துவம்
- போக்தருத்துவம்

3. சாதனை எளிதாகிறது

- சேர்ப்பது இல்லை
- அகற்றுவது மட்டுமே

அகற்றல் = அறிவு.

4. நிதித்யாஸனம் (தினசரி நிலை)

- இதை நினைக்கவும்: "அது-இது இரண்டிலும் உபாதி வேறு.
- அதை விட்டு, நான் ஒரே சைதன்யம்."
- இதுவே மஹாவாக்கிய லக்ஷணா நிஷ்டை.

ஸ்லோகம் 48

मायाविद्ये विहायैवमुपाधी परजीवयोः ।
अखण्डं सच्चिदानन्दं परं ब्रह्मैव लक्ष्यते ॥ ४८॥

māyāvidye vihāyaivam upādhi parajīvayoḥ ।
akhaṇḍaṁ saccidānandaṁ paraṁ brahmaiva lakṣyate ॥ 48 ॥

மாயாவித்யே விஹாயைவம் உபாதீ பரஜீவயோ: ।
அகண்டம் ஸச்சிதானந்தம் பரம் ப்ரஹ்மைவ லக்ஷ்யதே ॥

பதப் பிரிப்பு

மாயா-அவித்யே - மாயையும் அவித்யையும்

விஹாய - விட்டு நீக்கி

ஏவம் - இவ்விதமாக

உபாதீ - உபாதிகளை

பர-ஜீவயோ: - பரமாத்மாவுக்கும் ஜீவனுக்கும் உரிய

அகண்டம் - பிளவு இல்லாத

ஸத்-சித்-ஆனந்தம் - இருப்பு-அறிவு-ஆனந்தம்

பரம் ப்ரஹ்ம ஏவ - உன்னதமான பிரம்மமே

லக்ஷ்யதே - சுட்டிக்காட்டப்படுகிறது / உணர்த்தப்படுகிறது

தமிழ் பொருள்

பரமாத்மாவிற்கும், ஜீவனிற்கும் உரியதாகக் கருதப்படும், மாயை மற்றும் அவித்யை எனும் உபாதிகளை இவ்விதமாக முழுமையாக விட்டு நீக்கினால், பிளவு இல்லாத ஸத்-சித்-ஆனந்த சுவாமான உன்னதமான பிரம்மமே, மகாவாக்கியத்தின் மூலம் சுட்டிக்காட்டப்பட்டு உணர்த்தப்படுகிறது.

அத்வைத விளக்கம் (போதனை சாரம்)

(a) மஹாவாக்கிய விசாரணையின் இறுதி முடிவு

முந்தைய ஸ்லோகங்கள் (43-47):

"தத்" → மாயை உபாதி

"த்வம்" → அவித்யை உபாதி

உபாதிகளை விட்டு, சைதன்யம் ஒன்றே.

இப்போது (48): உபாதிகள் முழுவதுமாக விலகினால், எது மீதமிருக்கும்? என்ற இறுதி முடிவு.

(b) "மாயா - அவித்யா" - வேறுபாடு, ஆனால் ஒரே வகை

மாயை - ஈசுவரன் உபாதி (சுத்த ஸத்வம் மேலோங்கியவன்)

அவித்யை - ஜீவன் உபாதி (மலின ஸத்வம் உள்ளவன்)

➤ இரண்டும் - உபாதிகள்

- மித்யை
- வரவும் போகவும் செய்பவைகள்

✓ இவைகள் சைதன்யம் அல்ல.

(c) "விஹாய" - சாதனையின் உச்ச செயல்.

- சேர்த்தல் இல்லை
- மாற்றம் இல்லை

✓ விடுதல் மட்டும்.

எதை?

"நான் ஜீவன்" - "ஈசுவரன் வேறு" என்ற இதைத்தான் விட வேண்டும்.

➤ இவைகள் அனைத்தும் உபாதி அடையாளங்கள்.

(d) "அகண்டம்" - இறுதி உண்மை

- காலத்தால் துண்டிக்கப்படாதது
- தேசத்தால் பிரிக்கப்படாதது
- பொருள்களால் வரையறுக்கப்படாதது
- அதனால், ஜீவன் - ஈசுவரன் என்ற இருமைகள் இல்லை
- இரண்டற்ற ஒன்றே உள்ளது - அதுவே, அத்வைதம்.

(e) தத்துவ முடிவு (ஒரே வரி)

மாயையும் அவித்யையும் விலகினால், எஞ்சுவது பரம் பிரம்மமே.

சாதகனுக்கான உபதேசம்

1. சாதனை இங்கே முடிகிறது.

- ✓ இனி விசாரணைகள் இல்லை
- ✓ இனி வேறுபாடுகள் இல்லை.
- ✓ நிஷ்டை மட்டும் உள்ளது.

"நான் அகண்ட ஸச்சிதானந்தம்."

2. "உலகம் இன்னும் தெரிகிறதே?" - பதில்

- ✓ தெரியட்டும்
  - ✓ அது, மாயை விளைவு
- அடையாளம் மட்டும் மாறிவிட்டது.

3. முக்தி எப்படி தெரியும்?

- எதுவும் புதியதாக வராது
- ஆனால், எதுவும் இனி பந்தமாகாது.
- ✓ இதுவே ஜீவன்முக்தி.

4. நிதித்யாஸனம் (தினசரி நிலை)

இதை நினை, "மாயையும், அவித்யையும் எனக்குத் தெரிகின்றன. அவற்றை விட்டு, நான் அகண்ட ஸச்சிதானந்தம்."

இதுவே, மஹாவாக்கிய நிஷ்டை.

மஹாவாக்கிய விவேகம் - நிறைவு

- இந்த ஸ்லோகத்துடன், த்வைத விவேகம் மகாவாக்கிய விளக்கம்
- அனைத்தும் அகண்ட அத்வைத முடிவில் நிறைவடைகின்றன.

ஸ்லோகம் 49

सविकल्पस्य लक्ष्यत्वे लक्ष्यस्य स्यादवस्तुता /
निर्विकल्पस्य लक्ष्यत्वं न दृष्टं न च सम्भवि // ४९//

savikalpasya lakṣyatve lakṣyasya syād avastutā /
nirvikalpasya lakṣyatvaṃ na dṛṣṭaṃ na ca sambhavi // 49 //

ஸவிகல்பஸ்ய லக்ஷ்யத்வே லக்ஷ்யஸ்ய ஸ்யாத் அவஸ்துதா /
நிர்விகல்பஸ்ய லக்ஷ்யத்வம் ந த்ருஷ்டம் ந ச ஸம்பவி //

பதப் பிரிப்பு

ஸவிகல்பஸ்ய லக்ஷ்யத்வே - ஸவிகல்ப (கருத்து-வேறுபாடு உடைய) நிலையில்

இலக்காக இருந்தால்

லக்ஷ்யஸ்ய ஸ்யாத் அவஸ்துதா - இலக்கானது உண்மைப் பொருளாக இருக்காது

நிர்விகல்பஸ்ய லக்ஷ்யத்வம் - நிர்விகல்ப (வேறுபாடற்ற) நிலையில் இலக்காக இருப்பது

ந த்ருஷ்டம் ந ச ஸம்பவி - காணப்பட்டதுமில்லை; சாத்தியமும் இல்லை

தமிழ் பொருள்

கருத்து-வேறுபாடுகளுடன் கூடிய ஸவிகல்ப நிலையில் எதாவது ஒன்றை "இலக்கு" என்று எடுத்துக்கொண்டால், அந்த இலக்கு உண்மைப் பொருள் அல்ல. கருத்து-வேறுபாடு இல்லாத நிர்விகல்ப நிலையில் எதையும் "இலக்கு" என்று எடுத்துக் காட்டுவது எங்கும் காணப்படவில்லை; அது சாத்தியமும் அல்ல.

அத்வைத விளக்கம் (போதனை சாரம்)

(a) மகாவாக்கிய விசாரணையின் மிக நுண்ணிய புள்ளி

முந்தைய ஸ்லோகங்கள் (46-48):

உபாதிகள் அனைத்தும் விலகின. அகண்ட ஸச்சிதானந்தம் மட்டும் மீந்தது.

இப்போது (49) வித்யாரண்யர் கேட்கிறார்:

"அந்த அகண்டத்தை ஒரு 'இலக்கு' போல பிடிக்க முடியுமா?"

(b) சவிகல்பம் ஏன் உண்மை இலக்கு அல்ல?

சவிகல்பம் என்றால்: அறிபவன், அறியப்படும் பொருள், அறியும் செயல்

- இங்கு, வேறுபாடு கட்டாயம்.

அதனால்,

இலக்கு = பொருள்

பொருள் = வரையறுக்கப்பட்டது

அது உண்மை அல்ல (அவஸ்து)

(c) நிர்விகல்பத்தில் "இலக்கு" ஏன் முடியாது?

நிர்விகல்பம் என்றால், வேறுபாடு இல்லை.

அறிபவன்-அறியப்படும் பிரிவு இல்லை

- அங்கே, "இதுவே இலக்கு" என்று காட்ட இடமே இல்லை.
- அதனால், அது காணப்படவில்லை. சாத்தியமும் இல்லை.

(d) மிக முக்கியமான தத்துவத் தீர்மானம்

பிரம்மம் இலக்கு அல்ல. அது அடையப்பட வேண்டிய பொருளும் அல்ல.

- அது, அறியப்படுவதில்லை, அடையப்படுவதில்லை. அது தான் நீ.

(e) தத்துவ முடிவு (ஒரே வரி)

அகண்ட சச்சிதானந்தம் எந்த நிலையிலும் "இலக்காக" நிற்காது. அது எப்போதும் இருப்பாக மட்டுமே உள்ளது.

சாதகனுக்கான உபதேசம்

1. சாதனையின் மிகப் பெரிய தடையே இது

"அந்த நிலையை அடைந்துவிட வேண்டும்"

இதுவே, ஸவிகல்ப சிந்தனை. நுண் த்வைதம்

2. நிர்விகல்பம் என்றால் என்ன?

ஒரு அனுபவம் அல்ல. ஒரு நிலை அல்ல. எந்த இலக்கும் இல்லாத தெளிவு.

3. சாதனை எங்கே நிற்கிறது?

தேடல் முடிகிறது. அடைதல் முடிகிறது. இருப்பு மட்டும் மீதமிருக்கும்.

நிதித்யாஸனம் (தினசரி நிலை)

இதை நினைக்கவும்:

"நான் அடைய வேண்டிய ஒன்றும் இல்லை. விட்டு விட வேண்டிய ஒன்றும் இல்லை. நான் இருப்பதே உண்மை." இதுவே நிர்விகல்ப நிஷ்டையின் மையம்.

மஹாவாக்கிய விவேகம் - நுண் நிறைவு

இந்த ஸ்லோகத்துடன்,

இலக்கு-இலக்கியம்

சாதனை-சாத்யம்

அடைதல்-அடையப்படுவது என்ற அனைத்து இருமைகளும், முழுமையாக கரைகின்றன.

ஸ்லோகம் 50

विकल्पो निर्विकल्पस्य सविकल्पस्य वा भवेत् /
आद्ये व्याहतिरन्यत्रानवस्थात्माश्रयादयः // ५०//

vikalpo nirvikalpasya savikalpasya vā bhavet /
ādye vyāhatir anyatrānavasthāt māśrayādayaḥ // 50 //

விகல்போ நிர்விகல்பஸ்ய ஸவிகல்பஸ்ய வா பவேத் /
ஆத்யே வ்யாஹதிர் அன்யத்ர அனவஸ்தாத்மாஸ்ரயாதய: //

பதப் பிரிப்பு

விகல்ப: - கருத்து / சிந்தனை

நிர்விகல்பஸ்ய - நிர்விகல்ப நிலையைக் குறித்து

ஸவிகல்பஸ்ய வா - அல்லது ஸவிகல்ப நிலையைக் குறித்து

ஆத்யே வ்யாஹதி: - முதல் நிலையில் (நிர்விகல்பத்தில்) முரண்பாடு

அன்யத்ர - மற்ற நிலையில் (ஸவிகல்பத்தில்)

அனவஸ்தா-ஆத்ம-ஆஸ்ரய-ஆதய: - முடிவில்லாத தொடர், ஆத்மாஸ்ரயம் முதலிய

தோஷங்கள்

தமிழ் பொருள்

நிர்விகல்ப நிலையையோ, அல்லது ஸவிகல்ப நிலையையோ "சிந்திக்க வேண்டும்" என்று எடுத்துக்கொண்டால், நிர்விகல்ப நிலையில் அது, தானே முரண்பாடாகி விடும். சவிகல்ப நிலையில் எடுத்துக்கொண்டால், முடிவில்லாத தொடர் (அனவஸ்தா), ஆத்மாஸ்ரயம் போன்ற குறைகள் தவிர்க்க முடியாமல் தோன்றும்.

அத்வைத விளக்கம் (போதனை சாரம்)

(a) வித்யாரண்யரின் இறுதி தார்க்கிக முடக்கம்

முந்தைய ஸ்லோகங்கள் (49): பிரம்மம் "இலக்கு" அல்ல. அடையப்பட வேண்டியதும் அல்ல.

இப்போது (50): "அப்படியானால், பிரம்மத்தை 'சிந்திக்கலாமா?' என்ற நுண் கேள்விக்கான இறுதி மறுப்பு.

(b) நிர்விகல்பத்தில் விகல்பம் - ஏன் முடியாது?

நிர்விகல்பம் என்றால், எந்த வேறுபாடும் இல்லை.

அங்கே, "இதைக் குறித்து சிந்தனை" என்றாலே, வேறுபாடு வந்துவிடுகிறது. அதனால், வ்யாஹதி (தன்னைத்தானே மறுக்கும் முரண்பாடு)

(c) ஸவிகல்பத்தில் வைத்தால் என்ன ஆகும்?

"பிரம்மத்தை சிந்திக்கிறேன்" என்றால், யார் சிந்திக்கிறான்? எதை சிந்திக்கிறான்?

இங்கே, முடிவில்லா தொடர் (அனவஸ்தா). தன்னையே தாங்கும் தோஷம் (ஆத்மாஸ்ரயம்) தார்க்கிகமாக நிலைநிற்காது.

(d) மிக நுண்ணிய தத்துவ முடிவு

பிரம்மம் - சிந்திக்கப்படும் பொருளல்ல. அது சிந்தனையைத் தாங்கும் ஆதாரம்.

(e) தத்துவ முடிவு (ஒரே வரி)

விகல்பத்தாலும் நிர்விகல்பத்தாலும் பிரம்மத்தை "அடைய" முடியாது. அது எப்போதும் இருப்பாக மட்டுமே உள்ளது.

சாதகனுக்கான உபதேசம்

1. சாதனையின் மிக நுண் தடையே இதுதான்.

"இதைத் தெளிவாக நினைத்துவிட வேண்டும்" இதுவே, சவிகல்பப் பிடிப்பு. நுண் அகந்தை எனலாம்.

2. உண்மையான நிர்விகல்பம் என்றால், சிந்தனை இல்லாமை அல்ல. மன வெறுமை அல்ல. சிந்தனைக்கும் அப்பால் இருக்கும் தெளிவு.

3. சாதனை இங்கே முழுமையாக முடிகிறது

இனி, தியானம் பிடிக்க வேண்டாம். நிலை தேட வேண்டாம். நிஷ்டை மட்டும் இருக்கட்டும்.

4. நிதித்யாஸனம் (தினசரி நிலை)

இதை நினைக்கவும்:

"நான் அடைய வேண்டியது ஒன்றும் இல்லை. விட்டு விட வேண்டியதும் ஒன்றும் இல்லை. நான் இருப்பதே உண்மை."

ஸ்லோகம் 51

इदं गुणक्रियाजातिद्रव्यसम्बन्धवस्तुषु /
समन्तेन स्वरूपस्य सर्वमेतदितीयताम् // ५१ //

idaṃ guṇakriyājātidravyasambandhavastuṣu /
samantena svarūpasya sarvam etad itīṣyatām // 51 //

இதம் குணக்ரியாஜாதித்ரவ்யஸம்பந்தவஸ்துஷு /
ஸமந்தேன ஸ்வரூபஸ்ய ஸர்வமேதத் இதீஷ்யதாம் //

பதப் பிரிப்பு

இதம் - "இது" என்று சொல்லப்படும் அனைத்தும்

குண-க்ரியா-ஜாதி-த்ரவ்ய-ஸம்பந்த-வஸ்துஷு - குணம், செயல், ஜாதி, பொருள், தொடர்பு
ஆகிய எல்லா வகை பொருள்களிலும்

ஸமந்தேன - முழுமையாக, எங்கும்

ஸ்வரூபஸ்ய - ஆத்ம ஸ்வரூபத்திற்கே

ஸர்வம் ஏதத் - இவை அனைத்தும்

இதீஷ்யதாம் - "இது" என்று கருதப்படட்டும் / கூறப்படட்டும்

தமிழ் பொருள்

குணம், செயல், ஜாதி, பொருள், தொடர்பு ஆகிய எல்லா வகை பொருள்களிலும், முழுமையாகவும் எங்கும், "இது" என்று காட்டப்படும் அனைத்தையும், ஆத்மாவின் ஸ்வரூபமே என்று அறியப்படட்டும்.

அத்வைத விளக்கம் (போதனை சாரம்)

(a) மஹாவாக்கிய விவேகத்தின் இறுதி திருப்பம்

முந்தைய ஸ்லோகங்கள் (49-50):

பிரம்மம் இலக்கு அல்ல. சிந்தனைக்குப் பொருள் அல்ல.

இப்போது (51) வித்யாரண்யர் கூறுகிறார்: "அப்படியானால், 'இது' என்று நாம் காட்டுவது எதைக் குறிக்கிறது?"

(b) "இது" - உலகம் அல்ல, பொருள் அல்ல.

பொதுவாக, "இது" என்றால், ஒரு பொருள், ஒரு குணம், ஒரு செயல்.

ஆனால் இங்கே, எந்த "இது" யும் தனித்துப் பொருள் அல்ல. அது எல்லாம் ஆத்ம ஸ்வரூபத்தின் வெளிப்பாடு.

- வேறுபாடு: தோற்றத்தில், பெயரில், செயல்பாட்டில் உள்ளது. ஆனால், உண்மையில் அல்ல.

(c) ஏன் இவ்வாறு பார்க்க வேண்டும்?

"இது வேறு; நான் வேறு" என்றால், த்வைதம் தொடரும்

"இது கூட ஆத்ம ஸ்வரூபமே" என்றால்: எங்கும் ஒருமை

- பார்வை மாறுகிறது; உண்மை மாறவில்லை.

(d) மிக நுண்ணிய தத்துவ முடிவு

உலகத்தை மறுப்பதில்லை. உலகத்தைப் பொருளாக்கும் தவறான பார்வையை மறுக்கிறோம். "இது" எனும் எல்லாமே சைதன்யத்தின் பெயரே.

(e) தத்துவ முடிவு (ஒரே வரி)

"இது" என்று எங்கும் காட்டப்படுவது வேறு ஒன்றல்ல. அது ஆத்ம ஸ்வரூபமே.

சாதகனுக்கான உபதேசம்

1. உலகத்தை விட்டு ஓட வேண்டாம்

உலகம்: தோன்றட்டும், செயல்பட்டட்டும், அடையாளம் மட்டும் மாற வேண்டும்.

2. இது மிக உயர்ந்த சாதனை

"நான் ஆத்மா" என்று மட்டும் அல்ல. "எல்லாம் ஆத்மாவே" என்ற நிலை.

3. இதுவே ஜீவன்முத்தியின் அடையாளம்

எங்கும் வேறுபாடு இல்லை. எங்கும் பயம் இல்லை. ஏனெனில், எங்கும் இரண்டாவது இல்லை.

4. நிதித்யாஸனம் (தினசரி நிலை)

இதை நினைக்கவும்:

"நான் அடைய வேண்டியது ஒன்றும் இல்லை. விட்டு விட வேண்டியதும் ஒன்றும் இல்லை. எங்கும் நான் அல்லாதது ஒன்றும் இல்லை. நான் இருப்பதே உண்மை."

மஹாவாக்கிய விவேகம் - உள் நிறைவு

இந்த ஸ்லோகத்துடன்:

"நான்"
"இது"
"அது" என்ற எல்லா பிரிவுகளும் ஒரே ஆத்ம ஸ்வரூபத்தில் முழுமையாக கரைகின்றன.

ஸ்லோகம் 52

विकल्पतदभावाभ्यामसंस्पृष्टात्मवस्तुनि /
विकल्पितत्वलक्ष्यत्वसम्बन्धाद्यास्तु कल्पिताः // ५२//

vikalpatadabhāvābhyām asaṃsprṣṭātma-vastuni /
vikalpitattva-lakṣyatva-sambandhādhyās tu kalpitāḥ // 52 //

விகல்பததபாவாப்யாம் அஸம்ஸ்ப்ருஷ்டாத்மவஸ்துநி /
விகல்பிதத்வலக்ஷ்யத்வஸம்பந்தாத்யாஸ்து கல்பிதா: //

பதப் பிரிப்பு

விகல்ப-தத் அபாவாப்யாம் - விகல்பமும் விகல்பமின்மையும்

அஸம்ஸ்ப்ருஷ்ட ஆத்ம-வஸ்துநி - எதாலும் தொடப்படாத ஆத்ம வஸ்துவில்

விகல்பிதத்வ-லக்ஷ்யத்வ-ஸம்பந்த-ஆதய: - விகல்பமாக இருப்பது, இலக்காக இருப்பது,

தொடர்பு முதலியவை

து கல்பிதா: - எல்லாம் கற்பிக்கப்பட்டவை

தமிழ் பொருள்

விகல்பமும், விகல்பமின்மையும் இரண்டாலும் எவ்விதமாகவும் தொடர்படாத ஆத்ம வஸ்துவில், "விகல்பமாக உள்ளது", "இலக்காக உள்ளது", "தொடர்புடையது" என்ற எல்லா கருத்துகளும் உண்மையில் கற்பிக்கப்பட்டவைகளே.

அத்வைத விளக்கம் (போதனை சாரம்)

இந்த ஸ்லோகம், முந்தைய 49-51 ஸ்லோகங்களின் மிக நுண்ணிய முடிவை உறுதிப்படுத்துகிறது.

ஆத்மா: ஸவிகல்பத்தாலும் பாதிக்கப்படவில்லை. நிர்விகல்பத்தாலும், வரையறுக்கப் படவில்லை. அதாவது, ஆத்மா என்பது ஒரு சிந்தனை நிலையும் அல்ல, சிந்தனை இல்லாத நிலையும் அல்ல. அப்படியானால், "பிரம்மம் விகல்பமாக உள்ளது", "பிரம்மம் இலக்காக உள்ளது", "பிரம்மத்துடன் நான் தொடர்புடையவன்" என்ற எல்லா எண்ணங்களும் ஆத்மாவைப் பற்றிய உண்மைகள் அல்ல; அவைகள் அனைத்தும் அறிவின் மேல் கற்பிக்கப்பட்ட அடையாளங்கள்.

ஆத்மா: இலக்கு அல்ல. இலக்கில்லாத நிலையும் அல்ல. தொடர்புடைய பொருளும் அல்ல. அது, எந்த கருத்தாலும் தொடர்படாத சுத்த இருப்பு.

தத்துவ முடிவு (ஒரே வரி)

விகல்பம், நிர்விகல்பம், இலக்கு, தொடர்பு ஆகிய அனைத்தும் ஆத்மாவின் இயல்பு அல்ல; அவை அனைத்தும் அறிவில் தோன்றும் கற்பனைகள் மட்டுமே.

நிதித்யாஸனம் (தினசரி நிலை)

இதை நினைக்கவும்:

"எந்த சிந்தனையும் என்னைத் தொடுவதில்லை, சிந்தனை இல்லாமையும் என்னை வரையறுப்பதில்லை, இலக்கு என்றும் தொடர்பு என்றும் சொல்லப்படுவது எல்லாம் கற்பனை, நான் எந்த நிலையிலும் மாற்றமில்லாத ஆத்ம வஸ்துவே."

சிந்தனை வந்தால் → "இது என்னைத் தொடர்பில்லை"

சிந்தனை நின்றால் → "இதுவும் என்னை வரையறுக்கவில்லை"

"இதுதான் பிரம்மம்" என்ற பிடிப்பு வந்தால் → "இலக்கு எனும் கருத்தே கற்பனை"

"நான் இதோடு இணைந்திருக்கிறேன்" என்ற உணர்வு வந்தால் → "தொடர்பு
என்ற எண்ணமும் அறிவில் தோன்றியது"

- ✓ ஒவ்வொரு முறையும் நீ செய்ய வேண்டியது ஒன்றே: அதை சரி செய்யாமல்,
நீக்காமல், அதை அறியும் இடத்தில் நிலை கொள்வது.

இந்த ஸ்லோகத்தின் நிதித்யாஸன மையச் சொல்.

ஆத்மா எந்த நிலையாலும் வரையறுக்கப்படுவதில்லை.

ஸ்லோகம் 53

इत्थं वाक्यैस्तदर्थानुसन्धानं श्रवणं भवेत् /
युक्त्या सम्भावितत्वानुसन्धानं मननन्तु तत् // ५३//

ittham vākyaish tadarthānusandhānam śravaṇam bhavet /
yuktyā sambhāvitattvānusandhānam mananantu tat // 53 //

இதம் வாக்யை: ததர்த்தானுஸந்தானம் ஸ்ரவணம் பவேத் /
யுக்த்யா ஸம்பாவிதத்வானுஸந்தானம் மனனம் து தத் //

தமிழ் பொருள்

வேத வாக்கியங்களின் மூலம், அவற்றின் உண்மைப் பொருளை தொடர்ந்து
விசாரித்தல் ஸ்ரவணம் ஆகும். அந்தப் பொருள் விவேக யுக்தியால், உண்மையெனச்
சாத்தியமானதே என்று உறுதியாக ஆராய்ந்து, நிலைத்துப் பார்ப்பது மனனம் ஆகும்.

அத்வைத விளக்கம் (போதனை சாரம்)

இந்த ஸ்லோகம், சாதனையின் உள் கட்டமைப்பை தெளிவாக வரையறுக்கிறது.
ஸ்ரவணம் என்பது ஒரு ஆசானிடமிருந்து கேட்பது மட்டும் அல்ல. "இந்த வாக்கியம் என்ன
சொல்லுகிறது?" என்று அதன் தத்துவப் பொருளை முழுமையாகப் புரிந்துகொள்வதே.
மனனம் என்பது அதை மீண்டும் மீண்டும் நினைப்பது அல்ல. "இது உண்மையா? என்
அனுபவத்தோடு ஒத்துப்போகிறதா?" என்று விவேக யுக்தியால் சந்தேகமில்லாமல் உறுதி
செய்வதே.

இங்கு வித்யாரண்யர் சொல்லும் நுண் புள்ளி: ஞானம் நம்பிக்கையால் நிலைக்காது;
யுக்தியால் உறுதி செய்யப்படும் போதே அது அசைக்க முடியாததாகிறது.

சாதகனுக்கான உபதேசம்

ஸ்ரவணம் முடிந்ததாக நினைக்காதே. "கேட்டுவிட்டேன்" என்பது, ஞானத்தின் முடிவு அல்ல. அது ஆரம்பம் மட்டுமே. சந்தேகம் எழுவது தோல்வி அல்ல. அது மனனத்திற்கு சரியான தருணம். சந்தேகம் நீங்காத வரை ஞானம் நிஷ்டையாகாது. யுக்தியை விட்டு விடாதே அனுபவம் வரவில்லை என்பதற்காக தத்துவத்தை சந்தேகிக்க வேண்டாம்; அனுபவத்தைத் தத்துவத்தால் சரிபார்க்க கற்றுக்கொள்.

மனனம் என்பது வாதம் அல்ல. பிறருடன் வாதிப்பதற்காக அல்ல; உன் உள்ளே எழும் எதிர்ப்புகளை கரைக்கவே.

நிதித்யாஸனம் (தினசரி நடைமுறை)

இதை நினைக்கவும்:

"நான் கேட்ட உண்மை வெறும் சொல்லல்ல, அதை என் அனுபவத்துடன் யுக்தியால் ஒப்பிட்டு உறுதி செய்கிறேன், சந்தேகம் எழும்போதெல்லாம் மீண்டும் ஆராய்ந்து, உண்மை வெளியில் எங்கோ இல்லை, அது இப்போது என்னாகவே இருப்பதை தெளிவில் நிலை நிறுத்துகிறேன்."

இந்த ஸ்லோகத்தின் சாதனை மையம்.

ஸ்ரவணம் புரிதலைத் தருகிறது. மனனம் அந்தப் புரிதலை அசைக்க முடியாத நிச்சயமாக மாற்றுகிறது.

ஸ்லோகம் 54

ताभ्यां निर्विकित्सेऽर्थे चेतसः स्थापि तस्य यत् /
एकतानत्वमेतद्धि निदिध्यासनमुच्यते // ५४//

tābhyāṃ nirvikitse'rthe cetasaḥ sthāpitasya yat /
ekatānatvam etad dhi nididhyāsanam ucyate // 54 //

தாப்யாம் நிர்விசிகித்ஸே'ர்த்தே சேதஸ: ஸ்தாபிதஸ்ய யத் /
ஏகதானத்வம் ஏதத் தி நிதித்யாஸனம் உச்யதே //

தமிழ் பொருள்

ஸ்ரவணம் மற்றும் மனனம் என்ற இரண்டின் மூலம், சந்தேகமற்ற உண்மைப் பொருளில் மனம் உறுதியாக நிலைபெற்றபின், அந்த உண்மையில் மனம் ஒரே ஓட்டமாகச் சிதறாமல் தங்கியிருக்கும் நிலையே நிதித்யாஸனம் என்று கூறப்படுகிறது.

பதப் பிரிப்பு

தாப்யாம் - அந்த இரண்டினால் (ஸ்ரவணம், மனனம்)

நிர்விசிகித்ஸே'ர்த்தே - சந்தேகமற்ற பொருளில்

சேதஸ: ஸ்தாபிதஸ்ய - மனம் நிலைபெற்றபின்

யத் ஏகதானத்வம் - ஒரே ஓட்டமாக இருப்பது

ஏதத் தி - அதுவே தான்

நிதித்யாஸனம் உச்யதே - நிதித்யாஸனம் எனப்படுகிறது

தெளிவான தமிழ் உரை

ஆத்மத் தத்துவம் குறித்து ஸ்ரவணத்தால் புரிதலும், மனனத்தால் சந்தேகமின்மையும் ஏற்கனவே ஏற்பட்ட பிறகு, மனம் மீண்டும் மீண்டும் பழைய அடையாளங்களுக்குச் சிதறாமல், அந்த உறுதியான உண்மையிலேயே ஒரே ஓட்டமாக நிலைபெற்று இருப்பதே நிதித்யாஸனம் ஆகும்.

அத்வைத விளக்கம் (போதனை சாரம்)

இந்த ஸ்லோகம், சாதனையின் மூன்றாவது படியானநிதித்யாஸனத்தைத் வரையறுக்கிறது. நிதித்யாஸனம் என்பது புதிய உண்மையை அடைவதல்ல, அல்லது புதிய அனுபவத்தை உருவாக்குவதும்ல்ல. உண்மை ஏற்கனவே ஸ்ரவணத்தால் அறியப்பட்டுவிட்டது, மனனத்தால் அது சந்தேகமற்றதாக உறுதி செய்யப்பட்டுவிட்டது.

இனி செய்ய வேண்டியது, மனம் அந்த உண்மையிலிருந்து விலகிச் செல்லாமல் அதே தெளிவில் இயல்பாக நிலைத்திருப்பதே. அதாவது, நிதித்யாஸனம் என்பது "உண்மை புரிந்த பிறகு அதை மறக்காமல் இருப்பது."

நிதித்யாஸனம் (தினசுரி நடைமுறை)

இதை நினைக்கவும்:

"ஆத்ம உண்மை குறித்து எனக்கு இனி சந்தேகம் இல்லை, அதை அடைய வேண்டியதுமில்லை, அந்த உண்மை ஏற்கனவே உறுதி செய்யப்பட்டிருக்கிறது, ஆகவே மனம் வேறு எதையும் தேடாமல் அதிலேயே ஒரே ஓட்டமாக அமைதியாக நிலைபெற அனுமதிக்கிறேன்."

சாதகனுக்கான உபதேச குறிப்புகள்

- நிதித்யாஸனம் முயற்சி அல்ல. அது, முயற்சிகள் முடிந்த பிறகு மிஞ்சும் நிலை.
- மனம் சிதறினால் கவலை வேண்டாம். மீண்டும், அதே உறுதியான உண்மைக்கு மென்மையாகத் திரும்புவது போதும்.
- அனுபவத்தை எதிர்பார்க்காதே. அனுபவம் வரவும் போகவும் செய்யும்.
- உண்மை போகவில்லை. நிதித்யாஸனம் வாழ்க்கையிலேயே நடக்கிறது.
- தனிமையில் மட்டுமல்ல, செயல்களுக்கிடையிலும் அந்த ஒரே ஓட்டத் தெளிவு தொடர முடியும்.

ஸ்லோகம் 55

ध्यातृध्याने परित्यज्य क्रमाद्ध्येयैकगोचरम् /
निर्वातदीपवच्चित्तं समाधिरभिधीयते // ५५//

dhyātr̥dhyāne parityajya kramād dhyeyaikagocaram /
nirvāṭadīpavac cittaṃ samādhir abhidhiyate // 55 //

த்யாத்ரு-த்யானே பரித்யஜ்ய க்ரமாத் த்யேயைககோசரம் /
நிர்வாததீபவச் சித்தம் சமாதி: அபிதீயதே //

தமிழ் பொருள்

தியானிப்பவன் என்ற உணர்வையும், தியானம் செய்வது என்ற செயல் உணர்வையும் படிப்படியாக விட்டு, தியானிக்கப்படும் ஒன்றையே ஒரே கவனமாகக் கொண்டதாக மனம் நிலைபெறும்போது, காற்றில்லா இடத்தில் எரியும் விளக்கைப் போல அசையாத அந்த மனநிலை சமாதி என்று அழைக்கப்படுகிறது.

பதப் பிரிப்பு

த்யாத்ரு-த்யானே - தியானிப்பவன் மற்றும் தியானச் செயல்

பரித்யஜ்ய - விட்டு நீக்கி

க்ரமாத் - படிப்படியாக

த்யேய-ஏக-கோசரம் - தியானிக்கப்படும் ஒன்றையே நோக்கமாகக் கொண்ட

நிர்வாத-தீப-வத் சித்தம் - காற்றில்லா விளக்கைப் போல அசையாத மனம்

ஸமாதிஃ அபிதீயதே - சமாதி என்று கூறப்படுகிறது.

தெளிவான தமிழ் உரை

தியானத்தின் ஆரம்பத்தில் "நான் தியானிக்கிறேன்" என்ற கர்த்தா உணர்வும், "தியானம் செய்கிறேன்" என்ற செயல் உணர்வும் இருக்கும். இந்த இரண்டும் நிதித்யாஸனத்தின் தொடர்ச்சியில் மெல்ல மெல்ல தளர்ந்து, தியானிக்கப்படும் ஆத்ம உண்மை மட்டுமே மனத்தின் ஒரே கவனமாக மாறும்போது, மனம் காற்றில்லா இடத்தில் அசையாமல் எரியும் விளக்கைப் போல நிலைத்திருக்கும். இந்த நிலையே சமாதி எனப்படுகிறது.

அத்வைத விளக்கம் (போதனை சாரம்)

இந்த ஸ்லோகம், நிதித்யாஸனத்திலிருந்து சமாதிக்கு மாற்றம் எவ்வாறு இயல்பாக நிகழ்கிறது என்பதை விளக்குகிறது. சமாதி என்பது ஒரு புதிய அனுபவத்தை உருவாக்குவது அல்ல, அல்லது முயன்று அடைய வேண்டிய ஒரு சிறப்பு நிலையும் அல்ல.

"நான்" என்ற கர்த்தா உணர்வும், "நான் செய்கிறேன்" என்ற செயல் உணர்வும், அஹங்காரத்தின் நுண்ணிய வெளிப்பாடுகள். அவைகள் விலகும்போது, மனம் தானாகவே ஒரே உண்மையில் சலனமில்லாமல் நிலைபெறுகிறது.

அங்கே "நான் சமாதியில் இருக்கிறேன்" என்ற எண்ணம்கூட இல்லை. அசைவற்ற ஒரே நிலை மட்டும் உள்ளது. அதனால், சமாதி என்பது முயற்சியின் உச்சம் அல்ல, முயற்சி விலகியபின் மிஞ்சும் அமைதி.

நிதித்யாஸனம் (தினசுரி நடைமுறை)

இதை நினைக்கவும்:

"நான் தியானிப்பவன் என்ற அடையாளத்தையும், தியானம் செய்கிறேன் என்ற முயற்சியையும் மெதுவாக விட்டு, கவனத்தைப் பிடிக்கவும் தள்ளவும் செய்யாமல், அறியப்படும் ஆத்ம உண்மையில் மனம் தானாக அசையாமல் நிலைபெற அனுமதிக்கிறேன்."

சாதகனுக்கான உபதேச குறிப்புகள்

- சமாதியை நோக்கி ஓடாதே, ஓட்டமே கர்த்தாவை வலுப்படுத்தும்.
- அசைவு வந்தால் எதிர்க்காதே, எதிர்ப்பு அசைவைக் கூட்டும். அவதானிப்பு அதை அமைதிப்படுத்தும்.
- விளக்கு உவமையை நினைவில் வை. காற்றை அடக்க முயலவில்லை; காற்று இல்லாதபோது, விளக்கு தானே நிலைக்கிறது.
- சமாதி வாழ்க்கைக்கு எதிரானது அல்ல. அது கண்களை மூடுவதில் அல்ல; உள்ளே எழும் கர்த்தா-செயல் அசைவுகள் அமைதியாகும் நிலையில்.

ஸ்லோகம் 56

वृत्तयस्तु तदानीमज्ञाता अप्यात्मगोचराः /
स्मरणादनुमीयन्ते व्युत्थितस्य समुत्थितात् // ५६//

vṛttayas tu tadānīm ajñātā apy ātmagocarāḥ /
smaraṇād anumīyante vyutthitasya samutthitāt // 56 //

வ்ருத்தயஸ்து தடானீம் அஜ்ஞாதா அபி ஆத்மகோசரா: /
ஸ்மரணாத் அனுமீயந்தே வ்யுத்திதஸ்ய ஸமுத்திதாத் //

தமிழ் பொருள்

அந்த சமாதி நிலையில், மனத்தின் வ்ருத்திகள் அறியப்படாமல் இருந்தாலும், அவைகள், ஆத்மாவின் அறிவுக்குள் உள்ளவையே.

பின்னர் சமாதியிலிருந்து எழுந்தவனுக்குத் தோன்றும் நினைவின் மூலமாக, அந்த வ்ருத்திகள் முன்னமே இருந்தன என்று அறியப்படுகின்றன.

பதப் பிரிப்பு

வ்ருத்தய: து - வ்ருத்திகள் ஆனால்

தடாநீம் - அந்நேரத்தில் (சமாதி நிலையில்)

அஜ்ஞாதா அபி - அறியப்படாதவையாக இருந்தாலும்

ஆத்ம-கோசரா: - ஆத்ம அறிவுக்குள் உள்ளவை

ஸ்மரணாத் - நினைவின் மூலம்

அனுமீயந்தே - ஊக்கிக்கப்படுகின்றன / அறியப்படுகின்றன

வ்யுத்திதஸ்ய ஸமுத்திதாத் - சமாதியிலிருந்து எழுந்தவனுக்கு எழும் நினைவினால்.

தெளிவான தமிழ் உரை

சமாதி நிலையில் மனத்தின் வ்ருத்திகள் தெரியாமல் மறைந்துபோனது போலத் தோன்றினாலும், அவை ஆத்ம அறிவிலிருந்து விலகியவை அல்ல. ஏனெனில், சமாதியிலிருந்து வெளிவந்தபின் "நான் அமைதியாக இருந்தேன்", "எதையும் அறியவில்லை" என்று நினைவு எழுவது, அந்த நிலையில் வ்ருத்திகள் இருந்தன என்பதைத் தெளிவாகக் காட்டுகிறது. அதனால், வ்ருத்திகள் அறியப்படவில்லை என்றால் கூட, அவைகள் ஆத்மாவுக்கு அப்பாற்பட்டவைகள் அல்ல.

அத்வைத விளக்கம் (போதனை சாரம்)

இந்த ஸ்லோகம், சமாதியைப் பற்றி ஒரு முக்கியமான தவறான புரிதலைச் சரிசெய்கிறது. சமாதியில் வ்ருத்திகள் இல்லாமல் போய்விட்டன என்று நினைப்பது சரியல்ல. அவை அறியப்படாமல் ஒடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன அவ்வளவுதான். ஆத்மா எந்த நிலையிலும் அறிவற்றதாக மாறுவதில்லை. வ்ருத்திகள் வெளிப்படாவிட்டாலும், அவை ஆத்ம அறிவின் வெளியில் இருந்தவையே. பின்னர் எழும் நினைவு இந்த உண்மைக்கு சாட்சியாக நிற்கிறது. அதனால், சமாதியை "அறிவில்லா வெறுமை" என்று எடுத்துக்கொள்வது அத்வைதத்திற்கு முற்றிலும் எதிரானது.

நிதித்யாஸனம் (தினசுரி நடைமுறை)

இதை நினைக்கவும்:

"அமைதி நிலவும்போது எதுவும் தெரியவில்லை என்ற எண்ணம் வந்தாலும், அந்த அறியாமையையும் அறிந்திருந்த ஆத்ம அறிவிலிருந்து நான் ஒருபோதும் விலகவில்லை, வெளிப்பாடு இல்லாமை என்பது அறிவின் இல்லாமை அல்ல என்பதை இப்போது தெளிவாகப் பார்க்கிறேன்."

சாதகனுக்கான உபதேசம்

- சமாதியை வெறுமை என்று எண்ணாதே. வெறுமை என்ற கருத்தே பின்னர் எழும் நினைவால் மறுக்கப்படுகிறது.
- அறியாமையை அனுபவமாகக் கருதாதே. அது ஒரு நிலை; நீ அதைக் காணும் ஆதாரம்.
- அமைதி வந்தால் அதில் சிக்கிக்கொள்ளாதே. அமைதியும் வரவும் போகவும் செய்யும்.
- மாறாததை கவனி. அமைதி, கலக்கம், நினைவு எல்லாம் மாறுகின்றன; அவற்றை அறியும் ஆதாரம் ஒருபோதும் மாறவில்லை.

ஸ்லோகம் 57

वृत्तीनामनुवृत्तिस्तु प्रयत्नात्प्रथमादपि /
अदृष्टासकृदभ्याससंस्कारः सचिराद्भवेत् // ५७//

vṛttinām anuvṛttis tu prayatnāt prathamād api /
adr̥ṣṭāsakṛd abhyāsa-saṁskāraḥ sacirād bhavet // 57 //

வ்ருத்தீனாம் அனுவ்ருத்திஸ்து ப்ரயத்நாத் ப்ரதமாத் அபி /
அத்ருஷ்டாஸக்ருத் அப்யாஸ - ஸம்ஸ்கார: ஸசிராத் பவேத் //

தமிழ் பொருள்

மன வ்ருத்திகள் மீண்டும் மீண்டும் எழும் தன்மை, தொடக்கத்தில் முயற்சியாலேயே ஏற்பட்டாலும், பின்னர் கண்கூடாகத் தெரியாத மீள்மீள் பயிற்சியால் உருவான ஸம்ஸ்காரத்தின் காரணமாக, காலப்போக்கில் இயல்பாகவே ஏற்படுகிறது.

பதப் பிரிப்பு

வ்ருத்தீனாம் அனுவ்ருத்தி: - வ்ருத்திகள் தொடர்ந்து எழுதல்

து - ஆனால்

ப்ரயத்நாத் ப்ரதமாத் அபி - ஆரம்பத்தில் முயற்சியினாலேயே

அத்ருஷ்ட-அஸக்ருத்-அப்யாஸ-ஸம்ஸ்கார: - தெரியாதபடி மீண்டும் மீண்டும் செய்யப்பட்ட

பயிற்சியால் உருவான வாசனை

ஸசிராத் பவேத் - காலம் சென்றபின் உண்டாகிறது

தெளிவான தமிழ் உரை

சமாதி அல்லது நிதித்யாஸனத்தில் மனம் மீண்டும் மீண்டும் வ்ருத்திகளாக எழுவது, ஆரம்பத்தில் "நான் முயற்சி செய்கிறேன்" என்ற உணர்வுடன் நடக்கிறது. ஆனால், அந்த முயற்சியே மீண்டும் மீண்டும் தொடர்ந்து நடைபெறும்போது, புலப்படாத வகையில் ஒரு பழக்கச் சுவடு (ஸம்ஸ்காரம்) உருவாகிறது. அந்த ஸம்ஸ்காரத்தின் விளைவாக, பின்னர் முயற்சி இல்லாமலேயே மனம் இயல்பாகவே அதே ஒரே திசையில் நிலைக்கத் தொடங்குகிறது.

அத்வைத விளக்கம் (போதனை சாரம்)

இந்த ஸ்லோகம், சாதகனுக்குள் மிக இயல்பாக எழும் ஒரு சந்தேகத்திற்குப் பதில் அளிக்கிறது. "மனம் ஏன் மீண்டும் மீண்டும் அலைகிறது?" "சமாதி ஏன் நிலைக்கவில்லை?" இதற்கான விடை: மனம் பழக்கத்தின் அடிப்படையில் இயங்குகிறது. பழைய ஸம்ஸ்காரங்கள் ஒரே நாளில் அழியாது. ஆனால் நிதித்யாஸனமும், சமாதியும் மீண்டும் மீண்டும் நிகழும்போது, அவை தனித்துப் தெரியாமல் உள்ளே ஒரு புதிய ஸம்ஸ்காரத்தை உருவாக்குகின்றன. அந்த ஸம்ஸ்காரம் முதிர்ந்தபின், மனம் அசைவின்றி நிலைப்பது ஒரு முயற்சியாக அல்ல, ஒரு இயல்பாக மாறுகிறது. இதுவே சாதனையின் உள் முதிர்ச்சி.

நிதித்யாஸனம் (தினசரி நடைமுறை)

இதை நினைக்கவும்:

"இப்போது முயற்சி தேவைப்படுவது தோல்வியல்ல, இந்த முயற்சியே மறைவாக ஒரு புதிய ஸம்ஸ்காரத்தை உருவாக்குகிறது, காலப்போக்கில் அதே தெளிவு முயற்சி இல்லாமலே நிலைக்கும் என்பதை அறிந்து, நான் அவசரப்படாமல் அமைதியாக தொடர்கிறேன்."

சாதகனுக்கான உபதேசம்

முயற்சி இருப்பது குறை அல்ல அது முதிர்ச்சிக்கான ஆரம்பம். விரைவான முடிவை எதிர்பார்க்காதே ஸம்ஸ்காரங்கள் காலம் எடுத்தே மாறும். மனம் அலைந்தால் நொந்துக் கொள்ளாதே ஒவ்வொரு திரும்பலும் புதிய வாசனையை உருவாக்குகிறது. நிலை வந்தால் அதைப் பிடிக்காதே பிடித்தால் மீண்டும் முயற்சி தொடங்கும்.

ஸ்லோகம் 58

यथा दीपो निवातस्थ इत्यादिभिरनेकधा /
भगवानिममेवार्थमर्जुनाय न्यरूपयत् // ५८//

yathā dīpo nivāstha ityādibhir anekadhā /
bhagavān imam evārtham arjunāya nyarūpayat // 58 //

யதா தீபோ நிவாதஸ்த இத்யாதிபிர் அனேகதா /
பகவான் இமம் ஏவார்த்தம் அர்ஜுனாய ந்யரூபயத் //

தமிழ் பொருள்

காற்றில்லா இடத்தில் அசையாமல் எரியும் விளக்கைப் போல, என்று தொடங்கும் பல உவமைகளின் மூலம், இந்த தத்துவத்தை பகவான் அர்ஜுனனுக்கு விவரமாக விளக்கினார்.

பதப் பிரிப்பு

யதா தீப: நிவாதஸ்த: - காற்றில்லா இடத்தில் உள்ள விளக்கைப் போல

இத்யாதிபி: அனேகதா - இத்தகைய பல உவமைகளால்

பகவான் - பகவான் (கிருஷ்ணர்)

இமம் ஏவ அர்த்தம் - இந்தzelfde பொருளை

அர்ஜுனாய - அர்ஜுனனுக்கு

ந்யரூபயத் - தெளிவாக விளக்கினார்

தெளிவான தமிழ் உரை

முன்னர் கூறப்பட்ட காற்றில்லா இடத்தில் அசையாமல் எரியும் விளக்கு போன்ற உவமைகள் மட்டும் அல்லாமல், இதே கருத்தை பகவான் கிருஷ்ணர் பல்வேறு உவமைகளின் மூலம் அர்ஜுனனுக்கு மிகத் தெளிவாக எடுத்துரைத்துள்ளார். அதாவது, சமாதி என்பது விசேஷமான ஒன்று அல்ல; மனம் அசைவற்றுத் தெளிவில் நிலைத்திருக்கும் இயல்பான நிலை என்பதையே வேதாந்தமும் கீதையும் ஒரே குரலில் சொல்கின்றன.

யதா தீபோ நிவாதஸ்தோ - நேங்கதே ஸோபமா ஸ்ம்ருதா /
யோகினோ யதசித்தஸ்ய - யந்ஜதோ யோகமாத்மன: //

(பகவத்கீதை 6.19).

விளக்கம்

காற்று இல்லாத இடத்தில் விளக்கு ஒளிராமல் இருப்பது போல, யோகியின் ஒழுக்கமான மனம், பரமாத்மாவின் தியானத்தில் நிலையாக இருக்கும். இந்த வசனத்தில், ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் ஒரு விளக்கின் சுடரின் உவமையை தருகிறார். காற்றில், சுடர் இயற்கையாகவே மின்னுகிறது, மற்றும் கட்டுப்படுத்த இயலாது.

இருப்பினும், காற்று இல்லாத இடத்தில் சுடர் ஒரு படத்தைப் போல நிலையானதாக மாறும். அதேபோல, மனமும் இயற்கையால் நிலையற்றது மற்றும் கட்டுப்படுத்துவது மிகவும் கடினம். ஆனால், ஒரு யோகியின் மனம் ஆத்மாவோடு இணைந்திருக்கும் போது, அது ஆசைகளின் காற்றிலிருந்து விலக்கப்பட்டு பாதுகாக்கப்படுகிறது.

அத்தகைய யோகி தன் ஆத்ம சக்தியால் மனதை சீராகக் கட்டுப்படுத்துகிறார்.

அத்வைத விளக்கம் (போதனை சாரம்)

இந்த ஸ்லோகம், பஞ்சதஸியில் கூறப்படும் சமாதி-நிதித்யாஸனப் போதனை வேதாந்தத்தின் தனிப்பட்ட கருத்தல்ல, கீதையில் பகவான் தாமே அருளிய அதே உபதேசமே என்பதை உறுதிப்படுத்துகிறது. "யதா தீபோ நிவாதஸ்த" என்ற உவமை, மனம் அடங்கியபின் உண்மை தானாக வெளிப்படும் என்பதைச் சுட்டுகிறது. அத்வைதத்தின் பார்வையில், சமாதி என்பது அறிவற்ற நிலை அல்ல. அறிவின் ஒளி எந்த அசைவுமின்றி தன்னைத்தானே பிரகாசிப்பது.

இதன் மூலம், வித்யாரண்யர் கூறுவது:

நாம் பயிலுவது புதிதல்ல; பகவான் கீதையில் ஏற்கனவே அதைச் செய்துள்ளார்.

நிதித்யாஸனம் (தினசரி நடைமுறை)

இதை நினைக்கவும்:

"மனம் அமைதியாக நிலைத்திருக்க வேண்டும் என்று நான் போராட வேண்டியதில்லை, கீதையில் பகவான் சொன்னது போல அசைவுகள் தணிந்தால் தெளிவு தானாக நிலைக்கும் என்பதை நினைவில் வைத்து, நான் அதற்கு இடையூறு செய்யாமல் இயல்பாக இருக்க அனுமதிக்கிறேன்."

சாதகனுக்கான உபதேசம்

- கீதையை வழிகாட்டியாக வைத்துக் கொள். பஞ்சதசி புதிய பாதை அல்ல; கீதையின் உள் பொருளையே விரிவாக்குகிறது.
- உவமையை வாழ்வில் நினை மனம் அசைந்தால், காற்று அடித்தது என்று அறி; விளக்கைச் சரி செய்ய முயலாதே.
- அமைதி வந்தால் பெருமை கொள்ளாதே அது உன் சாதனை அல்ல; தடைகள் விலகியதன் விளைவு.
- அசைவு வந்தால் ஏமாறாதே கீதையில் சொன்ன நிலை ஒரே நாளில் வராது; ஆனால் அது தவறாது.

ஸ்லோகம் 59

अनादाविह संसारे सञ्चिताः कर्मकोटयः /
अनेन विलयं यान्ति शुद्धो धर्मो विवर्धते // ५९//

anādāv iha saṁsāre sañcitāḥ karmakoṭayaḥ /
anena vilayaṁ yānti śuddho dharmo vivardhate // 59 //

அநாதாவ் இஹ ஸம்ஸாரே ஸஞ்சிதா: கர்மகோடய: /
அநேன விலயம் யாந்தி சுத்தோ தர்மோ விவர்ததே //

தமிழ் பொருள்

ஆரம்பமில்லாத இந்தச் சம்ஸாரத்தில் சேர்த்துக் கொண்ட எண்ணற்ற கர்மங்கள், இந்த சாதனையின் மூலம் கரைந்து அழிகின்றன; அதே சமயம் சுத்தமான தர்மம் மேலும் மேலும் வளர்கிறது.

பதப் பிரிப்பு

அநாதௌ இஹ ஸம்ஸாரே - ஆரம்பமில்லாத இந்த உலக வாழ்வில்

ஸஞ்சிதா: கர்ம-கோடய: - சேர்த்துக் குவிக்கப்பட்ட எண்ணற்ற கர்மங்கள்

அநேன - இந்த (நிதித்யாஸன-சமாதி சாதனையால்)

விலயம் யாந்தி - கரைந்து அழிகின்றன

ஸூத்த: தர்ம: - சுத்தமான தர்மம்

விவர்ததே - வளர்ச்சி அடைகிறது

தௌளிவான தமிழ் உரை

எத்தனை பிறவிகளாகச் சேர்த்துக் கொண்ட கர்மங்கள் இருந்தாலும், நிதித்யாஸனம் மற்றும் சமாதி போன்ற உள் சாதனையின் மூலம் அவை அனைத்தும் படிப்படியாகச்சிதைந்து வலிமையை இழக்கின்றன. அதே நேரத்தில், புறச்சடங்குகளால் அல்ல, உள் சுத்தியால் உருவாகும் சுத்த தர்மம் சாதகனின் வாழ்வில் இயல்பாகவே வலுப்பெறுகிறது.

அத்வைத விளக்கம் (போதனை சாரம்)

இந்த ஸ்லோகம், "ஞான சாதனை உலக வாழ்வை மறுக்கும்" என்ற தவறான எண்ணத்தைத் தௌளிவாக மறுக்கிறது. நிதித்யாஸனம், சமாதி ஆகியவை கர்மங்களை ஒன்றன் பின் ஒன்றாகச் "செய்து தீர்ப்பது" அல்ல; கர்மங்களைப் பற்றிய அஹங்கார-அடையாளத்தை கரைப்பது. அடையாளம் கரையும்போது, கர்மங்கள் பலன் கொடுக்க வேண்டிய அடிப்படையும் தளர்கிறது. அதனால்,சஞ்சித கர்மங்கள் விதையிழந்து விலகிச் செல்கின்றன. இதன் விளைவாக, சாதகனின் வாழ்க்கையில் நன்மை செய்யும் தூண்டுதல், அஹங்காரம் இல்லாத தர்மம் இயல்பாகவே மலர்கிறது.

- ✓ ஞானம் கர்மத்தை அழிப்பதில்லை; கர்மத்தை கட்டுப்படுத்தும் அடையாளத்தையே கரைக்கிறது.

நிதித்யாஸனம் (தினசரி நடைமுறை)

இதை நினைக்கவும்:

"என் பழைய கர்மங்கள் எனக்கு பயமல்ல, அவற்றைத் தாங்கிய 'நான் செய்கிறேன்' என்ற அடையாளம் தளரும்போது அவைகள் தானாக வலிமை இழக்கின்றன, அதே சமயம் எந்த முயற்சியும் இல்லாமல் என் வாழ்க்கையில் சுத்தமான தர்மம் இயல்பாக வெளிப்படுகிறது."

சாதகனுக்கான உபதேசம்

- ✓ கர்மங்களை எண்ணி அஞ்சாதே அவற்றின் எண்ணிக்கை அல்ல, அடையாளப் பிடிப்பே பந்தம்.
- ✓ தர்மத்தைச் செய்ய முயலாதே ஞானத்தில் நிலைபெற்றால், தர்மம் தானாக மலரும்.
- ✓ உள் மாற்றமே உண்மையான மாற்றம் வெளியில் வாழ்வு மாறாமலும் இருக்கலாம். ஆனால் பந்தம் மாறிவிடும். ஞானமும் தர்மமும் எதிரிகள் அல்ல ஞானம் வளர வளர தர்மம் சுத்தமாகிறது.

ஸ்லோகம் 60

धर्ममेघमिमं प्राहुः समाधिं योगवित्तमाः /
वर्षत्येष यतो धर्मामृतधाराः सहस्रशः // ६०//

dharmamegham imam prāhuḥ samādhiṃ yogavittamāḥ /
varṣaty eṣa yato dharmāmṛtadhārāḥ sahasraśaḥ // 60 //

தர்மமேகம் இமம் ப்ராஹு: சமாதிம் யோகவித்தமா: /
வர்ஷதி ஏஷ யதோ தர்மாம்ருததாரா: ஸஹஸ்ரஸ: //

தமிழ் பொருள்

யோகத்தில் சிறந்த அறிவு பெற்றவர்கள், இந்தச் சமாதியை "தர்மமேகம்" என்று அழைக்கிறார்கள். ஏனெனில், இதிலிருந்து ஆயிரக்கணக்கான தர்ம அமுதத் தாரைகள் பொழிகின்றன.

பதப் பிரிப்பு

தர்மமேகம் இமம் - இந்த "தர்மமேக" (தர்ம மேகம் போன்ற) நிலையை

ப்ராஹு: - கூறுகிறார்கள்

ஸமாதிம் - சமாதி என

யோக-வித்தமா: - யோகத்தில் நிபுணர்கள்

வர்ஷதி ஏஷ - இது பொழிகிறது

யத: - ஏனெனில்

தர்ம-அம்ருத-தாரா: - தர்மம் எனும் அமுதத் தாரைகள்

ஸஹஸ்ரஸ: - ஆயிரக்கணக்காக

தெளிவான தமிழ் உரை

நிதித்யாஸனமும், சமாதியும் நிலைத்துப் பழுத்த நிலையில், அந்தச் சமாதி ஒரு மேகம்போல் மாறுகிறது. அந்த மேகம் வெளிப்புற முயற்சியின்றி உள் சுத்தியிலிருந்து தர்மம் எனும் அமுதத்தை எங்கும் பொழிகிறது. அதனால், யோகத்தில் ஆழ்ந்தவர்கள் இந்த நிலையை "தர்மமேக சமாதி" என்று அழைத்தனர்.

அத்வைத விளக்கம் (போதனை சாரம்)

இந்த ஸ்லோகம், சாதனையின் முழுப் பழுத்த நிலையை வர்ணிக்கிறது. முந்தைய ஸ்லோகங்களில், கர்ம பந்தம் தளர்கிறது. சுத்த தர்மம் வளர்கிறது.

இப்போது வித்யாரண்யர் கூறுகிறார்: அந்த வளர்ச்சி தனிப்பட்ட முயற்சியால் அல்ல; அடையாளம் கரைந்ததன் இயல்பான விளைவாக.

"தர்மமேகம்" என்ற உவமை, இரண்டு விஷயங்களைச் சுட்டுகிறது:

மேகம் மழையை முயன்று பொழிவதில்லை. பொழிவு எல்லோருக்கும் சமம்

அதேபோல், இந்த சமாதியில் நிலைத்த சாதகன், தர்மத்தை "செய்ய" மாட்டான்; அவன் இருப்பிலிருந்தே தர்மம் பொழிகிறது. ஞானம் உச்சத்தை அடைந்தபின், தர்மம் செயல் அல்ல; அது இயல்பு.

நிதித்யாஸனம் (தினசரி நடைமுறை)

இதை நினைக்கவும்:

"நான் நல்லதைச் செய்ய முயல வேண்டியதில்லை, என் அடையாளப் பிடிப்பு தளரும் போது, தர்மம் தானாகப் பொழிகிறது, மேகம் மழை பொழிவதுபோல, என் இருப்பிலிருந்தே அது இயல்பாக வெளிப்படுகிறது."

சாதகனுக்கான உபதேசம்

தர்மத்தைச் சாதனைக்கான கருவியாக மாற்றாதே அது பலன் நோக்கியதாகி விடும். ஞானத்தின் கனியை அவசரப்படுத்தாதே பழுத்த பின்தான் தர்மமேகம் உருவாகும். பெருமை வராமல் கவனி "நான் நல்லவன்" என்ற எண்ணமே தர்மத்தை மாசுபடுத்தும். தர்மமேகம் அமைதியாகப் பொழியும் சத்தமில்லாமல், விளம்பரமில்லாமல், ஆனால் எல்லோரையும் நனையச் செய்யும்.

ஸ்லோகம் 61

अमुना वासनाजाले निःशेषं प्रविलापिते /
समूलोन्मूलिते पुण्यपापाख्ये कर्म सञ्चये // ६१//

amunā vāsanājāle niḥśeṣaṃ pravilāpīte /
samūlonmūlīte puṇyapāpākhyē karma-saṃcaye // 61 //

அமுநா வாஸநாஜாலே நி:சேஷம் ப்ரவிலாபிதே /
ஸமூலோன்மூலிதே புண்யபாபாக்யே கர்ம ஸஞ்சயே //

தமிழ் பொருள்

இந்த (தர்மமேக சமாதி) மூலமாக, வாசனைகள் எனும் வலை ஒரு சுவடுமின்றி முழுமையாகக் கரைக்கப்பட்டபோது, புண்யம்-பாபம் என அழைக்கப்படும். கர்மங்களின் குவியலும் வேர் முதல் பிடுங்கப்பட்டதாக ஆகிறது.

பதப் பிரிப்பு

அமுநா - இதன் மூலம் (தர்மமேக சமாதியால்)

வாஸநா-ஜாலே - வாஸனைகளின் வலையில்

நி:ஸேஷம் ப்ரவிலாபிதே - ஒரு சுவடுமின்றி கரையச் செய்யப்பட்டபோது

ஸமூல-உன்மூலிதே - வேர் உட்பட பிடுங்கப்பட்ட

புண்ய-பாப-ஆக்யே கர்ம-ஸஞ்சயே - புண்யம், பாபம் என்று அழைக்கப்படும் கர்மக்

குவியலில்

தெளிவான தமிழ் உரை

தர்மமேக சமாதியில் நிலைத்த சாதகனுக்குள், இதுவரை செயல்களுக்குத் தூண்டுகோலாக இருந்த வாசனைகள் எனும் மறைமுகமான வலை முழுமையாகக் கரைந்து விடுகிறது. அதனால், புண்யம்-பாபம் என்று பிரித்து எண்ணப்படும் கர்மக் குவியலும் மேல் மட்டத்தில் அல்ல, அதன் அடிப்படை வேர் உட்பட முழுமையாக அகற்றப்படுகிறது.

அத்வைத விளக்கம் (போதனை சாரம்)

இந்த ஸ்லோகம், கர்ம நாசம் எவ்வாறு நிகழ்கிறது என்பதை மிக நுண்ணிய நிலையில் விளக்குகிறது. கர்மம் தனித்து இயங்குவதில்லை; அதற்கு அடிப்படையாக வாசனைகள் இருக்கின்றன. வாசனைகள் இருந்தால், செயல் எழும்; செயல் இருந்தால், கர்மம் பலன் தொடரும். தர்மமேக சமாதியில், அஹங்கார அடையாளம் கரையும் போது, வாசனைகள் தங்களைத் தாங்கும் அடிப்படையையே இழக்கின்றன. அதனால், புண்யமும் பாபமும் "அழிக்கப்படுவதில்லை"; வேர் அறுந்ததால் தானாக வாடிவிடுகின்றன. ஞானம் கர்மத்தை எதிர்த்து போராடாது; கர்மம் எழும் மூலத்தையே அமைதியாகக் கரைக்கிறது.

நிதித்யாஸனம் (தினசரி நடைமுறை)

இதை நினைக்கவும்:

"என் செயல்களின் பின்னால் இருந்த பழைய வாஸனைகள் தளரும்போது, புண்யம் - பாபம் என்ற கணக்கும் தானாக வலிமை இழக்கிறது, நான் அவற்றை அழிக்க முயலவில்லை, அவற்றைத் தாங்கிய அடையாளமே கரைந்து கொண்டிருக்கிறது என்பதை அமைதியாகக் கவனிக்கிறேன்."

சாதகனுக்கான உபதேசம்

- வாசனைகளை அடக்க முயலாதே அடக்கல் இன்னொரு வாஸனையையே உருவாக்கும்.
  - புண்ய-பாபக் கணக்கில் சிக்காதே அந்தக் கணக்கே அஹங்காரத்தை உயிர்ப்பிக்கும்.
  - உள் மாற்றத்தை நம்பு வெளிப்படையான பழக்கங்கள் உடனே மாறாமல் இருக்கலாம்;
- ஆனால் வேர் தளர்ந்துவிட்டது. கர்ம நாசம் அமைதியாக நடக்கும் நாடகம் இல்லை, சத்தம் இல்லை, ஆனால் திரும்பவும் விதை முளைக்காது.

ஸ்லோகம் 62

वाक्यमप्रतिबद्धं सत्प्राक्परोक्षावभासिते /
करामलकवद्बोधमपरोक्षं प्रसूयते // ६२//

vākyaṃ apratibaddhaṃ sat prāk-parokṣāvabhāsite /
karāmalaka-vad bodham aparokṣaṃ prasūyate // 62 //

வாக்யம் அப்ரதிபத்தம் ஸத் ப்ராக்-ப்ரோக்ஷாவபாஸிதே /
கராமலக வத் போதம் அப்ரோக்ஷம் ப்ரஸூயதே //

தமிழ் பொருள்

முன்னதாக மறைமுகமாக (பரோக்ஷமாக) மட்டுமே தோன்றியிருந்த உண்மையைப் பற்றி, எந்தத் தடையுமின்றி புரியப்படும் வேத வாக்கியம், கரத்தில் வைத்துள்ள நெல்லிக்காய் போல நேரடியாகப் புலப்படும் உண்மையான அறிவை உண்டாக்குகிறது.

பதப் பிரிப்பு

வாக்யம் - (வேத) வாக்கியம்

அப்ரதிபத்தம் ஸத் - எந்தத் தடையும் இல்லாமல் புரியும்போது

ப்ராக்-பரோக்ஷ-அவபாஸிதே - முன்பு மறைமுகமாகத் தோன்றிய பொருளில்

கர-ஆமலக-வத் - கையில் வைத்த நெல்லிக்காய் போல

போதம் அபரோக்ஷம் - நேரடியான அறிவை

ப்ரஸூயதே - உண்டாக்குகிறது

தெளிவான தமிழ் உரை

இதுவரை "கேட்டுள்ளேன், புரிந்துகொண்டேன்" என்று தோன்றிய ஆத்ம உண்மை, இன்னும் மறைமுகமாகவே இருந்தது. ஆனால், சந்தேகமும் எதிர்ப்பும் இல்லாமல் வேத வாக்கியம் மனத்தில் தெளிவாகப் பதிந்தவுடன், அந்த உண்மை எந்த இடைவெளியும் இன்றி கரத்தில் வைத்துள்ள நெல்லிக்காய் போல நேரடியாகப் புலப்படுகிறது. இது புதிய ஒன்றை அடைதல் அல்ல; ஏற்கனவே இருந்தது முழுமையாகத் தெளிவடைவதே.

அத்வைத விளக்கம் (போதனை சாரம்)

இந்த ஸ்லோகம், வாக்கிய ஞானத்தின் இறுதி விளைவு என்ன என்பதை விளக்குகிறது. ஆத்மா இதுவரை பரோக்ஷமாக (மறைமுகமாக) அறியப்பட்டது. "உண்டு" என்று தெரிந்தது, ஆனால் "நானே அது" என்ற நேரடி தெளிவு இன்னும் முழுமையாக வில்லை. எதிர்ப்பு, சந்தேகம், பழைய அடையாளங்கள் அகன்றபின், வாக்கியம் புதிய அறிவை உருவாக்குவதில்லை. இருந்த உண்மையை அபரோக்ஷமாக வெளிப்படுத்துகிறது.

"**கராமலக**" உவமை இதைத்தான் சொல்கிறது: தேடல் முடிந்தது; பார்வை மட்டும் சரியானது.

நிதித்யாஸனம் (தினசரி நடைமுறை)

இதை நினைக்கவும்:

"இந்த உண்மை எனக்கு புதியதாக எங்கிருந்து வந்தது அல்ல, இதுவரை மறைமுகமாகத் தெரிந்தது இப்போது எந்தத் தடையும் இல்லாமல் நேரடியாகப் புலப்படுகிறது, கரத்தில் வைத்த நெல்லிக்காய் போல நான் என்னை நான் தெளிவாக அறிந்திருக்கிறேன்."

சாதகனுக்கான உபதேசம்

- அபரோகூடி ஞானம் அனுபவம் அல்ல. அது ஒரு நிகழ்வு அல்ல; தவறான மறைவு நீங்கிய நிலை.
- 'இப்போது தெரிகிறது' என்று பிடிக்காதே பிடித்தால் மீண்டும் பரோகூடி ஆகும்.
- வாக்கியத்தை மீண்டும் மீண்டும் தேடாதே அது வேலை முடித்துவிட்டது.
- சாதனை இங்கே நிறைவு அடைகிறது. இனி எதையும் சேர்க்க வேண்டாம்; எதையும் கழிக்க வேண்டாம்.

ஸ்லோகம் 63

परोक्षं ब्रह्मविज्ञानं शाब्दं देशिकपूर्वकम् /
बुद्धिपूर्वकृतं पापं कृत्स्नं दहति वह्निवत् // ६३//

parokṣaṃ brahma-vijñānaṃ śābdaṃ deśika-pūrvakam /
buddhi-pūrvakṛtaṃ pāpaṃ kṛtsnaṃ dahati vahnivat // 63 //

பரோகூடிப் ப்ரஹ்மவிஞ்ஞானம் சாப்தம் தேஸிக பூர்வகம் /
புத்தி பூர்வக்ருதம் பாபம் க்ருத்ஸ்நம் தஹதி வஹ்னிவத் //

தமிழ் பொருள்

ஆசாரியரிடமிருந்து வாக்கியத்தின் மூலம் பெறப்படும் பரோகூடிமான பிரஹ்ம ஞானம் கூட, அறிவுடன் (புத்தியுடன்) செய்யப்பட்ட அனைத்து பாபங்களையும் அக்னி எரிப்பது போல முழுமையாக எரித்து விடுகிறது.

பதப் பிரிப்பு

பரோக்ஷம் ப்ரஹ்ம-விஞ்ஞானம் - மறைமுகமான பிரஹ்ம ஞானம்

சாப்தம் - வாக்கியத்தின் மூலம் உண்டானது

தேஸிக-பூர்வகம் - ஆசாரியரிடமிருந்து பெறப்பட்டது

புத்தி-பூர்வ-க்ருதம் பாபம் - அறிவுடன் செய்யப்பட்ட பாபம்

க்ருத்ஸ்நம் - முழுவதையும்

தஹதி - எரித்து அழிக்கிறது

வஹ்னிவத் - அக்னியைப் போல

தெளிவான தமிழ் உரை

ஆசாரியரின் உபதேசத்தின் மூலம் வாக்கியமாகக் கேட்டு அறியப்படும் பிரஹ்ம ஞானம், இன்னும் நேரடியாக (அபரோக்ஷமாக) மாறாத நிலையிலேயே இருந்தாலும், அந்த ஞானம் மனிதன் அறிவுடன் செய்து குவித்த பாபங்களை அக்னி எரிப்பது போல வேரோடு கரைத்துவிடும் வலிமை உடையது.

அத்வைத விளக்கம் (போதனை சாரம்)

இந்த ஸ்லோகம், ஞானத்தின் சக்தியை மிக வலுவாக நிறுவுகிறது. பொதுவாக நினைப்பது போல, "அபரோக்ஷ ஞானம் வந்தால்தான் பாபம் அழியும்" என்பது முழு உண்மை அல்ல.

வித்யாரண்யர் கூறுவது:

ஆசாரியரிடமிருந்து சரியான முறையில் பெறப்படும் பரோக்ஷ ஞானமே கூட அஹங்காரத்தின் அடிப்படையை அசைக்கத் தொடங்கிவிடுகிறது. ஏனெனில், பாபம் என்பது செயல் மட்டும் அல்ல; "நான் செய்கிறேன்" என்ற புத்தி அடையாளத்தின் விளைவு. அந்த அடையாளம் ஞானத்தால் தளரத் தொடங்கியவுடனே, பாபத்தின் பலமும் தானாகக் கரைய ஆரம்பிக்கிறது.

- ✓ ஞானம் வரும்போது பாபம் எதிர்த்து நிற்க முடியாது; அது தீ முன் உள்ள பனிபோல் கரையும்.

நிதித்யாஸனம் (தினசரி நடைமுறை)

இதை நினைக்கவும்:

"இந்த ஞானம் இன்னும் நேரடி அனுபவமாக மாறவில்லை என்றாலும், ஆசாரியர் வழியாக வந்த வாக்கிய உண்மை என் அடையாளத்தை ஏற்கனவே தளர்த்திக் கொண்டிருக்கிறது, அதனால் என் பழைய பாபங்களின் வலிமை அக்னி முன் பனிபோல் இயல்பாகக் கரைந்து வருகிறது."

சாதகனுக்கான உபதேசம்

- 'நான் இன்னும் தகுதியற்றவன்' என்ற எண்ணத்தை விடு. ஞானம் வந்துவிட்டால் அது தானே தகுதியை உருவாக்கும்.
- பாப நினைவில் சிக்கிக்கொள்ளாதே நினைவில் சிக்குவது அதற்கே உணவு போடுவது ஆகும்.
- ஞானத்தின் சக்தியை சந்தேகிக்காதே அது மெதுவாக அல்ல; ஆழமாக வேலை செய்கிறது.
- அபரோக்ஷத்தை அவசரப்படுத்தாதே பரோக்ஷ ஞானம் கூட ஏற்கனவே பந்தத்தைச் சிதைக்கத் தொடங்கிவிட்டது.

ஸ்லோகம் 64

अपरोक्षात्मविज्ञानं शाब्दं देशिकपूर्वकम् /
संसारकारणाज्ञानतमसश्चण्डभास्करः // ६४//

aparokṣātma-vijñānaṃ śābdaṃ deśika-pūrvakam /
saṃsāra-kāraṇājñāna-tamaśaś caṇḍa-bhāskaraḥ // 64 //

அபரோக்ஷாத்மவிஞ்ஞானம் ஸாப்தம் தேஸிகபூர்வகம் /
ஸம்ஸாரகாரணாஜ்ஞானதமஸஸ்சண்டபாஸ்கர: //

தமிழ் பொருள்

ஆசாரியரிடமிருந்து வாக்கியத்தின் மூலம் பெறப்படும் நேரடியான ஆத்ம ஞானம் (அபரோக்ஷ ஞானம்), சம்ஸாரத்திற்கு காரணமான அறியாமை எனும் அந்தகாரத்தை அழிக்கும் கடுமையான சூரியனாகும்.

பதப் பிரிப்பு

அபரோகூடி-ஆத்ம்-விஞ்ஞானம் - நேரடியான ஆத்ம் ஞானம்

ஸாப்தம் - வாக்கியத்தின் மூலம் உண்டானது

தேஸிக-பூர்வகம் - ஆசாரியரிடமிருந்து பெறப்பட்டது

ஸம்ஸார-காரண-அஜ்ஞான-தமஸ: - சம்ஸாரத்திற்குக் காரணமான அறியாமை

அந்தகாரம்

சண்ட-பாஸ்கர: - கடுமையான சூரியன்

தெளிவான தமிழ் உரை

ஆசாரிய உபதேசத்தின் மூலம் வேத வாக்கியம் எந்தத் தடையுமின்றி நேரடியாகப் புரியும்போது, உண்டாகும் அபரோகூடி ஆத்ம் ஞானம், பிறப்பு-இறப்பு எனும் சம்ஸாரச் சுழற்சிக்குக் காரணமாக இருந்த அறியாமை என்ற அந்தகாரத்தை, கடுமையான சூரியன் இருளை அழிப்பது போல ஒரே கணத்தில் முழுமையாக அழித்துவிடுகிறது.

அத்வைத விளக்கம் (போதனை சாரம்)

இந்த ஸ்லோகம், முந்தைய ஸ்லோகங்கள் (62-63) கூறிய பரோகூடி ஞானத்தின் சக்தியை இப்போது உச்ச நிலையில் நிறைவு செய்கிறது. பரோகூடி ஞானம் பாபங்களை எரித்தது; அபரோகூடி ஞானம் அதற்குக் காரணமான அறியாமையையே அழிக்கிறது. அறியாமை இருந்தால்தான் ஜீவன், கர்த்தா, கர்மம், பலன் என்ற அனைத்தும் நிலைபெறும். அறியாமை அழிந்தவுடன், சம்ஸாரம் "அழிக்கப்படுவதில்லை"; அதன் காரணமே இல்லாமல் போகிறது.

"சண்டபாஸ்கர" உவமை இதைத்தான் சொல்கிறது: இருளை விரட்ட சூரியன் எந்த முயற்சியும் செய்யாது; உதித்தவுடனே இருள் இல்லை.

✓ அபரோகூடி ஞானம் வரும்போது, சம்ஸாரம் தானாகவே அஸாத்தியமாகிறது.

நிதித்யாஸனம் (தினசரி நடைமுறை)

இதை நினைக்கவும்: "இந்த ஞானம் ஒரு அனுபவம் அல்ல, ஆசாரியர் வழியாக வந்த வாக்கிய உண்மை எனக்குள் எந்தத் தடையுமின்றி நேரடியாகப் பிரகாசிக்கும்போது,

சம்ஸாரத்திற்கு காரணமான அறியாமை தானாகவே கலைந்து விடுகிறது, சூரியன் உதித்தபின் இருள் எங்கும் தங்க முடியாதது போல."

சாதகனுக்கான உபதேசம்

- அபரோக்ஷத்தை சந்தேகிக்காதே அது மெதுவாக வருவது போலத் தோன்றினாலும், வந்தபின் முழுமையாகவே இருக்கும்.
- அறியாமையை எதிர்த்து போராடாதே போராட்டமே அதை உண்மையாக்கும்.
- சூரியன் உவமையை நினைவில் வை. நீ இருளை விரட்டுவான் அல்ல; நீ ஒளியே.
- இனி 'எப்போது முக்தி?' என்ற கேள்வி வேண்டாம்.
- காரணமே அழிந்தபின் விளைவு எங்கே?

ஸ்லோகம் 65

इत्थं तत्त्वविवेकं विधाय विधिवन्मनः समाधाय /
विगलितसंस्ृतिबन्धः प्राप्नोति पारं पदं नरो न हिरात् // ६५//

इति तत्त्वविवेकः समाप्तः // १//

ittham tattva-vivekam vidhāya vidhivan manaḥ samādhāya /
vigalita-samsṛti-bandhaḥ prāpnoti pāraṁ padaṁ naro na cirāt // 65 //

iti tattva-vivekaḥ samāptaḥ // 1 //

இத்தம் தத்வவிவேகம் விதாய விதிவன் மன: ஸமாதாய /
விகலித ஸம்ஸ்ருதி பந்த: ப்ராப்நோதி பாரம் பதம் நரோ ந சிராத் //

இதி தத்வவிவேக: ஸமாப்த: //

தமிழ் பொருள்

இவ்விதமாக, தத்வ விவேகத்தை முறையாகச் செய்து, மனத்தை நியமப்படி சமாதியில் நிலைநிறுத்திய மனிதன், பிறப்பு-இறப்பு எனும் சம்ஸாரப் பந்தம் முற்றிலும் கரைந்து, அதிக காலம் எடுத்துக்கொள்ளாமல் உன்னதமான இறுதி நிலையை அடைந்து விடுகிறான்.

பதப் பிரிப்பு

இத்தம் - இவ்விதமாக

தத்வ-விவேகம் விதாய - தத்த்வ விவேகத்தைச் செய்து

விதிவத் மன: ஸமாதாய - முறையாக மனத்தை சமாதியில் நிலைநிறுத்தி

விகலித-ஸம்ஸ்ருதி-பந்த: - சம்ஸார பந்தம் கரைந்தவனாகி

ப்ராப்நோதி - அடைகிறான்

பாரம் பதம் - உன்னதமான நிலையை

நரோ ந சிராத் - மனிதன், அதிக காலம் இல்லாமல்

தெளிவான தமிழ் உரை

தத்வ விவேகத்தின் மூலம், ஆத்மா மற்றும் அனாத்மா என்று தெளிவாகப் பிரித்தறிந்து, அந்த அறிவின் அடிப்படையில் மனத்தை சமாதியில் முறையாக நிலை நிறுத்தியவனுக்கு, பிறப்பு-இறப்பு என்ற சம்ஸாரச் சங்கிலி வேர் முதல் கரைந்து விடுகிறது.

அதனால், அவன் எதையும் புதிதாகச் சேர்க்காமல், அதிக காலம் எடுத்துக் கொள்ளாமலேயே, தன் இயல்பான உன்னத நிலையையே அடைந்து விடுகிறான்.

அத்வைத விளக்கம் (போதனை சாரம்)

இந்த இறுதி ஸ்லோகம், தத்வ விவேகத்தின் முழுப் பயனை ஒரே இடத்தில் தொகுத்துக் கூறுகிறது. தத்வ விவேகம் என்பது ஒரு அறிவுப் பயிற்சி மட்டும் அல்ல; அது மனத்தின் தவறான அடையாளங்களை மூலத்திலேயே கரைக்கும் விசாரணை.

அந்த விசாரணை சரியான முறையில் நடந்தால், மனம் தானாகவே சமாதியில் நிலைபெறும்; அந்த சமாதி புதிய நிலை ஒன்றை உருவாக்காது, ஆனால் பழைய பந்தங்களை முழுமையாகக் கரைத்து விடும்.

"ந சிராத்" (அதிக காலம் இல்லாமல்) என்ற சொல் மிக முக்கியமானது:

முக்தி என்பது காலத்தில் பிறகு வருவதல்ல; அறியாமை கரைந்தவுடனே வெளிப்படும் இயல்பு.

✓ தத்வ விவேகம் முடிந்த இடத்தில் சாதனை முடிகிறது. இருப்பு மட்டும் மிஞ்சுகிறது.

நிதித்யாஸனம் (தினசரி நடைமுறை)

இதை நினைக்கவும்:

"தத்வ விவேகத்தால் எனக்குள் ஏற்பட்ட தெளிவு போதுமானது, அதன்பின் நான் மனத்தை வேறு எங்கும் ஓட விடாமல் அதிலேயே அமைதியாக நிலைநிறுத்துகிறேன், சம்ஸார பந்தம் ஏற்கனவே தளர்ந்துவிட்டதால், நான் அடைய வேண்டிய எந்த இறுதி நிலையுமில்லை, அதுவே நான்."

சாதகனுக்கான உபதேசம்

- தத்வ விவேகத்தை அறிவாக மட்டும் நிறுத்தாதே அது வாழ்க்கையில் அடையாள மாற்றமாக மாற வேண்டும்.
- 'இன்னும் நேரம் ஆகும்' என்று நினைக்காதே. அறியாமை கரைந்தவுடன் காலம் என்ற தடையே இல்லை.
- சாதனை முடிந்த இடத்தை அறிந்து கொள். முடிந்த பிறகும் சாதனை செய்தால், அது புதிய பந்தம் ஆகும்.
- இந்த முடிவை நினைவில் வைத்துக் கொள். முக்தி என்பது, எங்கோ அடையப்படுவது அல்ல. இங்கே புரியப்படுவது.

இத்துடன், பஞ்சதஸி - முதல் காண்டம் - "தத்வ விவேகம்" முழுமையாக நிறைவு பெறுகிறது.

ஓம் தத் ஸத்!

தத்வ விவேகம் - அத்தியாயத்தின் மைய நோக்கம்

இந்த அத்தியாயத்தின் ஒரே இலக்கு:

- "நான் யார்?"
- "உலகம் உண்மையா?"
- "பந்தமும் மோக்ஷமும் எதில்?"

இவற்றுக்கு அறிவால் (விவேகத்தால்) பதில் தருவது.

வித்யாரண்யர் இந்த அத்தியாயத்தில் உபதேசம் செய்யவில்லை;

- ✓ தவறான அடையாளங்களை அகற்றுகிறார். அதுவே வேதாந்தத்தின் முதல் வேலை.

1. "அத்யாஸம்" - பந்தத்தின் மூல காரணம்

அடிப்படை வாதம்:

சத்-சித்-ஆனந்த ஆத்மா ஒருபோதும் பந்தப்படவில்லை. ஆனால், தேகம், இந்திரியம், மனம்-இவற்றுடன் ஆத்மா தன்னை ஒன்றாக்கிக் கொள்கிறது

- ✓ இதுவே, அத்யாஸம்.

உதாரணம் (மௌனமாக முழு அத்தியாயத்திலும் ஓடுகிறது):

கயிற்றில் பாம்பு - சிப்பியில் வெள்ளி

- ✓ பாம்பு அழிக்க வேண்டியதில்லை. அறியாமை நீங்கினால் போதும்.

2. ப்ரமாத்ரு - ப்ரமேயம் - ப்ரமாணம்

(அறிவின் முக்கோணம்)

இந்த அத்தியாயம் தெளிவாக நிறுவுவது:

நிலை அது என்ன?

ப்ரமாதா	"அறிகிறவன்"
ப்ரமேயம்	"அறியப்படும் பொருள்"
ப்ரமாணம்	"அறியும் கருவி"

முக்கிய முடிவு:

- இந்த மூன்றும் அனுபவத்திற்கு உட்பட்டவைகள்.
- ஆகவே, அவைகள் அனைத்துக்கும் சாட்சி ஒருவன் இருக்க வேண்டும்

அந்த சாட்சி:

- காணப்படவில்லை.
- மாற்றமில்லை.
- எதையும் தேவைப்படவில்லை.
- ✓ அவனே ஆத்மா

3. அவஸ்தா த்ரயம் - விழிப்பு, கனவு, ஆழ்நித்திரை

தத்வ விவேகத்தின் முக்கிய திருப்புமுனை இதுதான்.

மூன்று நிலைகளும்:

ஜாக்ரத் - உலகம் "உண்மை"

ஸ்வப்ன - உலகம் "உண்மை"

ஸுஷுப்தி - உலகமே இல்லை

- ஆனால் "நான் இருந்தேன்" என்ற உணர்வு மூன்றிலும் தொடர்கிறது.

முடிவு:

"நான்" என்பது, இந்த மூன்று நிலைகளுக்குள் வருபவன் அல்ல. அந்த நிலைகளை அறியும் சாட்சி.

4. பஞ்சகோச விவேகம் - "நான்" எது அல்ல?

இந்த அத்தியாயம் மெதுவாக, ஆனால் உறுதியாக சொல்கிறது:

- நான் அன்னமய கோசம் அல்ல
- நான் ப்ராணமய கோசம் அல்ல

- நான் மனோமய கோசம் அல்ல
- நான் விஞ்ஞானமய கோசம் அல்ல
- நான் ஆனந்தமய கோசம் கூட அல்ல

ஏன்? ஏனெனில், அவைகள் அனைத்தும் அறியப்படுகின்றன.

- அறியப்படுவது "நான்" ஆக முடியாது

✓ "நான்" = சாட்சி சைதன்யம்.

5. ஜீவன் - ஈஸ்வரன் - பிரம்மம்

(பேதம் எங்கு? ஐக்கியம் எங்கு?)

இந்த அத்தியாயத்தின் நுணுக்கமான உச்சம்:

உபாதிகள் (மனம், மாயை) காரணமாக

ஜீவன் வேறு, ஈஸ்வரன் வேறு என்பதுப் போல தெரிகிறது. உபாதி நீங்கினால், சுத்த சைதன்யத்தில் எந்த வேறுபாடுகளும் இல்லை

- ✓ துவைதம் - தோற்றம்
- ✓ அத்வைதம் - உண்மை

6. மோகூடம் - எதை அடைய வேண்டும்?

தத்வ விவேகம் ஒரு அதிர்ச்சிகரமான உண்மையை சொல்கிறது:

மோகூடம் = புதிய நிலை அல்ல

மோகூடம் = அனுபவம் அல்ல

மோகூடம் = போய் அடைய வேண்டியது அல்ல

✓ அறியாமை நீங்குவது மட்டுமே உண்மையான மோகூடம்.

- அறிவு தான் விடுதலை
- அறியாமை தான் பந்தம்

தத்வ விவேகத்தின் இறுதி சாரம்

ஒரே வரியில்:

"நான் தேகம் அல்ல; நான் மனம் அல்ல; நான் அனுபவிப்பவன் அல்ல; நான் எப்போதும் இருக்கும் சாட்சி சைதன்யம்."

இதைக் கேட்பது → ஸ்வணம்

இதில் தெளிவு பெறுவது → மனனம்

இதில் நிலைத்திருப்பது → நிதித்யாசனம்

- இதுவே இந்த அத்தியாயத்தின் சாதனப் பாதை.

ஓம் தத் ஸத்!

ஸ்ரீ வித்யாரண்யர் அருளிய

பஞ்சதஸி

(தத்வ விவேகம்)

ப்ரக்ஞன்